

AGOSTO

1961

c e c a

tutti i giorni con una ripetizione v. rio

segnale di massone

segnale di massone

segnale di massone

segnale di massone

OS

IS

SS

ES

1	P.Ovečka	14' L'Assemblea di Praga /L'Os.Rom. 12-7/	AS
2	P.Ovečka	Notizie dal mondo cattolico ev. P.	ES
3	P.Ovečka	Sacrum Polonia millennium /VII/	
		In memoriam della S.Em.Card.Ganali	ES
4	P.Ovečka	Notizie dal mondo cattolico -	TS
		Commentari sull'Encyclica Mater et Magistra	
5	Don Vrána P.Ovečka	Il diritto alla vita	ES
6		Concerto di musiche religiose	
7	P.Ovečka	Notizie dal mondo cattolico	ES
8	P.Špidlík P.Ovečka	50 miglia dal Budapest	TS
9	P.Ovečka	Notizie dal mondo cattolico	
10	P.Špidlík P.Ovečka	Il Carattere di San Cirilo, Apostolo
dei popoli Slavi	ES
11	P.Ovečka	Notizie dal mondo cattolico	
		Vostok II e la fede in Dio	
12	P.Špidlík P.Ovečka	Che cosa devono fare i famigliari
delle persone che non credono più?	
13	P.Ovečka	Per la Festa dell'Assunta	
17	P.Ovečka	Notizie dal mondo cattolico	
18	P.Fešt P.Ovečka	La Benedizione del Centro Culturale
di Arc.Beran in Montreal, Canada	

- 19 P. Špidlík P.Ovečka 14 L' Itinere della Chiesa attraverso
oltre ventimila anni con i suoi sacerdoti e i secoli
- 20 - - - Concerto di musiche religiose
- 21 P.Ovečka Notizie dal mondo cattolico
- 22 P.Ovečka Lotta contro la Chiesa a Cuba
- 23 P.Ovečka Notizie dal mondo cattolico
- 24 P. Špidlík P.Ovečka La Liturgia Slava nei paesi Cechi
- 25 P.Ovečka La Enc."Mater et Magistra" alla TV
- 26 P.Ovečka "Il piccolo Davide vincera" /L'Os.Rom.25/6/
- 27 - - - Concerto
- 28 P.Ovečka Notizie dal mondo cattolico
- 29 P.Ovečka La lettera di S.S. al Vescovo di Brno
e Mons. Skoupy per il 50mo del Sacerd.
- 30 P. Špidlík P.Ovečka Suora Maria Benedicta, S.M.M.
- 31 P.Ovečka L'Unita dei cristiani alla Camera dei Lords

Radiovatice.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Do Vatikánu přicházejí další soustrastné přípisy k náhlé smrti státního tajemníka kard. Dominika Tardiniho, který zemřel v noci na neděli. Poslali je např. německý spolkový kanclář Adenauer, rakouský kancléř Gorbach, bel. gičtí královští manželé Baudoin a Fabiola. Řada italských osobností se přišlo poklonit tělesným pozůstatkům kardinálovým. Pohřební obřady se konají v bazilice sv. Petra ve středu v 10 hodin a jsou vysílány vat. rozhlasem. Francouzský katolický dech. La Croix nazývá kard. Tardiniho ve svém vzpomínkovém článku věrným služebníkem Církve; považuje ho za konservativního: pojmy levice a pravice neměly v očích kard. Tardiniho smyslu; byl realista a posuzoval se svrchovanou nezávislostí pravicovou i levicovou politiku. Na čem mu záleželo, byla svoboda Církve, a z tohoto hlediska posuzoval politiku a politické osobnosti.

Švýcarská kat. universita ve Frýburku měla ve svém letním semestru 1934 studentů, kteří pocházeli především ze Švýcarska, dále z Německa, Spoj. států Španělska, Francie Itálie a Sjednocené arabské republiky. Větší počet studentů se hlásilo k jinému než katolickému náboženství.

V Dánsku téměř všechna větší města mají své katolické kostely, kdežto venovnov je stále bez kostelů a kaplí. Letos o prázdninách Řád stavitelů postavil ^{dánském} první kostel na ^{dánském} venkově v Oemu v Jutsku, kde před reformací byl jeden z nejdůležitějších cisterciáckých klášterů v sev. Evropě. ^{ry na - alfar / ry na - alfar /}
^{ne hest, men git}

V Bonnu v NSR začal 14. sjezd Unie německých kat. studentů. Arc. z Paderbornu mons. Jäger sloužil pro ně mše svatou a pak k nim krátce promluvil: Dnešním lidem přicházejí z mnoha stran naléhavé ~~žádání~~ výzvy žádají o souhlas, přímo jedusí. Výzvy žádají o odpověď. ~~Kal. umí důst. mluvit mni a h.~~

Polští rozhlas vyslovil své rozhořčení nad náboženskou nesnášenlivostí, která prý vcládne na polském venkově. Takovým projevem náboženské nesnášenlivosti prý jsou společné pouti do Čenstochovy, konané napřední mariánské svátky. Kdo nejde na pouť, prý se musí připravit na to, že obyvatelé ho budou izolovat. Tímto morálním nátlakem si polští komunisté vysvětlují svůj neuspěch v protináboženské propagandě, a to i u komunistů.

Skupina 50 norských katolíků, vedených ap. vikářem pro střední Norsko mosn-Rüthem vykonalo pouť do Stiklestadu, aby tam modlitbou vzpomněli 930. výročí smrti sv. Olafa, mučedníka, norského krále a nebeského ochránce. Kaple postavená v Stiklestadu před 32 lety připomíná místo, kde sv. Olaf padl v boji proti pohanům.

Pražské všekřesťanské mírové shromáždění

Před několika dny přinesl vatikánský L'Osservatore Romano článek o Všekřesťanském mírovém shromáždění, které se konalo v Praze v půli června. Bylo přítomno na 700 delegátů protestantských a pravoslavných církví, zvláště z ČSR, ale též ze zahraničí: šedesátičlenná delegace ruské pravoslavné církve, kterou vedl metropolita Nikolaj, patriarchou pověřený mezinárodními styky, podle některých nejmladší z biskupů moskevského patriarchátu, dále asi 30 delegátů z Maďarska, 20 z Rumunska a nechyběli ani protestanti ze Spojených států, Anglie, Francie, Afriky, západní Německa a z Japonska dva z Hirošimy. Konferenci nebyli přítomni zástupci katolické Církve. Z jedné strany to budí jisté uspokojení, že ani ti nejvýmluvnější míroví a vlastenečtí kněží by se přece jen necítili dobře v oné společnosti; z druhé strany ale jejich nepřítomnost vyvolává překvapení: co se tam říkalo, to ~~umí~~ přece hlasají a vytrubují celá léta.

Konference se jistě úmyslně konala v Praze: blízko západních hranic, ale přece jen ještě na území, které ovládají komunisté. Organizátoři se zřejmě chtěli vyvarovat nemilé situaci, která by byla na druhé straně Železné opony nevyhnutelná. Křesťanské mírové shromáždění se změnilo v manifestaci proti katolické Církvi. Přičinil se o to moskevský metropolita Nikolaj a pak pražský profesor Hromádka. Jak se dalo očekávat, stěžovali si na nepochopení vatikánu pro mírové hnutí; všechny katolické církve právě jsou lidé noví, kteří se teprve musí učit – asi od Hromádky a komunistů; metropolita Nikolaj hrozil, že je nevyhnutelný konflikt mezi masami masami veřících katolíků a vedoucími osobnostmi Vatikánu.

Útoky proti katolické Církvi a proti Svaté stolici byly pojaty i do závěrečných usnesení: Velký počet katolíků právě je donuceno k rozpolcenosti ve svědomí; právě je to způsobeno praktickým postojem mnohých z jejich nadřízených. Vedoucí kruhy vatikánské Církve živě studenou válku. I nadále právě budou oni, nositelé pokrokového pravé křesťanské myšlenky, se modlit za ony katolické bratry, aby je Boh uchoval ve své lásce a přivedl je, aby poznali Boží vůli a uposlechli přikázání lásky a pokoje. Závěrečné usnesení též odsuzuje rasismus a jakýkoliv způsob nového kolonialismu – též toho komunistického ptáme se my – žádá zničení atomových zbraní a samozřejmě varuje před oživujícím militarismem v západní Německu – o tom, co se děje ve východním Německu a ostatních komunistických zemích zase ani slova.

Mnoho by se toho dalo říci k závěrečnému usnesení, plnému zámlk a farázej. ství a za které se bezpochyby mnoho věřících protestantů a pravoslavných v hloubi srdce stydělo. Kdežto na Západě všecky křesťanské církve slovem i činem usilují o zblížení, když u ne jednotu, a vyhýbají se výtkám, tím méně vymyšleným - na Východě hledí trhat roztržené roucho Kristovo ještě víc. A to není vše. Na křesťanské konferenci účastníci se prohlašují solidárními s komunismem, který pozvolná ^{vyhrožováním, odlučováním a} současným terorem utlakuje, co ještě zůstalo z křesťanské a lidské důstojnosti, z lásky k pravdě, spravedlnosti a toho pravého pokoje. Křesťanská konference mluvila stejně jako maďarský státní prokurátor, když nedávno v Budapešti odsuzoval do vězení kněze aláky věrné svému křesťanskému svědomí.

Je pravda, někteří západní účastníci se nejdou zdraželi hlasování, jindy hlasovali proti. Podle slov zástupce francouzské reformované církve jeden řečník z Anglie ostře kritizoval, že prostředky k dosažení a udržení míru jak byly navrženy na shromáždění, se mu nezdaly dost účinnými, a že se příliš a nevhodným způsobem kritizovala vatikánská politika. Západní účastníci přesto mají spoluvinu na unesených. Anglický delegát neměl mluvit jen o přílišném a nevhodném kritizování vatikánské politiky, měl otevřeně říci, že slova moskevského metropolity a pražského Hromádky neodpovídají právě. Západní delegáti dali podporu - pravděpodobně z naivnosti a neznalosti - politickým cílům komunismu.

Jaký byl konec konců cíl Všekřesťanské mírové konference? Je známo, že komunismus hledí rozdělit křesťanství a oslabit všeobecné jeho společenství nenávidí je a proti němu bojuje. Do tohoto cíle komunismus zapojuje organizace, které se mu zdají vhodnými nástroji pro podporu svých zájmů nejen politických, nýbrž i ideologických, přímo odporujících křesťanství.

Metropolita Nikolaj splnil v Praze úkol, který mu byl svěřen. Nyní se odebere do Nové Dillí v Indii na zasedání Světové rady církví, aby i tam pokračoval ve své rozdělující práci. Až do poslední doby moskevský patriarch chází se neučastnil aktivně prací Světové rady církví a protestantského ekumenického hnutí; spolu s komunisty je považoval za nástroj amerického imperialismu. Nyní se mínění komunismu změnilo, a s ním i mínění moskevského patriarchy. Pravoslavná církev požádala o přijetí do Světové rady církví, aby tam v poslušnosti komunismu pokračovala ve své protikřesťanske skore jidéšské práci.

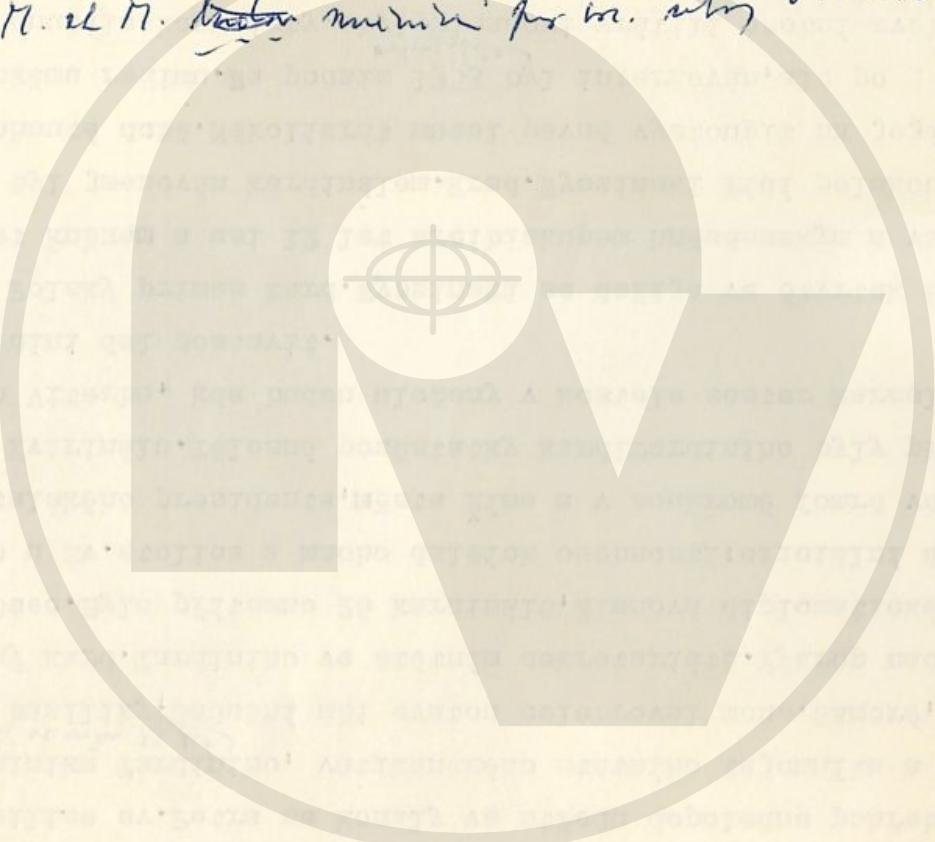
Řím. Gen.tajemník italské sociálnědemokratické strany Saragat uveřejnil komunista článek o sociální encyklike Mater et Magistra. Nazývá ji "odvážnou ^{úlohu} rádou pro konservativní; podle poslance Saragata encyklika vyjadřuje ^{ne} starostli vost za oprávněnou požadavky pracující třídy, zároveň ale též stanoví povinností společnosti vůči dělníkům. Církev nám chce připomenout to, co pojeme zestátnění říká obyčejnému člověkovi, tj. opak hospodářského individualismu. Zároveň ale se zavrhuje jakýkoliv ^{zpravidla} přeměny v společný majetek, který by nebral ohled na důstojnost a práva lidské osoby. Kdyby socialisace měla uškodit rozvoji lidské osoby, bylo by nutné ji odmítнуть. ~~Která~~ Bogmatika, a v tomto případě jsou to komunisté, ~~vadí~~ považují protiklad za nemocný. My však víme, že je možné smířit socialisaci ^{ohled} na lidskou osobu. Slavná obhajoba lidské osoby se v encyklike ~~poz~~ ^{zde} úkonu víry; a i nekatolíci, nechtějí-li se zříci toho, co žádá přirozený rozum, musí tento úkon přijmout. Encyklika ~~je~~ ^{přináší} moderní civilizaci s nesrovnatelnou autoritou a učinno stí lidský a křesťanský přínos.

VM.V basilice sv.Petra se konaly ve středu dopoledne pohřební obřady za kard.Dominika Tardiniho, vatikánského státního tajemníka a arcikněze svatého Petrusa. Zádušní mše svatou celebroval mons.Samoré, bezprostřední podřízený kard.Tardiniho ve stétním sekretariátě. Výkrop nad rakví vykonal sám sv.Otec. Bylo přítomno 26 kardinálů, členové diplomatického sboru akreditovaného u Sv.stolice a mnoho dalších osobností:oficiální delegace italské vlády, italského prezidenta, města Říma a v soukromé formě velvyslanec Spojených států u Kvatinálu. Tělesné pozůstatky kard.Tardiniho byly převezeny do Vetrally u Viterba, kde budou uloženy v kostele sester karmelitek, který kard.Ta dini dal postavit.

Polsko. Polský primas kard.Wyszinski se dožije ve čtvrtek 60 let věku. Je 37 let knězem a asi 12 let arcibiskupem hnězdenským a varšavským. V lednu 1953 byl jmenován kardinálem. Krad.Wyszinski řídí polskou Církev ve velmi pohnuté době. Několikrát musel pevně vystoupit na její obranu proti bezbožecnému režimu. Na podzim 1953 byl internován, ale po 3 letech veřejné mímění donutilo komunisty, aby ^{arrestovali} primasovi vrátili osobní svobodu. Ale už brzy režim rušil slovo, která dal, a ústupky které musel učinit. Jeho zásluhou je, že Katolická universita v Lublině může dosud existovat, a že stále dává zemi katolickou inteligenci.

Univ. W. může neustavení probíhat
právě jenli - skutečně dr. mudi. Jel. C.

Břz. pres. Andrej poslal s studentkou svobody, říká jí Jana
enc. 11. 11. 11. ~~do~~^{střed} ministr pro m. vlny a Bezpečnost.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Bulharsko. Bolharskému komunistickému deníku ~~Glas~~ Otečestven Glas se podařilo najít příčinu, proč hospodářský rozvoj země tolik zaostává. Pracující prý jsou tolik unavení ustavičným poklekáním při denních modlitbách, že už nemají sílu k práci. Účast na náboženských obřadech a slavnostech vede k tělesnému zeslabení věřících. Jako příklad uvádí mohamedána, který se musí modlit 108 krát za den. ^{a hned je udáno, kolik pracovního času a sily se tím ztratí.} Véci je samozřejmě využito k protináboženské propagandě: Náš národ bojuje proti náboženským předsudkům, protože zdržuje zrychlený hospodářský rozvoj, rychlou v stavbu socialismu a přechod ke komunismu

~~Kongo. Za přítomnosti konžského ministra vyučování Bisaly~~ Byli ~~přijátki první~~ 3 ^{Byli} promováni doktory a ~~aprovázi~~ lékaři a 2 inženýři ~~diplomy o skončení studií~~ na kat.universitě Lovanium u Leopoldville) Jsou to první studenti, kteří na této universitě skončili studia. ~~Byl~~ ^{Byl přítomen ap. delegát pro Kongo, mons. Mozaiski-Perelli, světový biskup z Leopoldville mons. Malula, řád ^a členů vlády, zástupci OSN a UNESCO. Promluvil ministr vyučování, který vyzval abiturienty k velkomyslné práci ve prospěch země; krize Konga je krize lidí. ^{Rektor mons. Gillon} oznamil, že universita chystá nové ~~fakulty~~ ^{urychlené vysokoškolské kurzy} politických a administrativních věd a oddělení pro architekturu. Tyto kurzy už existují pro agrikulturu a lékárnictví. Katolická universita Lovanium měla v uplynulém roce 413 studentů, z nich 240 bylo z Konga. Počet studentů v příštím akademickém roce velmi vzroste. V hlavní budově kat.university nyní zasedá konžský parlament.}

NSR. V Mnichově bude uveřejněna oficiální publikace o lošském Světovém eu-charistickém sjezdu. Publikace má titul Statio orbis - zastavení světa. Publikace má dva svazky a 10 gramofonových desek se zvukovými záznamy hlavních sjezdových událostí.

Rakousko. Mezinárodní studijní středisko pro základní vědecké otázky bude v neděli otevřeno v Salcburku. Otevření vykoná místní arcibiskup mons. Rohr arche. Středisko bude mít prozatím 7 vědeckých ústavů: o filosofii vědy, o všeobecných dějinách, o současných církevních dějinách, o sociologii a politických vědách, o východních studiích, o vědě o náboženství a o křesťanské paleografii a o srovnávací pedagogice.

✓ Španělsko. Na svátek sv. Ignáce z Loyoly zahájila svou činnost nová katolická rozhlasová stanice, která má sídlo právě v Loyole. Jako první vysílání byla vysílána pontifikální mše svatá z baziliky sv. Ignáce. Rozhl stanice patří k tzv. Řetězu lidových španělských rozhlasových stanic; všech 26 stanic, které k němu patří, podléhá dohledu biskupů.

Sv.Otec Jan 23. udělil ve středu večer generální audiencie v bazilice sv. Petra. Bylo přítomno více věřících, turistů a poutníků než obvykle. Sv.Otec v italském proslovu věnoval vzpomínu kard.Tardinimu, jehož pohřeb se koná v dopoledních hodinách; spolu s přítomnými se pomodlil Otčenáš, Zdrávas a Sláva Otci, aby tak s nimi získal odpustky Porciunkuly a obětoval je za kard.Tardinihu.

President argentinské republiky Frondizi posal sv.Otci Janu 23. list, který mu děkuje za vydání enc.Mater et Magistra. S hlubokým zájmem jsem četl stránky encykliky, a tato četba se zřetelem na sociální a hospodářské otázky, kterým musí čelit moje země, mi dala útěchu a poučení. Církev se zajímá o problémy, která se týkají života národů a mají za cíl uchování a posílení lidské důstojnosti a sociální spravedlnosti. List pres.Frondiziho sv.Otci končí prosbou k Bohu pro pomoc pro sebe a pro argentinský národ; pomoc Boží prozřetelnosti je ^{mi} nevyhnutelná, abych mohl ^{nést} odpovědnost ^{země} vládce Alžírský arc.mons.Duval vyzval své věřící k novým modlitbám za pokoj v zemi. Na ten úmysl mají obětovat novému před svátkem Nanebevzetí P.Marie.

V Paříži bylazaložena samostatná společnost, která bude tvořit katolické televizní pořady. Pořady budou vysílány ve ~~Europě~~ i v Africe. Společnost bude mít dohled nad náboženskými pořady francouzské televize, které jsou vysílány vždy v neděli. Náboženské televizní filmy budou k dispozici též zahraničním televizním společnostem.

Biskup z Essenu v poruhří mons.Hengsbach ohlásil konání diecésní synody od 10. do 12. října. Hlavním cílem synody je sjednocení diecézního práva: essenská diecéze vznikla 1. ledna 1958 z území odejmutého z diecézí kolínsk münsterské a paderbornské a jednotlivé děkanáty se stále řídí právem, jaké v nich platilo před vytvořením nové diecéze.

V berlínské diecézi se konala zvláštní sbírka ve prospěch hirošimské diecéze v Japonsku. Sbírka vynesla 40 000 zn.marek.

Ve Vratislaví skončil první kurs ateismu pro polské vojáky. Byly projednávány obvyklá komunistická a protináboženská téma, jako vznik křesťanství a neblahý vliv náboženských předsudků. Bojovní ateisté, kteří skončili kurz prý se přičiní o to, aby byl vyloučen vliv Církve a náboženství mezi vojáky. Současně s kursem pro vojáky se konala kace ideologické a politické převýchovy v rodinách vojáků. Konání takových kursů jasně ukazuje jak komunisté pojímají náboženskou svobodu.

Sacrum Poloniae Millennium

Jako my Češi se těšíme a připravujeme na důstojnou oslavu 1100. příchodu sv. Cyrila a Metoděje na Velkou Moravu, tak se Poláci připravují na 1000. výročí pokřestanění Polska. Stalo se tam manželstvím neteře našeho sv. Václava s polským knížežtem Měškem. Znovu a znova pronikají až za hranice Polska zprávy o tom, jak se polští věřící připravují na své jubileum. Už 1956 byla vyhlášena velká přípravná nována, která bude trvat 9 let. Každý rok biskupové vyhlásili zvláštní heslo, a jím jsou prodchnuta kázání celého nastávajícího roku. Protože pouti na mariánská poutní místa se setkávají stále s většími a většími potížemi, biskupové rozhodli, že P. Maria bude putovat k polským věřícím. Obraz P. Marie Čenstochovské, posvěcený Piem XII. a do Polska přinesený primasem kard. Wyszyńskim už léta putuje diecézemi a farnostmi. Její příchod vždy znamená dobu milosti pro celý kraj. Není divu, že si toho všimli sami komunisté a hleděli tento duchovní vliv co možná uměnit všejižjakými protivenstvími a překážkami. K duchovní přípravě na 1000 výročí pokřestanění Polska se připojili i polští katolíci v zahraničí. Arc. mons. Josef Gawlina jejich nejvyšší hodnostář v západním světě založil v Římě ústřední výbor pro oslavu milenia, a s tímto výborem mají spolupracovat výbory národní a farní. V Římě samém už předtím existoval jakýsi výbor pro oslavu milenia a jeho péčí pravidelně vychází svazky seriálu nazvaného Sacrum Poloniae Millennium, o dějinách polského katolicismu v Polsku i zahraničí a o přínosu katolického Polska polské kultuře a kultuře vůbec. Letos 3. května, na svátek P. Marie Královny Polska byl odevzdán sv. Otcí už VII. sázek seriálu; má 637 stran a obsahuje několik studií nejrůznějšího obsahu. Tak např. první článek je napsán anglicky: "Důstojný rádce Shakespeare". Prof. J. A. Teslar článkem chce ukázat, že Shakespeare převzal své politické ideje ze spisu poznaňského biskupa mons. Vavřince Crzymaly Goslického "De optimo senatore". - Řeholní sestra Antonie Pisarská napsala studii "Jak vznikla a se rozvinula řeh. společnost sester od Zmrtychvstání Páně" - z níž jejímž je členkou káškou. Popisuje tzv. "Velkou emigraci" Poláků po událostech r. 1831 a vyvolává ovzduší a odhodlanou vůli, za níž se zrodila a rozkvetla řeh. společnost od Zmrtychvstání Páně. Její zakladatelkou je Celina Borzenska spolu s P. Semenenkem, zakladatelem mužské větve řeh. společnosti Od Zmrtychvstání Páně. Celina Borzenská dovedla dát své společnosti zvláštní ráz, dovedla přizpůsobit ženám asketické zásady svého duch. vůdce P. Semenenka. Řeh. společ-

kromě práce kterou bychom dnes nazvali sociální mezi vystěhovalci ,nýbrž se brzy přestěhovala do Polska samého, do Bulharska a od r.1931 i do Spoj. států.Po slední světová válka způsobila řeh.společnosti velké škody: 10 sester padlo za oběť nacismu, 5 domů bylo úplně zničeno a další vážně poškozeny. - Další studie,kterou čteme v 7.svazku seriálu Sacrum Poloniae Millennium, má titul:"Pius IX., jak ho viděl Krasinski". Autor dr.Stanislav Piekut podává zajímavá svědectví o velkém papeži minulého století z korespondence básníka Zikmunda Krasinského. - Studii "Začátky latinského biskupství na Volyni" napsal dr.Hoffman.Jeho studia potvrzuje, že v letech 1078-94 existovalov diecézi Vladimírské biskupství založené Římem, které ale nebylo polského původu.Je těžké zjistit,zda biskup byl latinského obřadu nebo celebroval podle římského ritu ale slovanským jazykem. - Zajímavá je studie jesuita P.Františka Domaňského o "Patriarchovi amerických jezuitů P.Františkovi Dzherozynském".Tento zakladatel, organizátor a vychovatel amerických jesuizů byl polského původu;on založil první dvě katolické university v Americe. - Poslední stduie jsou jakoby paměti mons.Michala Lewka:"Plebiscit v Horním Slezsku r.1921 a účast katolického kléru."Mons.Lewek podává svůj výklad plebiscitu, byl jeho současníkem, a nejen to, byl ředitelem církevního výboru při plebiscitním komisariátě.Umístituje do správného světla práci tehdy.ap.nuncia mons.Achilla Rattiho a polského kléru, a tak vyvrací útoky jak ze strany Němců tak i dnešních komunistů. Studie končí líčením, jak vznikla nová diecéze Katowická. -

74 letel Sac. Fr. M. J. R. H. a myslík.

Ve vatikánském palaci sv.Karla zemřel ve čtvrtek dopoledne kard.Mikuláš Ca-
nali, vedoucí nejv.úřadu pro odpustky - a předseda Pap.komise pro vatikánsk-
ký stát. Kard.Canali onemocněl asi před dvěma měsíci zápalem plic a pohrud-
nice, a třebas se jeho stav na nějakou dobu zlepšil, nikdy vlastně úplně
neuzdravil. Min.týden se nemoc vrátila a poslední 4 dny kard.Canali jen chví-
leme byl při vědomí. Nové srdeční potíže skončily jeho utrpení. Bylo mu 87
let. Kard.Canali pochází z prastaré šlechtické rodiny umbrijské, která dala
Církvi mnoho kněží, biskupů, kardinálů a laických hodnostářů pap.dvora. Do
přímých služeb sv.Stolice vstoupil po zvolení kard.Sarta papežem; v konkla-
ve byl sekretářem kard.Merry del Vala, a když ten byl jmenován státním se-
kretářem přijal mladého mons.Canalihho za řádovníka ve státním sekretariátě
Pius X. ho jmenoval substitutem sekretariátu, r.1908.R.1926 byl jmenován
přísedícím kongr.sv.Oficia, a 1935 kardinálem. Po 4 letech ho už Pius XII.

a
učinil předsedou Pap.komise pro stát vat.města,místopředsedou kardinálské komise pro správu majetku Sv.stolice.Zásluhou kard.Canaliho vatikánská správa mohla poskytnout jídlo tisícům uprchlíků, zvláště židů,kteří se skryvali v římských církevních úřadech před nacisty. Kard.Canali byl nejstarším kard.jáhnem; on 28.října 1958 oznámil světu, že Církev má nového papeže v osobě kard.Roncalliho.Kard.Canali mu 4.listopadu vložil nahlavu papežskou korunu. Pohřeb tělesných pozůstatků kard.Mikuláše Canaliho se bude konat v sobotu v basiliき sv.Petra. - Příbuzným zemřelého sv.Otec zaslal soustrastný telegram.Sv.Otec v něm vzpomíná vzorný kněžský život kardinálův a jeho neúnavnou a mnohostrannou činnost ve službách sv.Stolice.

Také spoustu už byl zpráv. Počeli na osm 1000. nyní má tis. pořadání.
~~A jde o výroku my větší lat. duchovní 1107. svatého papeža. V. C. a P. na V.~~
nemá. a) znamená. Ale papež mluví o sv. církvi. Řekni mužem o sv. církvi -
takže už zpráv. všichni dojedou v poh. čtvrt, a poslední sestra sv. c. a P. zde
dostane svůj poklad. Když bude mluvit o sv. církvi, řekni P. Z
znamená: ..

Nelegymen ugli; dörölyk völle n'jib' n'jib'. Enn vörök' fejvörök'
bifjel' bokteti' gyer. Kuson kud. mott' mott'. Nelegymen sot' jin-
k'it' meustene!

V. M. Svatý Otec Jan 23. zaslal latinský list generálnímu představenému řádu dominikánů P. Michalovi Brownovi k 500. výročí svatořečení sv. Kateřiny Sienské, hlavní patronky Itálie. Kateřinu Sienskou prohlásil za svatou papež Pius II. Svatý Otec líčí postavu velké světice 14. století, mluví o jejím vnitřním duchovním životě, který byl obdařen mimořádnými duchovními výsadami, a pak poukazuje na význam, který sv. Kateřina měla pro duchovní obnovu a sociální povznesení své doby. Závěrem sv. Otec vybízí věřící a celý italský národ k modlitbám, aby na přímluvu sv. Kateřiny se lidé vyhýbali bludůma neřestem a tak nad světem se snesly lepší a šťastnější doby.

Tělesné pozůstatky kard. Mikuláše Canaliho, který zemřel ve čtvrtek dopoledne jsou vystaveny ve vatikánském paláci sv. Karla. Mnoho osobností církevního i občanského světa se přišlo pomodlit k vystavenému tělu. U dvou olářů podél rakve mnoha biskupů i kněží sloužilo v pátek ráno mšisvatou. Kard. Canali byl nejvyšším penitenciářem, tj. vedoucím apoštolského úřadu pro odpustky, dále byl předsedou Pap. komise pro stát vat. města a předsedou kard. komise pro správu majetku Sv. stolice. Bylo mu 87 let. Pohřeb kard. Canaliho se bude konat v pondělí v bazilice sv. Petra za přítomnosti sv. Otce; Jan 23. udělí závěrečný výkrop nad rakví. Tělesné pozůstatky kard. Canaliho budou uloženy k věčnému odpočinku v kostele sv. Onofria na Janiculu. Tento kostel patří Řádu Božího hrobu, jehož kard. Canali byl velmistr. Kard. sbor nyní čítá 82 členů: 29 je z Itálie a 53 z ostatních zemí.

VM. Vatikánský deník L'Os. Romano uveřejnil v posledních dnech několik reakcí na vydání sociální encykliky Jana 23. Mater et Magistra, Matka a učitelka. "nepřátelé náboženství a Církve, píše deník, odmítli poselství Jana 23. argumentacemi, které koření v jejich ideologických předsudcích: Tak například deník prohlásil svým čtenářům den po vydání encykliky, že encyklika opakuje vysněné tradiční teze katolického reformismu stran spravedlivé rovnováhy mezi soukromým podnikáním a státní mocí. S hlediskem svých předsudků komunisté též posuzují slova sv. Otce o zemědělství, jako by sv. Otec naváděl k jakémusi paternalismu a bránil opatření učiněná ve světě, který komunisté nazývají kapitalistickým. Komunistická Unita si dokonce přikládá zásluhy za vydání encykliky a že nový které obsahuje. Vyslovuje jen politování nad tím, že katolická sociologie zůstává uvězněná v systému zakladajícím se na vykořisťování člověka člověkem. Komunisté zapomněli na vykořisťování, jehož oběti jsou pracující v jejich zemích."

že metody, jimiž donucují dělníky k vyššímu výkony jsou horší než metody, které vládly před první průmyslovou revolucí v min. století. Skutečnost že se komunistický tisk zabýval encyklikou dokazuje jeho porážku: i když podle dialektických metod ji překrucuje tak, jakoby komunisté vyhráli. — Velmi mnoho deníků ve svých komentářích věnovalo pozornost výzvě pomoci zemím ve fázi vývoje, pak rovnováze mezi soukromým podnikáním a zásahem státu, kterou encyklika naznačuje: "Autonomie člověka, svobodná spolupráce mezi lidmi a stabilní existence spolků a sdružení mezi jednotlivcem a státem to jsou předpoklady a ~~base~~^{my} křesťanské socializace. Socializace se má uskutečnit v rámci morálního rádu; je ~~very~~ nutné odmítou každou socializaci, která nese s sebou vážné nebezpečí útlaku ke škodě jednotlivce. Pojem socializace je tedy jen jedna stránka klasické nauky o společném dobru, píše o encyklice it. ministr spravedlnosti Gonella. — Papežské sociální encykliky, píše it. ~~deník~~ Vita — neobsahuje jen soc. otázku v těch úzkých mezech, ve kterých my ji obyčejně vidíme, tj. jako řešení materiální otázky, jak obstarat denní chléb pro pracující — ~~ne~~^{ne} obsahuje soustavnou nauku o svobodě. Pracující člověk — at už pracuje jako podnikatel, nebo vedoucí továrny nebo dělník — není jen homo economicus, ale člověk vůbec. Nejedná se tedy jen o to, vymoci pro něho co nejlepší ~~míru~~ za práci; otázka je: zařadit člověka do hospodářsko-sociálního systému, který by mu zajistil právo na práci, spravedlivou mzdu, právo na soukromé vlastnictví a životní podmínky (důstojné) života, ale který by mu současně zajistil osobní svobodu. Tyto dvě stránky problému jsou neoddělitelné, na sobě navzájem závisí. Rovnice práce sv. boda ~~Marxismus~~ ~~praktická~~ hospodářská pojetí, odpovídající křesťanskému chtě, vyřešit tím, že dají práci význam zboží, takže pak se slovo svoboda stalo prázdným heslem, bez věcného obsahu nebo dokonce naužitelnou nadstrukturou — jako pro marxisty, tato ~~rovnice~~ rovnice připouští jen jedno řešení, to, které zajistí důstojnost práce a uchrání též svobodu člověka a společnosti.

ústav pro studium
totalitních režimů

Svatý Otec Jan 23. udělil v sobotu dopoledne obvyklou generální audienci na své letní vile v C.G.V italském proslovu sv.Otec opět vzpomněl kard. Tardiniho, který zemřel před týdnem a pak též kard. Canaliho, jehož pohřeb se bude konat v pondělí v bazilice sv.Petra. Skutečnost, že každý z nás se jednou musí odebrat na věčnost, musí řídit život každého z nás k spravedlnosti, k ochotnému přijímání Boží Vůle. Sv.Otec vyzýval přítomné k modlitbě za pokoj duše svých zemřelých blízkých spolupracovníků.

Ve středu 9.srpna sv.Otec udělí požehnání 50 pojízdným filmovým promítací přístrojům; přístroje péčí it.ministerstva veřejných prací se vydají do nejrůznějších krajů Itálie, aby poučovaly obyvatelstvo o silničních bezpečnostních předpisech.

Arc. z Cartaginy v Tunisu mons.Perrin vydal pastýřský list k nedávným neklidným událostem v zemi.Mons.Perrin vyzývá věřící, aby zkoušku, kterou Bůh ve svém nevyzpytatelném úradku dopustil, odpověděli jako křesťané:mají hlédět usilovat o pravdu, spravedlnost a lásku: MUsíme zvětšit svou lásku: lánska nám káže nejen potlačit v srdci jakékoli city nenávisti a msty ~~na~~ vzpomínkou na ukřižovaného Kritsa; lánska nám káže za těchto těžkých dnů ~~pomhat druhým~~ ~~xxxxxx~~ v míře jak je nám to možné, a to konkrétními činy byť sebe menšími. Věřící mají složit svou důvěru v Boha: kde lidské síly stojí bezmocné, tam milost a lánska dovedou zasáhnout a přinést záchrannu.

Skupina učenců italských, rakouských, německých, holandských, francouzských a svýcarských a z Vatikánského státu připravuje mezinárodní atlas; atlas podá obraz o rozšíření různých křesťanských církví až do 20.století, o projevech lidové zbožnosti v různých údobích a o cestách, kterými se ubírali věřící o tradičních poutích. Zasedání těchto učenců se konají v Göttingenu v NSR v Ústavu Maxe Plancka.

V Johannesburgu v Jihoafrické republice byla otevřena Informační kancelář o katolickém náboženství. Kancelář je určena obyvatelstvu, které je většinou protestantské, a budou ji řídit holandští dominikáni.

Arc. Z Avignonu mons.Urtasun veřejně protestoval proti plánu zřídit v Grenoble středisko informace stran pro omezování početí. Mons.Urtasun připomněl, že názor Církve na přelidnění a na manželskou morálku znova slavnostně vyložil papež Jan 23. ve své poslední sociální encyklice Mater et Magistra.

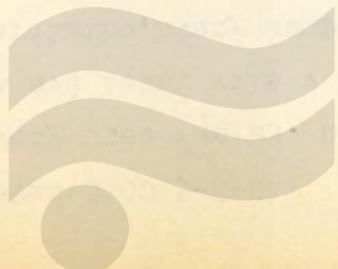
Franc. čtrnáctideník Information Catholic Internationales přináší zprávu, že během tohoto roku bylo zrušeno na Ukrajině více než 100 kostelů a modli-

teben. Jako důvod pro zavření těchto bohoslužebných místností, které jsou mnohdy přeměněny v muzea nebo je jich použito k jiným profánním účelům, se uvádí, že těchto kostelů a modliteben není zapotřebí.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Politicky zdravý a právně dokonalý stát podporuje nejen rozvoj národní společnosti jak v hospodářském třikrát i v kulturním směru, nýbrž duši také rozkladné síly akontroluje úpadkové jevy, které hladají jako choroboplodné ~~záhuby~~ bakterie na každém společenském a národním útvaru. Mládí a životnost národa se projevuje také v tom, že je schopen vítězit nad rozkladnými silami smrti. Převaha ~~záhub~~ a růst rozkladních dějů v národním těle znamená strápení a uníráni, nedostatek vůle k životu. Úpadková povaha komunistické státní soustavy se projevuje stále jasněji a v poslední době hlavně tím, že veřejně a zákonně podporuje a chrání jeden z nejúpadkovějších a z nejnemravnějších ježv ve společnosti: vědomé a dobrovolné usmrcování nenarozených. To co sociologie nazývá populačním ústupem je značená psychologicky ztráta vůle národní společnosti k životu. Domácí tisk si všiml převrácenosti a absurdnosti tohoto stavu, když napsal: "Není možné zavírat oči před tím, že počet potratů po schválení zákona o umělém přerušení těhotenství stouplo... došlo k dalšímu poklesu porodnosti. - Jak si srovnat, že se na jedné straně snažíme vytvářet všechny předpoklady pro to, aby naše rodiny mohly mít více dětí, a na druhé straně umožňujeme ženám / a v některých případech někdy i velmi blahovolně /, aby děti neměly? " / 2, 79, 802 /. Nelze si opravdu srovnat tento zjev než chápeme-li jej jako krutou ironii a důkaz toho, že vůle vytvářet lepší hospodářské podmínky pro rodiny s více dětmi není v komunistickém řádu nic více a nic méně než hezké slovo. Režim řeční o výchově k uvědomělému rodičovství a podpoře státu a společnosti ve výchově a na druhé straně připuští a blahoškonné podporuje potraty z důvodů nejen therapeutických nýbrž i z důvodu "více dětí", to je podle prováděcí praxe českých populačních komisí: dvou či tří dětí. Je známo, že podpora rodin s více dětmi je nedostatečná a nespravedlivě organizovaná. V ČSSR díky dnes skoro tři miliony dětí, podle statistik z roku 1957 přesně 2,988,808. Rodinné příspěvky na děti pobírá asi 1,575.000 příjemců. Podrobnější statistický výzkum ukázal, že 78,9% příjemců má jen jedno nebo nanejvýš dvě děti a že jen 21,1% má tři nebo více dětí.

Potratový zákon je hluboce nemravný sám o sbě, protože právně chrání a podporuje vraždu nevinných. Je nemravný také proto, že vznikl z převrácené politiky komunistického režimu, který chee užlým úbytkem obyvatelstva zakrýt svou výrobní neschopnost a své protispolečenské, protilidské mocenské cíle. Aby měl dost prostředků na zbrojení, na hospodářskou a politickou subversi ve svobodném světě a na špiónáž, raději vraždí nenarozené děti. Režim nutí národ k sebevražednému vymírání, místo aby stavěl více a lepší domy, školy, jen dětské jesle a ozdravovny - místo aby vyráběl více a lepší to zboží, kterého je třeba ke zravému a harmonickému rozvoji národa. Díváme-li se na otázku potratového zákona a na jeho zozkladné a záporné důsledky, pochopíme, že tu nejde o nějaký psychologický problém přecitlivělého svědomí nýbrž o mravní podstatu boje mezi národem a převráceným, nemravným komunistickým řádem; jde o první a základní otázky každé lidské individuální a společnské existence: o bytí a nebytí Čechů, a Slováku.

Třebas si neděláme iluze o skutečné situaci českohradovového lidu, nechceme lámat nad ním hůl a si zoufat. Věříme, že národ může zvítězit v tomto boji o své bytí a přemoci úpadkovou komunistickou společnost. V tomto zápase se nesmáme spolehat na pomoc z vnějšku. Zvítězíme, najdeme-li v sobě dost odvahy a mravní sily uskutečňovat v rodinném a společenském životě etické, humanitní a křesťanské ideály. Odvaha přijmout a uskutečňovat mravní ideály zahrnuje v sobě odříkání a oběti; znamená rozhodně a rázně odmítnout a odmítat stále sebevražedné možnosti nabízené komunistickým zákonem o potratu. Je samozřejmé, že ti, kteří se hlásí ke křesťanskému světovému názoru, musí být první v obraně nenarozených dětí. Křestan ví, že soustavným odmítáním a bojem proti potratovému zákonu a praksi, nplní jen svou občanskou povinnost, nýbrž stává se spojencem a spolupracovním Boha v uskutečňování posvátné povahy lidského života. Odmítat potratový zákon a jeho možnosti není tedy jakousi taktickou zbraní ve studené válce, nýbrž jednou z prvních přirozených a křesťanských povinností a zároveň základní podmínkou plného rozvoje lidského života na osobní a národní rovině. Skutečný a přímý potrat je vždy vraždou, to je nespravedlivým usmrcením nevinného. Bohužel v důsledku rozšíření některých nesprávných a lživědeckých

poznatků, mnozí nesoudí správně o vnitřní nemravné povaze potratu. Skutečná lékařská věda jednoznačně stanovila, že lidský plod od prvního okamžiku své existence žije jak anatomicky tak fyziologicky svůj vlastní a autonomní život. Dnes už nemůže být z vědeckého hlediska pochyb o tom, že život lidského plodu je reálně rozlišený od života mateřského organizmu. Vědecky je tedy neudržitelný názor, který pokládá plod za jakýsi druh nádoru nebo za anatomickou a funkční část matky. Smrcením plodu se ničí lidský život a nikoliv jakási zbytečná část hostitelského těla.

Nemravnost umělého přerušení těhotenství tkví dále v tom, že tento svévolný zákrok působí zhoubně na fyziské a duševní zdraví matky. Vědecké statistiky zjistily a lékařská prakse - i ruská: Bronnikova a Bakžt - potvrdila, že různé organické a funkční poruchy žen jako ektopické těhotenství, různé záněty, neplodnost, neschopnost donosti plod, rakovina atd. se vyskytuje častěji u těch žen, které se podrobily umělému potratu. Důkladnější psychiatrický výzkum ukázal, že umělý potrat působí v duševním životě nastávající matky raňující převrat, který vede často, dříve či později, ke stálým duševním poruchám. Mateřský psychismus v době těhotenství je zvláště citlivý. Hrubý a nepřirozený zákrok ~~zopovídání~~ abortí duševní řád matky.

Potratový zákon odhaluje nemravnost právního a politického režimu, který jej vynesl. Potrat je ve zdravé společnosti nejen mravně zločinný nýbrž i po všech stránkách zbytečný. Československo se často chlubí svým vyspělým průmyslem, svými přírodními zdroji. Jeho uranové doby z něho činí jednu z nejbohatších zemí Evropy. Naše země je s to dát slušnou a vysokou životní úrověň dalším miliónům lidí. Většina lékařů je dnes toho názoru, že i tak zvaný terapeutický potrat je dnes zbytečný. Vyspělá klinická věda je dnes schopna předejít všem vážným porodním nebezpečím a zachránit dítě i matku. Je ovšem úkolem státu umožnit všem matkám lékařskou a klinickou pomoc a spravedlivě rozdělit národní bohatství. Nemůžeme přijímat státní soustavu, která zásadně neplní tento úkol a která podporuje biologické a mravní vymírání národa.

J. Russell

Ravat CECO 6-8-61

220/1

V Mechelen v Belgii zemřel v neděli v ranních hodinách belgický primas arc. z Mechelen kard. Josef van Roey. Bylo mu 87let. Když se sv. Otec dověděl zprávu o smrti kardinálově uchýlil se do své soukromé kaple k modlitbě za pokoj duše zemřelého. V pondělí bude sloužit za něho mši svatou. Už v sobotu byla uvěřejněna zpráva o onemocnění kard. van Roeje ale nezdálo se, že by smrt nastala tak rychle. Kard. ještě ve ~~poledních~~ hodinách požádal o svátosti nemocných a přijal je s plným vědomím. Pak se jeho zdravotní stav náhle zhoršil a novým komplikacím podlehl. Knězem byl vysvěcen r. 1897. Nejdříve byl spolupracovníkem slavného kard. Merciera a r. 1926 se stal jeho nástupce ~~v příštího~~ roku byl jmenován kardinálem. Byl tedy nejstarším kardinálem. Kard. sbor čítá nyní 81 členů: 29 je z Itálie a 52 z ostatního světa.

V Königsteinu u Frankfurtu nad Mohenem skončil už 11.sjezd na heslo:Církev v tísni.Letošní sjezd měl na ústřední téma Katolickou sociální nauku a sociální praxe komunistů.Bylo př tomno na 1000 účastníků ze všech zemí dnes pod komunistickým jhem.Ap.administrátor z Minsku mons.Sloskans,dnes v exilu v závěrečném proslovu pravil,že náb.situace v komunistických zemích zůstala od posledního sjezdu nezměněna.Mons.Sloskans připomněl procesy protikněžím a kat.laikům,které se konaly v kom.zemích v posledních měsících, a vybízel svobodný svět k větší opatrnosti vůči komunistickému nebezpečí.✓

Rakouckí katoličtí universitní studenti ohlásili studijní týden o Církvi v diaspoře, tj. žijící mezi nekatolíky. Studijní týden se bude konat od 19. do 26. srpna v Klášteře v Kremšmünsteru; bude jednáno o různých otázkách, které vyvolávají apoštola ve společnosti nekatolické, indiferentní nebo přímo pohanské.

V Dares Salamu v Tanganjice skončila společná biskupská konference Tanganyiky, Rodezíí a Njaského území, za předsednictví kard. Rugambwy. V závěrečném usnesení biskupové schvaluji správně požadavky svých zemí ujmout se řízení země, vyslovují svou úchvalu a vděčnost všem, kdo africkým národům pomáhají dosáhnout plné národní zralosti. Biskupové však vyslovují obavy nad nebezpečími, která plynou z vnitřní nesvornosti a z pronikání falešných ideologií ze zahraničí. Biskupové poukazují na velký přínos Církve k kulturnímu, zdravotnímu a sociálnímu povznesení Afriky.

Také tento rok se bude konat na svátek Nenebevzetí P. Marie 15. srpna tradiční mariánský průvod po celoveckém jezeře. Obraz P. Marie Fatimské bude vezen v doprovodu okrášlených člunů z kostela sv. Josefa v Celovci do svatyně P. Marie ve Woerthu. Slavnost bude zakončena obnovou zasvěcení P. Marie

Váš domácí dom. svat. by moh. post. dnežká ze mě
v do mezipříje od L. vce Bechové v jiném křesťském svat. mny.
až je řečené sra Tomáš Bechová. Nech. Kyně

Ahoj ti

— Kd. někol pochle zprávou týpe brněnské NSR Adensauer.
Při, tř. C., dnes i včetně o peně, kde všechno ~~je~~ ^{je} v
je velkých rozdílích mezi mny. Tz. jí půmoží jin někom
~~zde~~ ^{zde} viny a rozhovor v poselství R. no

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

Míla paní Góp

Brno, 6. srpna 1961

ústav pro studium
totalitních režimů

Ravat CECO 7-8-61

VM.V bazilice sv.Petra se konaly v pondělí dopoledne pohřební obřady za kard.Mikuláše Canaliho, nejvyššího penitenciáře a předsedy Pap.komise pro vat.stát.Po mši svaté vykonal výkrop nad rakví sám sv.Otec.Bylo přítomno 18 kardinálů,dipl.sbor akreditovaný u Sv.stolice,oficiální delegace it.vlády,města Říma a další osobnosti.Tělesné pozůstatky kard.Canaliho byly uloženy k věčnému odpočinku v kostele sv.Onofria na Janikulu;tento kostel patří Rytířskému řádu božího hrobu,jehož byl kard.Canali velmistrem.

VM. Jak jsme oznámili ve včerejším vysílání, v neděli ráno zemřel poměrně náhle belgický primas ,arc.z Mechelen kard.van Roey ve věku 87 let.Arc.^{em}v Mechelen byl 35 let;nastoupil na tamější biskupský stolec po slavném kard.Mercierovi. Pohřeb kard.van Roeye se bude konat ve čtvrtek;obřady vykoná ap.nuncius mons.Efrém Forni.Tělesné pozůstatky budou pohřbeny v kryptě mechelenské katedrály.

Kanada.Arc. z Montrealu kard.Leger promluvil k aktivistům Kat.akce o odpovědnosti kat.laiků v dnešní době.Kard.Leger nejdříve poukázal na to,že v městech náboženská praxe je nižší než dříve, a že v intelektuálních a měšťanských kruzích kritika kněží a tzv.konformismu věřících je více a více svobodnější;kat.laici proto musí se aktivně účastnit náboženské výchovy nových generací,zvláště ve školách.Laici pečlivým prováděním příkazů spravedlnosti a láskyumožní užitečné splnění ^{zdravých ideálů} francouzské Kanady a novou sociální situaci,která vzniká v zemi;musí ovšem odložit jakoukoliv nesnášenlivost a překonat jistou lehkomyslnost.

NSR. V Bonnu skončil ,4.sjezd německých katolických universitních studentů.Promluvil k nim též ap.nuncius mons.Konrád Bafile:protože jsou občany země zvlášt kvetoucí po stránce hospodářské, je jejich povinností pomáhat svým kolegům studentům ze zemí teprve se rozvíjejícím.

Kanada. Více než 5000 Indiánů se zúčastnilo tradiční pouti k svatyni sv. Anny blízko Edmontonu. První pouť Indiánů se konala r.1889.Tehdy vládla v zemi velká sucho, a misionáři obláti vyzvali Indiány,aby se obrátili raději k Bohu bělochů než ke svým čarodějům.^{nedlouho}Po první pouti přišel déšť, který ještě zachránil úrodu.Od toho roku Indiáni putují každoročně.

Korea. Sv.Otec Jan 23. poslal ap.delegátovi v Koreji mons.Zupimu dar 5 tisíc am.dolarů ve prospěch obětí záplav,které po poslední 3 roky sužuje zemi.Obnos bude rozdlen mezi nejvíce poškozené ap.vikariáty Taegu a Čonju.

Fryburk. Na mezinárodním sjezdu hnutí kat.intelektálů a univ.studentů Pax Romana promluvil švýcarský dominikán P.Henry de Riedmatten z informačního střediska mezin.kat.organizací, zastoupených při Uno, o nerovném rozdělení bohatství, zdrojů a obyvatelstva a o jeho následcích. Dále bylo oficiálně za loženossdružení přátelé Pax Romany. Toto sdružení slučuje bývalé aktivní členy hnutí, kteří i nadále chtějí zůstat v úzkém styku s hnutím. Zasedání, na kterém bylo založeno toto sdružení, byly přítomni zástupci 16 zemí. Žádosti o přijetí do sdružení přišly už z víc než 30 zemí. Předsedou byl zvolen ing. Roger Miller, někdejší předseda hnutí. Další přednáška gen. ředitela organizace UNESCO Vittoria Veronesa "Odpovědnost kat.akademiků na mezinárodním poli" byla pouze přečtena, protože Veronese se nemohl pro jiná zaneprázdnění dostavit. Sjezd hnutí Pax Romana skončil 2.srpna. Bylo mu celekem přítomno na 500 osob zě 40 zemí, také řada delegací exulantských akademických spolků ze zemí dnes pod komunistickým jhem. Pro další 3 roky byl potvrzen v úřadě předsedy hnutí španělský profesor na katolické frýburské universitě Ramon Sugranyes de Franch. Příští rok koná Pax Romana svůj výroční sjezd v Montevideo v Uruguayi na téma:Sociální povinnosti university a kat.akademika." V prosinci tr.odjede ^{pěčí Pax Romany} studijní Komise do anglické Vých.Afriky; ~~zvyklostí~~ Belgie. Novým ředitelem Díla napomoc kněžím ze zemí Vých.Evropy byl jmenován premonstrát P.Daniel Kets z opatství Tongerloo v Belgii.

Barcelona. Jednota křesťanů a II.vat. všeobecný sněm je předmětem nedávného pastýřského listu arc. z Barcelony mons.Modregy. Mons. Medrego vyvrací nesprávné názory stran ~~maximálně~~ toho zda a jak je možné uskutečnit jednotu křesťanů. Jednotu nikdy nesmíme pojímat jako nějakou organizaci sjednocených náboženských vyznání. Dogmatická pravda je nedotknutelná a přestali bychom být katolíky, kdybychom chtěli dosáhnout jednoty za cenu ~~ústupků~~, které nesmíme učinit. Mons. Modrego uvádí jako prostředek k dosažení jednoty křesťanů posvěcování a vzorný život věřících.

Pakistan. Pakistanský president Ajub Chán se zúčastnil oslav 100.výročí otevření kat.vyšší školy sv.Patrika v Karači. Náboženské zásady jsou nedotknutelné, pravil v příležitostném proslovu, ale je nutné je aplikovat podle potřeb moderní doby. Pres. vyslovil své uznání pro práci jubilující školy; škola tvoří krásný příklad, kolik dobrého dovede vykonat malá hrstka mužů a žen prodchnutých ~~smyšlení~~ pro společné dobro.

78/6

22/1

~~M. M. M. M. M.~~
50 MIL OD BUDAPEŠTI.

/Cath. Reader's Digest z ledna 1960./

Americký novinář Leslie Bain popisuje v časopise "Katolický Výběr" svůj útěk z Maďarska v porevolučních listopadových dnech 1956. Přinášíme posluchačům příběh jeho společníka Monsignora Turchanyi-ho, který obětoval život za to, aby obstaral léky pro umírající maďarské vlastence.

"Kardinál Mindszenty," píše novinář Bain, "pozdvihl své ruce skloněné nad naše ~~skloněná~~ hlavy, a udělil nám požehnání na cestu. Můj bělovlásý společník poklekl a políbil kardinálský prsten. Ve dveřích nám Kardinál řekl: "Budu u okna, abych odvrátil jejich pozornost."

"Venku, Monsignor Turchanyi, kardinálův tajemník rychle sundal kleriku. Já jsem svlékl svetr a svrchník a dal jsem mu jej. Ruští a maďarští komunisté stříleli po katolických kněžích. Chtěli jsme být co nejméně nápadní. Marně jsem sháněl poslední dny pro sebe a Mons. Turchanyi-ho povolení opustit Budapešť. Páter Turchanyi žádal úřady o povolení cesty na rakouské hranice, kde měl převzít léky pro obyvatelstvo, a pak se s nákladem vrátit zpět. Já jsem žádal o povolení opustit Maďarsko úplně, neboť revoluce byla právě krvavě potlačena sovětskými tanky. Sta lidí umíralo pro nedostatek protitetanového séra. Rakouská "Charitás" a "Katolická charitní organizace" odmítla další pomoc, protože její nákladní auta naložená lékařskými potřebami zmizela cestou do Budapešti. Arcibiskup vídeňský trval na tom, aby nějaký odpovědný maďarský katolík přijel na hranice a že převzal tyto nanejvýš nutné antitoxiny. Byl vybrán Mons. Turchanyi.

Když už bylo jisté, že Rusové nám cestovní povolení nevydají, tázal jsem se Mons. Turchanyi-ho, zda-li chce jet se mnou bez povolení. Byla to věc riskantní, neboť mu bylo šedesát let a nebyl právě pevného zdraví. Tiše vyslechl mé rozhodnutí a řekl: "Jestliže se o to chcete pokusit, zúčastním se i já, nechtěl bych však ohrozit Váš útěk. Pokusil bych se o cestu jiným způsobem."

Poradil jsem mu, aby sebou nebral žádný osobní dokument mimo potvrzení dvou budapešťských nemocnic, že je splnomocněn převzít pro ně léky, a občanskou legitimaci, znějící na jméno Dr. Turchanyi. Slovo "lelkész"/~~pas-~~^{ruc}/ bylo pošpiněno tak, že se mohlo číst jako "kertész"/zahradník/.

Vyjeli jsme pomalu z Budapešti autem, opatřeným americkými vlajkami. Ulice byly plny rozbitého skla, asfalt byl rozdrcený tanky. Mezi troskami po ruské dělostřelbě projížděly obrněné vozy. Po autostrádě jsme urazili nerušeně plných 50 mil. Tu nás zastavily 2 zamračené tváře maďarské bezpečnostní policie, zvané AVH. Namířili na nás své samopaly. Ptal jsem se, kdo jsou. Jeden odpověděl: Maďaři. Monsig. Turchanyi vydechl: Díky Bohu. Ale jeden z mužů vyrazil dveře a vlekl kněze z auta ven. Křičel jsem. Druhý surovec na mne namířil samopal. Řekl jsem, že vezu Dr. Turchanyho na hranice, kde má převzít léky pro budapešťské nemocnice. Stráž mne hrubě umlčela. Pojednou preláta zachvátily křeče a upadl. Ústa se otvírala, ale nevycházel z nich žádný zvuk. Jeho oči zíraly do prázdnna. Dostal srdeční záchvat.

Stráž mi nařídila zůstat ve voze. Pak uchopili kněze za nohy a ruce a hodili jej do auta jako pytel písku. Druhý se stráže přisedl do vozu a nařídil mi jet do nejbližší zatáčky. Tam byl sovětský tábor. Vojáci nás obstoupili a všechny včetně vyházel z vozu ven. Major prohlédl mé dokumenty. Mezi nimi bylo též povolení opustit Budapešť, avšak nebylo potvrzeno sovětskými úřady. Podíval se na mne s opovržením a nařídil mi čekat. Byla téměř tma, když kolem projelo auto s Mons. Turchanyim. Jelo směrem k hornickému městečku Tata bánya. Pojednou přijelá od Budapeště v krátkých přestávkách tři auta s novináři. Moje naděje stoupaly. Jeden z ~~automobilů~~, Fiat, řídil Mateotti, generální tajemník Italské Socialistické strany. Jeho spolucetující by dopisovatel komunistického deníku "Unitá". V ostatních autech byl mezi jinými jeden Víděnský nakladatel a rakouský poslanec.

Rusové nás zadrželi až do 9 h. večer. Pak jsme musili jet za tankem do Tata bány. Za námi jel obnáší ^{r/} vůz s namířeným kulometem.

Ruská NKVD/Politická tajná policie Sovětského Svazu/ tam měla hlavní stan. Ptali jsme se velitele, jak dlouho tam zůstaneme. Teplota klesla, a voda v chladiči nám zamrzala. Nařídil nám vypustit vodu. Byli jsme nahání do velké místnosti. Viděl jsem, jak jeden z policistů podal plukovníkovi mé listiny. Ten je přehlédl a povídá: "Pánové, cesty jsou plné banditů a bude pro Vás lépe, když jsem zde zůstanete do rána." Italský novinář Mateotti mi zašeptal do ucha: "Chce získat čas a zadržet nás tu s Vámi, abychom ve Vídni ~~nestropili~~ poplach, že jste byl uvězněn." Chopil jsem se své příležitosti a hlasitě jsem řekl Mateottimu: "Tady máte napsaný celý můj příběh, odevzdejte ho na rozhlasové stanici ve Vídni, nevím, jak dlouho mne tu budou ~~zmáhat~~ věznit." Při tom jsem mu podával některé listiny, ~~včetně osobního vzkazu Kardinála Mindszenti-ho presidentu Eisenhowerovi.~~ Ruský plukovník byl zaskočen. Bylo přítomno příliš mnoho svědků mému zatčení. Ruská a maďarská policie se zuřivě dívala, jak Mateotti spokojeň ukládal do kapsy mé dopisy. Pak mne vzali k výslechu.

Plukovník použil starého policejního triku. Vychrlil na mne tucty bezvýznamných otázek, kde jsem se setkal s Dr. Turchanyim poprvé, o čem jsme spolu mluvili a tak dále, až k nechutným podrobnostem. Věděl jsem, že nejmenší uklouznutí by znamenal žalář. Hodina za hodinou míjela a otázky jen pršely. Kdykoliv jsem se zmínil o Dr. Turchanyim, jeden z policistů se vzdálil. Za několik minut se vrátil a zašeptal něco plukovníkovi. K ránu jsem slyšel nářek odněkud zezdola. Hlas byl podobný, jako měl přelát. Neměl jsem však jistotu, protože byl pozměněn bolestí. Plukovník se na mně v nastalém tichu významně podíval. Pak pokračoval v otázkách: Jak byl Dr. Turchanyi oblečen, když jsme se poprvé setkali, po druhé a potřetí.

Ve tři hodiny ráno se plukovník ~~vzdal~~^{vydal}. Byl jsem odveden do holé, nevytopené místnosti. Před dveře byla postavena stráž. Nikdy jsem se neočitl v takové zimě. Měl jsme na sobě jen tenkou košili, lehký kabát a kalhoty. Nemohl jsem usnout. Ráno mne opět zavolali. Dostal jsem černou kávu.

Brzo nato se dostavili ostatní "hosté", a já dostal své listiny zpět. Scházelo jen povolení z Budapešti. Zmínil jsem se o něm, ale důstojník jen pokrčil rameny. Mateotti mi řekl, že mne plukovník zamýšlil dát zatkout na příští křížovatce, a proto mi nevrátil povolení. Ihned jsme se dali do plánování úniku. Nejvyšší rychlosť Fiatu byla asi 90 km. Můj americký vůz dosáhl rychlosti dvojnásobné. Hranice byly vzdáleny 150 km. Před Mateottim a on zastaví, a já ujedu.-

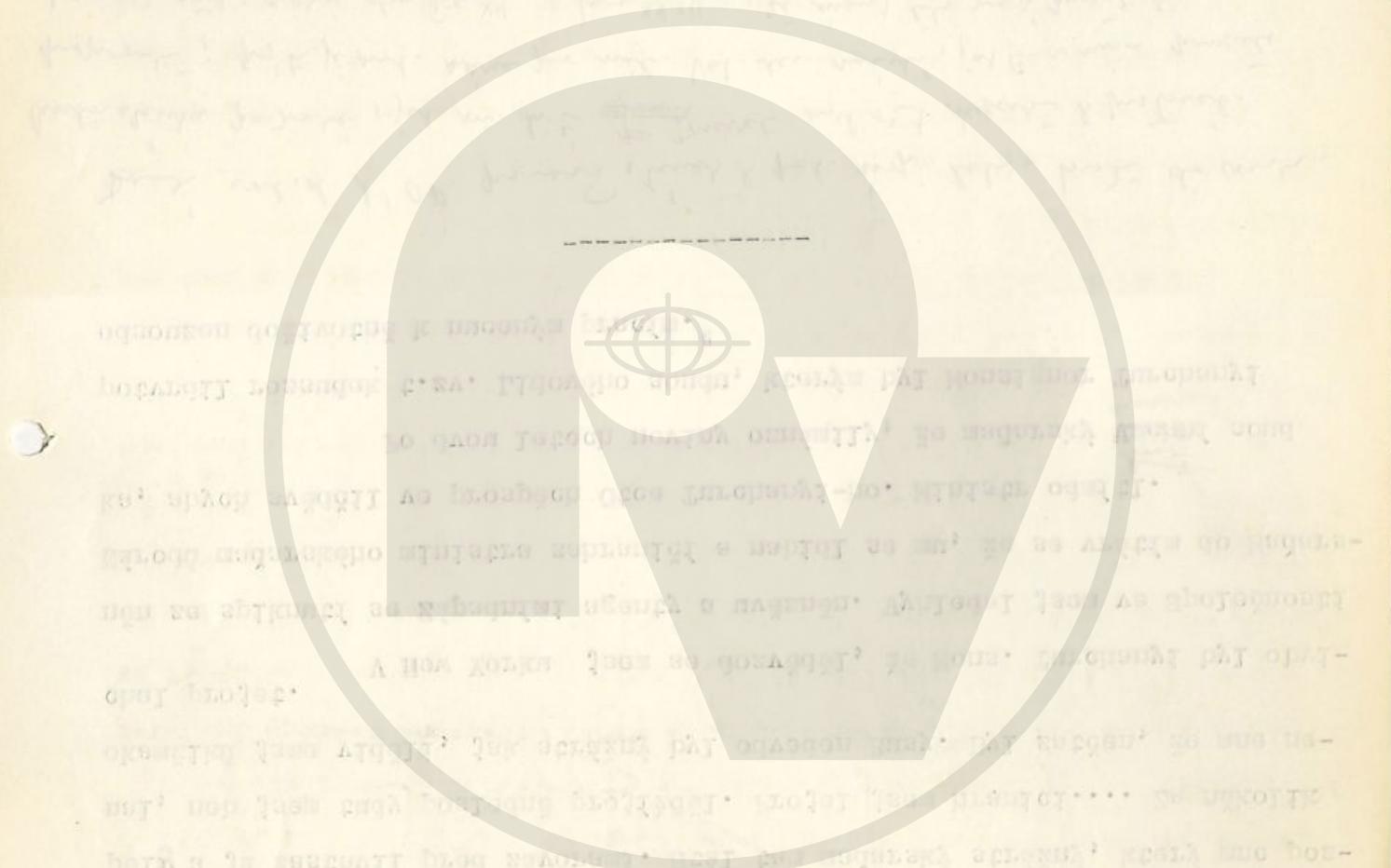
Měl jsem však více štěstí, než jsem očekával. Když jsem vyjížděl z tábora, dva angličtí studenti žádali, abych je vzal sebou. Oba měli povolení. Skočili do vozu a já šlápl na plyn. Rychle jsme projeli ruskými strážemi na křížovatkách, já vždy jen zpomalil a zamával vypůjčeným povolením před stráží. Za 45 minut jsme byli u hranic. Každá minuta byla drahá. V tom jsem zjistil, že za námi jede jeep s ruskými vojáky. Brzdy zaskřípely a já zastavil před závorami. Stál tam maďarský strážný, který mne poznal, nebo jsem tudy posledně projížděl. Projel jsem hranici.... Za několik okamžiků jsme viděli, jak strážný byl odveden Rusy. Byl zatčen, že mne nechal projet.

V New Yorku jsem se dozvěděl, že Mons. Turchanyi byl obviněn ze spiknutí se Západními agenty a uvězněn. Vyhledal jsem ve Společnosti Národů maďarského ministra zahraničí a nabídl se mu, že se vrátím do Maďarska, abych svědčil ve prospěch Otce Turchanyi-ho. Ministr odmítl.

Po dvou letech noviny oznámily, že maďarský ~~Východní~~^{Maďarský} soud potvrdil rozsudek t.zv. Lidového soudu, kterým byl Monsignor Turchanyi odsouzen doživotně k nuceným pracím.ⁱⁿ

Dne 1. val. d. l'OR. ponešlo k tomu k pol. insp. kde ho do vech. Autonáhoda průměr, jehož m. b. ~~je~~ ^{je} mnohem méně než m. b. do vech. propracován; protože jí pol. měna pro měl. Val. dne. mnohem, jehož C. v měn. mnohem mnohem méně; opačně stej. xxii. a xxiii. i jí mnohem méně možit k vech. b. i jí mnohem méně. b. i jí mnohem méně; mnohem v mnohem i mnohem mnohem méně mnohem. Vn. co méně mnohem, b. i jí mnohem, b. i jí mnohem.

~~to tě dle. DOK. k tomu člení se~~, je

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

VM. Svatý Otec Ja 23. udělil ve středu dopoledne obvyklou gen.audienci Audience se konalave velkém audienční sále v G.G.Dříve než sv.Otec vstoupil mezi věřící požehnal 40 aut s filmovými přístroji; auta se vydají do všech koutů Itálie, aby obyvatelstvo seznamovalo se silničními bezpečnostními předpisy.Počet nehod na italských silnicích také se neustále zvyšuje a stává se opravdou ranou.Tomuto předmětu sv.Otec věnoval svou italskou alokuci a končil přiležitostnou modlitbou za všechny, kdo konají cestu,aby jim Pán dal štastně dosáhnout cíle své nynější cesty i posledního cíle jejich celoživotní pouti. Slova sv.Otce pak byla přeložena do hlavních světových řečí. Audienci zakončil sv.Otec svým ap.požehnáním.

pr. fernan-
v zlatonosném pobřeží

VM. Svatý Otec Jan 23. poslal pozdravné poselství arc. z Abijanu mons. Bernardovi Yagovi. Tato země slaví právě první výročí své nezávislosti Od dlouhé doby Církev usilovala s mateřskou láskou o duchovní rozvoj a hmotný pokrok afrických národů.Dneš není upřímného Afričana,který by neměl slova uznání pro blahosklonnost,kterou my osobně chováme vůči africkému světadílu.Sv.Otec pak připomněl, že on sám mons.Yagovi v bas.sv-Petra udělil biskupskou konsekraci; dále poukázal na rozvoj Církve v republice Zlatonosné pobřeží: dnes je tam 5 diecésí, a desetina veškerého obyvatelstva se hlásí k kat.Církvi.Každi, zvláště ti, kteří zaujmají odpovědná místa ve veřejném životě,budou hledět seznámit sebe své spoluobčany se sociální naukou Církve, ~~zakázky~~ mají ji prodcházet své myšlení a své činy Svatý Otec dále v poselství určeném ~~katolíkům Slovoni~~ vyzývá katolíky celého světa,aby pomáhali bratrsky této a zemí vůbec.Závěrem Jan 23. opakuje povinnost katolíků být věrnými svědky Ježíše Krista a mít opravdu misionářské srdce.Závěrem sv.Otec vyzývá katolíky Slovoněho pobřeží,aby byli vzornými občany a aby ochotně spolupracovali s vládou. která usiluje o opravdové společné dobro.Něcht se tam Církev uchová vždy mladou, dobyvačnou, a aby sát našel místo,které mu patří v celku národů afrických i celého světa.

Alžír. Alžírská diecése vypravila druhou oficiální poutě do Fatimy a do Lurdech 500 poutníků,které vede arc.mons.Duvyl jsou od 9.do 11.srpna ve Fatimě a od 14. do 24. srpna v Lurdech.Poutníci obětují poutě za jednotu křesťanů v jedné víře, v téže lásce a apoštolské horlivosti okolo papeže a biskupů a za zdar příprav na II.vat.sněm, a konečně za pokoj v Alžíru a za růst kněžských a řeholních povolání v zemi.

Mechelen Belgie. ve čtvrtek dopoledne se koná již v katedrále zasvěcené sv. Rombautovi v Mechelen pohřební obřady za kard. Josefa Arnošta van Roeje, který zemřel v pondělí ráno. Bude přítomen sám belgický král Boudoin, který přerušil svou dovolenou ve Španělsku a mnoho dalších osobností belgického občanského i církevního světa. Mezi prvními, kteří se přišli pomodlit u vystavených tělesných pozůstatků byla královna Alžběta, babička krále Boudiona a princezna Liliana de Rethy. Apoštolským administrátorem po dobu, kdy arcidiecéze bude bez biskupa, by jmenován světící biskup mons. Suenens. Všechny belgické deníky vyšly v úterý ve znamení smutku a přinesly delší zhodnocení životního díla zemřelého arcibiskupa, který po 35 let řídil tuto jednu z největších diecézí světa.

Spoj. státy. Také nekatolíci byli pozváni z učastnit se liturgického severoamerických katolíků. Týden se koná v Oklahoma City od 21. do 24. srpna. naheslo Bíbl., život a bohoslužba. Bude přítomno více než 70 odborníků v Písmě svatém, liturgickém umění a bohoslužbě. Během týdne budou promítány úseky z 43 filmů o liturgii a farním životě. Arc. mons. Reed považová za vhodné rozšířit pozvání k účasti též na nekatolíky, jednak protože je jich ve státě Oklahoma početně daleko více než katolíků a též pro heslo Týdně, kterého i oni mohou říci mnoho užitečného katolíkům.

Řím. Pap. bisblický ústav pořádá studijní sjezd o sv. Pavlu; sjezd se koná od 25. do 30. září a má tvořit korunu oslav k 1900. výročí příchodu sv. Pavla do Říma. Sjezd chce poskytnout odborníkům příležitost sdělit si navzájem výsledky jejich osobních studií o osobě, nauce a díle sv. Pavla.

Francie. Tradiční pout cikánů do Lurd se koná od 31. srpna do 3. září. Cikáni budou táborit se svými vozy na vojenském území blízko Lurd; během 4 dnů i oni se zamyslí při kázáních a pobožnostech nad podstatou kat. Církve, o významu skutečnosti, že patří ke katolické Církvi a o radosti a hrosti, že jsou katolíky.

Pákistán. Při slavnosti otevření nového paláce apoštolské internunciatury arc. z Mobaje kard. Gracias v přeslovu nejdříve děkoval všem, kdo peněžním darem přispěli k postavení paláce a zvl přilehlého chrámu. Poukázal na přátelské vztahy, které existují mezi pakistanskou vládou a Svatou stolicí. Je pro nás opravdovou radostí vidět, jak mladé státy na Východě i v Africe, které nedávno dosáhly národní nezávislosti ochotně navazují diplomatické styky s Vatiánem.

Své posluchače upozorňujeme, že příští týden v pondělí, úterý a středu pro obvyklé prázdniny personálu odpadají všechna vysílání vat. rozhlasu. Po nedělním vysílání další český pořad až ve čtvrtek večer.

Moskevské Izwestija pokáraly vedoucí lékařku ~~x~~ jedné kliniky na Litvě, protože dovolila, aby dítě právě narozené bylo pokřtěno knězem. Nemluvně bylo pro zápal plic v nebezpečí života na žádost rodičů pokřtěno. Když se uzdravilo, lidé všeobecně připisovali uzdravení křtu, a ne přičinění lékařů, a to je pro sovětské komunisty pohoršením.

V ~~moechelen~~^{v trubce} katedrále v Belgii se konaly ve čtvrtek dopoledne pohřební obřady za ~~kard.~~^{arc.} josefa van Roeye, který zemřel v pondělí. Celebroval ap. nuncius mons. Efrém Forni. Byli ~~přítomn~~ⁿⁱ belgičtí královští manželé Boudoin a Fabiola, další členové královské rodiny, členové belgické vlády spolu s min. předsedou Lefevrem, kard. Spellamn z Nového Yorku, mnoho kněží a věřících. Po skončení obřadů raket s tělesnými pozůstatky zůstala ještě vystavena úctě věřících. Ve večerních hodinách byla v soukromé formě uložena v kryptě katedrály.

Kard. Döpfner nedávno jmenovaný arc. z "nichova a Freisingu se orzloučí se svou dosavadní diecézí berlínskou 20. sprna. Bude sloužit ointifiální mši svatou na prostranství před kostelem sv. Petra Kanisia v Berlíně Charlottenburku. Bude záležet na nás, zda encyklika Mater et Magistra Jana 23. a zda ji uvedou ve skutek, píše ~~dnešní~~^{biskup} lidé pochopí Barcelony mons Modrega v pastýřském listě o encyklice. Je naším úkolem zajistit encykliice široké rozšíření a činorodý souhlas.

V Londýně bude otevřeno středisko pro posvátné umění. Příprava bude ukončena na r. 1962. Bude určeno především umělcům, architektům a jiným pracovníkům v posvátném umění. Výstavy, konference a diskuse budou otevřeny též pro nekatolické publikum.

Biskup v městě Resistencia v Argenitně protestoval veřejně proti odstranění dobrovolného vyučování náboženství na státních školách v provincii Chaco. Mons. Marozzi prohlašuje v pastýřském listě, že katolická většina obyvatelstva provincie nedovolí, aby nevěřící menšina zrušila vyučování náboženství. Už v červenci protestovali další dva argentinští biskupové proti zrušení náboženství na státních školách ve svých provinciích.

11/8/61

2257/1

Řecko. Po letech oddalování a překážek, způsobených synodem řecké pravoslavné církve, budou mít konečně sjednocení Řekové svůj kostel v Aténách. Tzv. Nejvyšší rada zrušila všecka doavadání rozhodnutí ministra spravedlnosti a potvrdila právo řeckých katolíků postavit si kostel.

Uruguaj. V těchto dnech se koná v městě Punta del Este v Uruguaji konference států ameického světadílu. Arc. z Montevidea kard. Barbieri vydal příležitostný pastýřský list, ve kterém navrhují sociální encykliku Jana 23. Mater et Magistra.

Hospodářská
aby účastníci konference při svých poradách
se nechali poučit

Kard. Barbieri dále vyslovil přání, aby účastníci našli řešení pro otázky hospodářského rézu, které souvisejí se spoluprací mezi státy obou Ameriky, jako koordinace investic, využití bohatství jednotlivých států, hospodářská stabilita, rovnomená industrializace, posílení zemědělství, pozemkovou reformu, bytová otázka, výchova a všeřejné zdraví, Jan 23. ve své encyklice nabádá k pomoci chudším zemím, ale zároveň varuje před jednostrannou materialistickou civilizací: "S bolestí sledáváme, že v zemích hospodářsky vyvinutých je mnoho lidí, ve kterých je oslabena nebo úplně uhasla správná stupnice hodnot; lidí, u nichž duchovní hodnoty jsou přehlíženy nebo se na ně zapomíná, nebo dokonce je úplně popírají; kdežto s druhé strany pokrok věd techniky, hospodářský rozvoj a hmotný blahobyt se vyvýšuje a usiluje se o ně jaro něco, co má mít přednost přede vším, ažmo jako jediný smysl života.

Kostarica. Arc. z San José v Kostarice ohlásil uskutečnění velkého sociálního programu. Program chce zlepšit hospodářskou a sociální situaci dělníků v arcidiecézi, především dát jim mzdu, která odpovídá potřebám jejich rodin, sociální pojištění pro všechny dělníky, zvýšení pracovní možnosti, zavedení věčerních škol a boj proti vykořisťování nájemníků od velkostatkářů.

Phase V Chaně katolické nemocnice zaujmají přední místo ve vládním programu vzýšit veřejné zdravotnictví. Velké subvence jsou poskytovány nemocnicím, které splní jisté základní požadavky, stanovené vládou, jako že budou přijímat nemocné bez jakéhokoliv odlučování, že vedení nemocnic bude v rukou odborně vzdělaných lékařů a že se podrobí státní kontrole o tom, jak subvenčí bylo využito.

Spoj. státy. Na 1000 delegátů tzv. Newmannových klubů, tj. spolků kat. studentů při státních a nekatolických universitách USA, se zúčastní výročního sjezdu. Bude se konat od 28. srpna do 2. září v Berkeley v Kalifornii. Newmannovy kluby sdružují na 500 000 studentů. Práce sjezdu budou věnovány otázce laického apoštolátu.

Jak se dalo očekávat, úspěšná cesta sovětského majora Titova vesmírem vyvolala všude velký ohlas a mnoho komentářů: komentářů, které hodnotily vítězství po stránce vědecké, ale též komentářů, které úspěchu využívaly politicky po případě - což se tsalo jen u naivních komunistů - k boji proti náboženství. Tak psal vlivný italský Corriere della Sera: "I tentokrát podoběn jako při úspěchu Gagarinově, sovětská propaganda vyzvedla politický ráz úspěchu, ráz, ~~kterého~~ celý svět by chtěl ani ~~ne~~ nevzpomenout. I tentokrá odvážnému Titovovi byla dána do úst slova až příliš banální; musíme si toho všimnout, ne abychom umenšili úspěch člověka, nýbrž abychom pochopili a správně hodnotili svět, ve kterém se úspěch zrodil. Kdo by se divil, kdyby Titov s dojetím svými slovy pěl chválu na svou vlast, a třebas i na ten mocný politický kolos jako je Sovětský svaz? Každý má vlast, kterou mu dal osud a v jejím světle vidí svůj osud. Ale Titov byrokratickými frázemi, které zní tak cize na jeho rtech zasloužil svůj let 22. sjezdu KSSS, ÚV KS a sou-druhovi Chruščovovi." Opravdu, můžeme dodat k slovům italského Corriere kterému se nechce věřit, že by mylšenka na sjezd a na Chruščova provázela) vychovávají druhé: víru ve věčný šťastný komunistický život, jemuž člověk obětuje vše, i svůj vlastní pozemský život. Loď Vostok č. 2 je předzvěst tohoto komunistického ráje bez Boha. Ostatně můžeme říci komunistům, že oni ten ráj už budují 44 let - a stále jsou věznice a tábory plné, pracovní týden na papíře se změňuje, ale ve skutečnosti lidé pracují dál do úpady od červánků do soumraku, a jedinou jejich útěchou je právě ten ráj s Bohem. - Zajímavý je též komentář francouzského Le Monde: "Tato vědecká a technická vítězství by byla přijata s daleko čistším nadšením, kdyby jich nebylo zneužito do té míry, že se z nich stávají politické události"; Le Monde hned dodává, jak se v usnesení ministrů Varšavského smlouvy vyhrožuje Západu: Jaký smysl by mělo snít o dni, kdy lidé budou sto dosáhnout plánet, kdyby ti, kdo jsou odpovědní za lidí vězně země, nedovedli ovládnout nástroj, který jim věda poskytuje? Sovětských občanům, kteří žijí ve velmi těžkých a skoro primitivních životních okolnostech, se může slíbit krásný rok 1980. Lidem, kteří se nudí na své zemi, se předkládá vidina prozkoumání vesmíru. Ale než se dojde těchto vábivých met, lidé r. 1961 by chtěli jist po chuti a dosyta, bydlet v slušných bytech a uspořádat v duchu osobní svobody a spravedlnosti pokojný život." Když poletí po světě lidé letí nejprve a potom už vlastní svět v kusacích; když pak vždycky počítají svou svobodu s kouskem světa.

a lásce

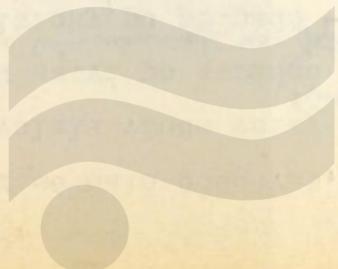
andělů

Dar míru je největší dar, který Bůh dal lidem; a ne bez hlubokého významu
u Betléma slibují pokoj lidem dobré vůle. Vnější pokoj věcí je odlesk pokoj
který žije v každém z nás, a to v obětavosti každodenní, ve smyslu pro spra-
vedlnost a v lásce. Žádná vesmírová loď nám nevlije tyto hodnoty a odpo-
vědnost. -V opojení nad s větským úspěchem italský komunistický deník si
dovolil i malé rouhání [dovědně zabalené - z modlitby Otčenáše] jestli
lidé nedovolí svým bližním ^{na zemi} žít podle vůle Boží, pak ~~jen~~ ^{jen} mluví o pokoji nemá
smyslu. Vesmírové lodí dají lidem pokoj, jaký vládne ve věznících a koncentra-
čních táborech, ne ten pokoj, který u vědomí odpovědnosti buduje budoucnost
lidstva, který je vede cestami naděje k věžné Bezpečnosti a jistotě, jíž je
Bůh.

věrám triniti, alii non dubitam. fidei et cred. .

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

V těchto dnech se koná v městě Santa Cruz de la Siera v Bolívii eucharistický sjezd bolivijských katolíků. Pap.legátovi kard.Jakubovi Cushingovi sv.Otec poslal zvláštní latinský list: vysloužuje přání, aby sjezd přinesl hojně duchovní ovoce a zvl upevní vzájemnou lásku mezi bolivijskými věřícími:nemálo lidí v Bolívii nemá ani dostatečně co jíst, důstojný příbytek a trpí nouzí.Sv.Otec zvlášt si přeje aby se zlepšila situace Indiánů.

✓ Studijní zasedání při sjezdu mají být věnována otázkám sociální spravedlnosti.
V neděli odpoledne sv.Otec promluví k účastníkům sjezdu rozhlasem.

Quebecká arcidiecéze v Kanadě oslavila 350.výročí příchodu prvních jesuitů do Kanady.Slavnosti byly přítomen arc.mons.Roy, který vzpomněl hradinné práce P.Massa a jeho řádových spolubratrů, kteří přistáli a Port Roya.

V sobotu dopoledne sv.Otec udělil obvyklou generální audienci na své letní vile v C.G. Bylo přítomno několik tisíc poutníků a turistů,V italském proslovu sv.Otec vyzýval k jednotě v Církvi a k poslušnosti představených kterým sám Bůh dal jejich moc a odpovědnost.Sv.Otec pak opakoval svou výzvu,kterou učinil už při audienci ve středu, kdy se všichni řídili silničními předpisy a tak snížili počet neštěstí.I na siňnici paltí:Nezabije Nakonec připomněl nastávajíc svátek Nanebevzetí P.Marie, a nabádal,aby všichni jej oslavili v duchu radosti a naděje.Všem pak udělil své ap.pož.

Pošty NSR vydají 2.září pamětní známku k 900.výročí kosekrace špýrského dómu,Výročí bude oslaveno 10.září za přítomnosti pap.legáta kard.Königa z Vídni a dalších osobností,m.j. býv.presidenta NSR prof.Heussa a oficiálního zástupce spolkové vlády ministra zahraničí Jindřicha Brentana.

✓ Benediktinské opatství v Einsideln ve Švýcarsku slaví svůj hlavní svátek 15.srpna; slavnosti vyvrcholí pontifikální mší svatou kard.Ferreta.

V Norimberku se koná 4.sportovní sraz něm.kat.mládeže.Je přítomno na 4 tisíce závodníků.Závody se konají na 30 hrožtích města.Sportovní manifestace se střídají s manifestacemi rázu náboženského a kulturního.V sobotu večer promluvili k sportovcům kard.Döpfner arc.z Mnichova a ministr.předseda bavorské zemské vlády Ehard.

Arc. z Hue v jižním Vietnamu mosn.Ngo Dinh Thuc vyzval jihovietnamské věřící k hojně účasti na národní pouti k svatyni v LaVang,Pout se bude konat 21. a 22.srpna.Oznamuje věřícím, že jako děkan bisk.sboru slíbil P. postavit nový kostel ke cti P.Marie;Svatyně P.Marie v Tavangu má se stát národním mariánským střediskem.

Tisk
Co má dělat křesťan mezi nevěřícími příbuznými?

Na tuto otázku odpovídá ^{Jan} ^{nebo V. S.} profesor Rahner dlouhým článkem ve své knížce Víra v dnešním světě. Podáváme z něho hlavní myšlenky. Ten kdo zná dnešní svět, ví jak aktuální je tento problém. Žijeme ve světě smíšeném, ve kterém se křesťan někdy cítí jakoby v diaspoře, v menšině. Někdy je to konvertita a je sám uprostřed celé nekřesťanské rodiny. Jindy je zase celá rodina katolická, ale jen podle jména. Často jen jediný člen chodí pravidelně do kostela a k sv. svátostem. Má mnoho přátel a mezi nimi nejsou všichni katolíci, někdy se naopak musí i před nimi se svým katolickým přesvědčením skoro skrývat. Nebylo by to zlé, kdyby to byly jen lidé, na kterých nám nijak nezáleží. Kdyby to byli cizí, s kterými prohodíme několik konvenčních frází o počasí! Pak by nám ovšem na jejich náboženském přesvědčení tolik nezáleželo. Ve skutečnosti jsou to často osoby, které máme rádi, kteří patří do naší rodiny, s nimiž si cheme opravdu porozumět. Je to někdy podivná situace. Pouta krve a přátelství nás úzce spojují a při tom zásadní otázky života nás staví do opačných protichůdných směrů. Není to snadné. Známe slzy a pláč věřící matky, která se modlí a souží, když vidí, že její hodný jinak syn ztratil víru a nechodí do kostela. Každá matka je vlastně v nejistotě, když se dívá na své dorůstající dítě. Zvítězí její víra, či nevěra celého okolí. Kam se obrátí její dítě naposledy? Nejvíce bolí posmívání od osob, které jsou nám blízké. V kolika rodinách se dnes stává, že se jeden posmívá druhému pro jeho náboženské přesvědčení a praksi. Trpí tím i celá výchova. Mají-li rodiče vychovávat, musejí dětem vštěpat pevné zásady. Bez nich je jaký trvalý úspěch nemyslitelný. Ale jak mohou vštěpat dítěti pevné zásady, když otec má jiné a matka jiné. Půjde dítě za otcem či za matkou, nebo za nikým? Jak to vypadá v neděli nebo v pátek v rodině, která je nábožensky nejednotná? Co má říci matka dítěti, když ho vede do kostela a ono vidí, že otec zůstal doma. Co si myslí chlapec, který se připravuje k prvnímu sv. přijímání, když vidí, že všichni jdou též, jen otec ne. Co má dělat věřící otec, jež dcera se vdala jen na úřadě. Jak má k nim chodit do rodiny a cítit se tam doma, když ví, že nikdy nemůže jako věřící katolík uznat toto manželství za platné.

Mnozí lidé si navykli na jakousi politiku ulity šneka. Každý se uzavře do sebe. náboženské přesvědčení se stává něčím docela soukromým, co vstupuje stále méně a méně do života. Jsou tu rodiny, vě kterých se pro svatý pokoj, nikdy nedělá žáni nejmenší zmínka o náboženství. Je to snadné či méně snadné, podle toho jak si na to zvykli, ale křestana to přece jen neuspokojuje. Muž a žena, či brá-tr a sestra se chtějí mít opravdu rádi. Láska předpokládá, že si chtějí jen dobro a že se navzájem upozornují, že někde číhá nebezpečí. Není ovšem většího dobra než dobro duše a není větší zlo, než ztráta věčné spásy. A právě o těchto věcech se pro svatý pokoj nikdy nesmí mluvit. Má se věřící křestan nečinně dívat, jak osoba, kterou má opravdu rád se vydává v nebezpečí, že ztratí věčnou blaženosť a že mají být ti, kteří si slibovali věrnost, snad na věky rozloučeni?

•) máme dělat v těchto tísňivých problémech? Na prvním místě víme velmi dobře, že Církev od počátku své existence až do dnešní doby vždycky bojovala a bojuje za jednotu křesťanské rodiny. Když se dva lidé zavazují, že spolu ~~kuzmuzík~~ půjdou životní cestou, nemají nikdy považovat náboženské rozdíly za malou a nedůležitou překážku. To že dnes se vyskutují už takové smíšené sňatka na denním ořádku není ještě žádné jejich ospravedlnění. "není to situace normální a za takovou ji nemáme nikdy považovat. Než pozdě bývá věc napravovat. Někdy ani není zaviněná. Je to prostě dánou situaci. Vzali se dva katolíci a až později se ukázalo, jak velké názorové rozdíly mezi nimi existují. ¶ Jak se tedy zachová dobrý křestan v podobné situaci? Má Rozdíly bolí. Ale ~~kuzmuzík~~ Kris tus Pán posvětil i lidskou bolest. Lidské soužití s sebou nese vždycky velké oběti. Nemůme jim unikat, přicházejí-li od Boha. Křestan je povinen dále milovat své příbuzné, i když se s nimi nemůže shodnout v názorech. Je povinen se k nim chovat přívětivě, dávat jim na jevo, že jsou mu ~~úží~~ mili a že je ochoten nim sloužit. ¶ Ale největší povinnost lásky je o nich dobré smýšlet. Ta však je v dané situaci nejtěžší. Často slyšíme otázku: "Co si mám myslet o otci, který odepřel kněze na smrtelné posteli? Co mám soudit o svém strýci, který mluví zle o Bohu?"

I v těchto případech nemáme právo soudit o níkom zle, protože doopravdy nikdy nevíme. Nevíme co se stane po smrti, ani když jde o skutečně dobrého katolíka. Je to tajemství, které si Bůh sám ponechal pro sebe. Můžeme tedy vždycky doufat a modlit se s důvěrou. Dcera se ptá kněze: Smím doufat, že se otec spasil, když jsem viděla na vlastní oči, jak odpíral do posledního okamžiku? Křesťanská odpověď je celkem prostá: Smíte, ba dokonce i musíte! Víme, že cesty Boží jsou nevyzpytatelné. O tom, co se děje v posledním okamžiku zde na zemi, o tom už nevíte, a prot doufejte pevně a modlete se. Jiným křížem denního života je nedůslednost určitých našich příbuzných. Jsou dobrí lidé, ale s druhé strany mají takové chyby, že nevíme, jak máme o nich ještě dobře smýšlet. Filosofická zásada je přísná. Ve filosofii se definuje dobro jako to, čemu nic nechybí. Bohužel již můžeme tuto zásadu docela dobrě použít v němenném denním styku. Pak by už nikdo na světě nebyl dobrý a nemohli bychom žít s nikým. Víme, že všichni máme chyby, a že se máme milovat přes tyto chyby a nedostatky. Nejtěžší pak problém pro katolíka opravdu věřícího je různý poměr k Církvi. Víme z katechismu, že nikdo se nemůže spasit leda je-li synem Církve. Nemůže mít Boha otcem ten, kdo nemá Církev matkou. To je stará zádada katolická. Jak tedy věřit a doufat, že se spasi syn, manžel, přítel, když vystoupil z Církve a nechce se tam vrátit?

Jistě přináležet k Církvi je věc velmi důležitá. Na šestí katolická nauka hluví o dvojím přináležení k Církvi. Jedno je skutečné a úplné. Druhému říkáme latinsky voto, touhou. To se vztahuje na ty lidi, kteří bez své vlastní viny se buď mimo Církev narodili nebo ~~z~~ k následkem neštastných okolností z ní vystoupili. ~~Z~~lepší Dědičná hřích způsobil takové zaslepění, že mnozí lidé dokonce s dobrým úmyslem odhazují to, co je jim ke spásě nutné. Bůh bere ohled i na tuto lidskou slabost a dívá se do samého srdce člověka. Máme tedy právo i povinnost doufat ve spásu našich příbuzných, přátel, známých, i když nejsou křesťané. Máme také doufat v ~~n~~ sílu naší vlastní modlitby. Je skutečně pravda, že

v rodinách i společných náboženské disputace obyčejně nepřinášeji užitek. Ale přináší užitek vytrvalá modlitba, služba lásky a dobrý příklad. Možná, že výsledek není hned viditelný. Ale Boží tajemství jsou všechna neviditelná! Nelitujme tedy toho, že žijeme ve světě, který se nám zdá nekatolický a cizí Bohu a že jsme s ním spojeni pouť krve a lásky. Jež tu máše místo, abychom svým vlastním životem vydali svědectví Kristu u těch, kteří jsou nám draží.

Svatý Otec Jan 23. ~~prosíkuvič~~ v neděli odpoledne římského času rozhlasovým poselstvím zakončil eucharistický sjezd bolivijských katolíků. Sjezd se konal v městě Santa Cruz de la Sierra za přítomnosti arc.z Bostonu kard. Cushinga jako papežského legáta. Svatý Otec vyzývá bolivijské katolíky k činorodé jednotě myslí i srdcí. Tato jednota se má projevit především opravdovou křesťanskou solidaritou a vztahy spravedlnosti lásky mezi zaměstnanci a zaměstnanci, mezi těmi, kdo byli více požehnány hmotnými statky a kdo jsou chudí. Tyto zásady sv.Otec rozvedl v encyklice Mater et Magistra. Kristu, králi králů a pánu všech panů mají svěřit osud své země, a především své odhodlání obnovit podle Kristova zákona svůj život individuální rodinný i sociální. Své rozhlasové poselství účastníkům sjezdu bolivijských katolíků sv.Otec zakončil svým ap.požehnáním.

Tři katoličtí biskupové sev.Rhodesie veřejně vyslovili své obavy nad novochystanou ústavou země. Jsou to polský jesuita arc.z Lusaky mons. Adam Koźlowiecki, biskup z Fort Rosebery mons. René Pailloux a ap.prefekt ze Solwezi mons. Rupert Hillerich. Nová ústava sice dává černému africkému obyvatelstvu zastoupení v zákonodárné radě, přece ale vyhrazuje většinu bíléma obyvatelstvu. Biskupové prohlašují, že není jejich úmyslem zabývat se politickou stránkou otázky; považují však za svou povinnost biskupů podat svůj názor v naději, že tak přispějí k umenšení napětí v zemi a k vytvoření ovzduší pokoje a harmonie, tak aby se zaručila větší stabilita vlády. V sev.Rhodesii je na 2 a půl milionu obyv., z nichž 75 000 jsou běloši.

Misijní zprav.služba Fides referuje, že ve vězení v Kantonu v Číně ze, řel čínský bratr laik marista Cou Kuo-piao, ve věku ~~68~~⁶⁸ let. ~~v Kantonu~~ před příchodem komunistů k moci se věnoval přípravě chlapců na první sv.přijí maní. ~~Byl~~ odsouzen na 15 let nucené práce; protože ale byl slabého zdraví byl propuštěn na svobodu; jakmile jen mohl, ~~vyučoval~~ ^{na} pravdám víry děti, a tím se samozřejmě těžce provinil proti zákonům státu, který zná náboženskou svobodu. Útrapám ve vězení tento Kristův vyznavač nyní podlehl.

V hlavním městě Spolkové konžské republiky Leopoldville se konal slavný křest 4.dítěte gen.Mobotu. Obřad ^{VY} konal v kostele P.Marie Fatinsmé: světicí biskup mons.Josef Maluha. Kmotrem byl pres.Kasavubu.

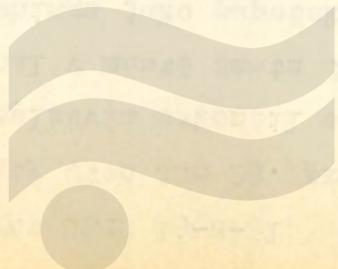
~~Uver m.~~
Toto vše vys. jí arc. mřl 15. kpr.: ~~zde~~ zde, 15.9. a 16.9. vys. jí vč. mře.
Vč. jisté mře pp. kapitá Nanchant's m. mře' u 1.11. jí k mř. 10 vč.
mřl. k mř. je ohnut vý. uveril tel. S. xy. ne vlastn. křes. nr. 1510

z bř. 2. z měs., me 600 když, min. dneš a asi 1/2 mil. včetně
z poštovní pošty. W. Petru říká $\frac{X}{4}$. první písemnou žádost oplat.
(poštovní doba)
kontakt. Komisi oznámit o...

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

V předvečer svátku Nanebevzetí P. Marie vatikánský l' Oss. Romano přinesl řád jmenování ve ústředních církevních úřadech; tak vatikánským státním tajemníkem, tj. jakoby ministerským předsedou a ministrem zahraničí byl jmenován kard. Hamlét Jan Cicognani, který se stal členem kolegia kardinálů v prosinci r. 1958 a předtím byl přes 25 let apoštolským delegátem ve Spojených státech. Nový vatikánský státní tajemník kard. Hamlét Cicognani má 78 let; na kněze byl vysvěcen r. 1905; 11 let byl profesorem círk. práva na učilišti sv. Apolináře. Nedlouho potom vstoupil do služeb ústředních církevních kongr. a jeho zásluhou americký katolicismus dosáhl toho rozkvětu, pro který jej nyní obdivujeme. Kard. Cicognani je nástupcem kard. Tardiniho, který zemřel před 14 dny.

Nejvyšším penitenciářem, tj. představeným Posvátného apoštolského úřadu po kání byl jmenován kard. Arkadius Larraona, Španěl, z řeh. společnosti misionářů, synů neposkvrněného srdce P. Marie; je mu 74 let, a kard. jáhnem ho jmenoval Jan 23. v prosinci 1959. Kard. Larraona je v úřadě ... nást. kard. Arciknězem patriarchální baziliky sv. Petra a prefektem kongregace pro správu svatopetrského chrámu se stává kard. Pavel Marella, Řím, kdysi nástupce mons. Roncalliho v úřadu ap. nuncia v Paříži; je mu 66 let, a kard. byl jmenován v prosinci 1959. Kard. Marella je v úřadě ... nást. kard. Tardiniho. Místopředsedou Pap. komise pro stát vat. města byl jmenován kard. Albert di Jorio a místopředsedou kard. komise pro správu majetku Sv. stolice kard. Gustav Testa; předsedou obou těchto komisí je z úřadu kard. státní tajemník. Kard. Tisserant byl jmenován nástupcem kard. Canaliho v úřadě velmistra rytířského řádu sv. hrobu jeruzalemského. - Protože kard. Hamlét Cicognani byl dosud též tajemníkem kongregace pro vých. Církev, dostává tato kongregace nového prosekretáře v osobě dosavadního přísedícího tit. arcibiskupa mons. Gabriela Akacia Coussy, z řeh. společnosti a sumpcionistů melchitského obřadu; je mu 64 let, a sám sv. Otec mu udělil biskupské svěcení v rámci slavné mše svaté byzantsko řeckého obřadu v Sixtinské kapli.

Svatý Otec dále jmenoval 10 nových členů Papežské akademie věd. Jsou to: Brazilec Carlos Chagas, ředitel Ústavu pro biofysiku při Brazílské univerzitě v Rio de Janeiro; Eduard Josef Conway, prof. biochymiky a farmakologie na univerzitě v Dublinu; Pavel Abriën Mořic Dirac, prof. matematiky na univerzitě v Cambridge, nositel Nobelovy ceny za fyziku z r. 1933; Sven Horstadius, profesor zoologie na univerzitě v Upsale; Antonín Hurtado, prof. fysiology na univerzitě v Limě; Louis Leprince Ringuet, prof. fysiky na pařížské polytechnice;

Sanichiro Mazushima, prof. fyzické chemiky na universitě ~~univerzitě~~^e v Tokiu
a ředitel Ústavu pro vědecká bádání; Jan Jindřich Oort, prof. astronomie a
ředitel astronomické observatoře v Leidenu v Holandsku; Sir Chandrasekhara
Venkata Raman, ředitel ~~univerzity~~^{Ústavu nesoucího jeho jméno} Ramanova v Bangalore v
Indii, nositel Nobelovy ceny za fysiku; Manuel Sandoval Vallarta, prof.
teoretické fysiky na universitě v Mexiku. Papežská akademie věd má nyní 70
členů, z nichž 20 jsou nositelé Nobelovy ceny. ~~Fys. studený blízký místní N.c.~~
~~per Carroll, Fleming, Marconi, Millikan, Planck, Rutherford,~~

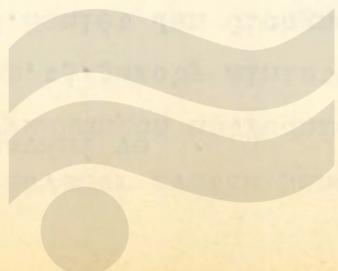
Vzpomínám vám mysl v tisku, až mohu předat neblisť Mijani
prez. Johnsona.

Karel Trnka.

Karel Trnka

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

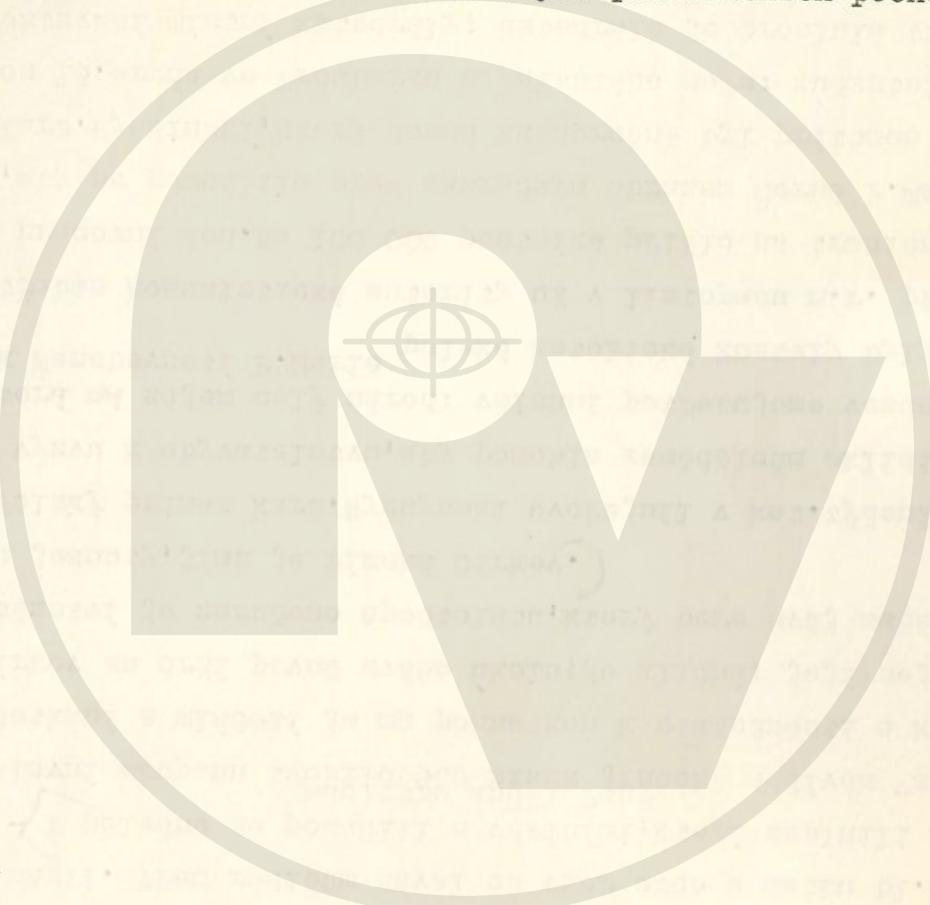
ústav pro studium
totalitních režimů

Na svátek Nenebevzetí P. Marie sv. Otec Jan 23 sloužil mši svatou ve farním kostele městečka castel Gangolfo, v kterém dlí na své letní vile. ^{v duchu} Jakkem byl spojen s kněžími a biskupy celého světa a vyprošoval ochranu a uchování od všech nebezpečí pro všechny národy těch nejvzácnějších statků člověka: pokoje, pořádku, upřímné dobré vůle a míru, jenž je ovoce pravdy a spravedlnosti. Po mši svaté Jan 23. pronesl k přítomným krátké kázání: vyvolal několik vzpomínek ze svého mládí ^{na} svátek Nenebevzetí P. Marie; ^{oslava} tohoto svátku Jakkem na v něm zanechal hluboký dojem. Potom připomněl, že podle jeho vůle se v tento den ze všech oltářů světa nesla k nebi modlitba za mír a za sv. rnost mezi národy. Nakonec vybízel přítomné k důvěře v Pána: že světě jsou lidé dobrí i zlí, lidé, kteří jsou poslušni Pánu a lidé, kteří proti němu bojují. Po tolik let svět je pohřížen v boje, lidé tolik dychtí po pokoji. Ale tohoto trvanlivého pokoje dojdeme jen v poslušnosti Božích přikázání. Nestaví-li Pán domu, načarivo se lidé plahočí. Nezapomínejme, Bůh je s námi, ať je děje cokoliv. Ve středu dopoledne sv. Otec v C.G. udělil obvyklou gen. audienici. V proslovu vzpomněl svátku „nenebevzetí P. Marie“ a pak vybízel k děti úctě k P. Marii. Všem rodičům dával za vzor otce a matku bl. Panny sv. Annu a Jáchyma. V poledne se pomodlil s věřícími, kteří zaplnili nádvoří uprostřed vily. Hlavní skupinu tvorilo 500 ^{modlitbu Anděl Páně} Jakkem jiných a dívek katolické akce z Milána. Setkání s mládeží je mu pohnutkou k statečnosti a k důvěře do budoucna. Církev se drží pevně svého úkolu; je klidná; její nejlepší děti jsou s ní. Vítězství je zaručeno apočtolátu, který bere svůj začátek od sloupu a základu jednoty, jímž je římská Církev.)

Polsko. Polský primas kard. Wyszynski uveřejnil v kat. týdeníku Tygodnik polskiego výzvu k obyvatelstvu, aby pomohla zemědělcům sklidit obilí. Ženě je otázka, ^{na} která má zájem celý národ: všichni potřebujeme vezdejšího chleba. Ve svátek Nenebevzetí P. Marie polské katolické kostely byly přeplněny věřícími, třeba komunistické autority už v listopadu m.r. prohlásily 15. srpna za pracovní den. Na 100 000 poutníků přišlo na tradiční pouť do Čenstochovy, aby se pomodlilo před zázračným obrazem Černé P. Marie, patronky Polska. Kard. Wyszynski, který dosud každoročně byl přítomen této pouti, dlel letos 15. srpna ve Fromborku u Baltského moře: zúčastnil se oslav 700 výročí postavení místní katedrály; katedrála je proslulá tím, že v její věži měl svou observatoř slavný astronom Mikuláš Koperník.

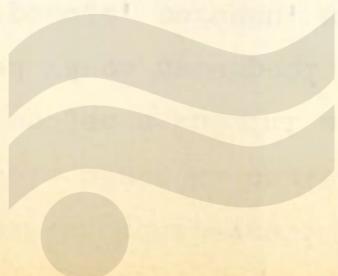
Vietnam. Do Saigoni přišla zpráva, že 8 kněží a dva kat. laici upadli do léček, kterou na ně uchystali komunističtí bojovníci na západ od Saigonu. V těchto

místech komunisté barbarsky usekli hlavu dvěma kat. laikům, členům náborového spolku Mariina legie. Kněží se vraceli ze svých pastoračních pochůzek.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

vídeň. ve čtvrtek dopoledne se konaly ve svatoštěpánském dómě pohřební obřady za ap.nuncia mons.Jana Dellepiana,který zemřel v neděli večer ve věku 73 let. Mši svatou sloužil arc.ze Salcburku mons.Rohracher;byli přítomni členové rakouské vlády,předseda parlamentu, členové dipl.sboru a další osobnosti církevního i občanského rakouského světa.Tělesné pozůstatky budou převezeny do Janova a tam uloženy k věčnému odpočinku. Mons.Dellepiane byl v Rakousku od r.1949 nejdříve jako internuncius a potom jako nuncius.Jeho přičiněním rakouská vláda uznala platnost konkordátu uzavřeného r.1934,třebas z obou stran bylo přiznáno,že některá ustanovení konkordátu bude nutné upravit nynějším okolnostem. Svatému Otci poslali soustrastný telegram k úmrtí nuncia Dellepiane rakouský spolkový president Schärf a kancléř Gorbach.

Peru. Kard. Jakub Cushing, arc. z Bostonu v Limě položil základní kámen k ústřednímu domu Misionářů sv.Jakuba,kteří pracují v Bolívii a Peru.Společnost misionářů sv.Jakuba založil sám kard.Cushing.Společnost čítá 49 misionářů.

Francie: V lurdech začala 88.národní pouť francouzských katolíků.Poutníkům je dáno za téma úvah a modliteb "Celá Církev má být misionářská";téma je prodchnuto výzvou, s níž se francouzští arcibiskupové a kardinálové obrátili je svým věřícím, aby i ona se účastnili znovupokřestanění prostředí, která se Kristu odcázila. Pouť skončí 21.srpna.

Nový York.Vysoký komisař OSN pro uprchlíky dr.Felix Schneider ve své zprávě o Světovém roku uprchlíků konaném min.rok děkoval zvláštním způsobem Svaté stolici za její příspěvek k zmírnění utrpení uprchlíků."Plným právem můžeme chválit papeže Jana 23. jako pomocníka a záchránce mnoha uprchlíků kteří ztratili svou vlast;jeho velkomyslné gesto téměř zdvojnásobilo téměř fond pro pomoc uprchlíkům.Svatá stolice jako jediný stát darovala všecky výtěžek ze své emise uprchlických známk OSN pro pomoc uprchlíkům.Ani režijní výdaje nebyly odpočítány.Svatá stolice tak dala k dispozici Fondu pro pomoc uprchlíkům téměř půl milionu am.dolarů, tj.téměř tolik kolik z emisií uprchlických známek dalo ostatních 70 států dohromady.

NSR. Od.26. do 29. října se bude konat v Essenu 7.katolický sociální týden který bude mít za téma sociální prá i pro Afriku.Týdne se zúčastní na 250 osob,mezi nimiž bude i 40 Africianů.Hlavně bude studovány možnosti, jak dojít k užší spolupráci mezi německými katolíky a Afričany.

Lurdy. Biskup z Lurd mons.Théas vydal oficiální dekrét,kterým oznamuje zázračné uzdravení They Angelové z Tettlangu v NSR,dnes 39leté řeh.sestry.

V uzdravení ~~máme~~ vidět zázračný projev moci P. Marie. R. 1944 Thea Angelová, uřednice vážně onemocněla, které zanechalo jako následek úplné ochrnutí. 20. května¹⁹⁵⁰ byla při ponoření do lurdské vody náhle uzdravena. LL let se lékaři zabývali případem; 23. dubna t.r. mezinárodní lékařská rada vydala prohlášení, že uzdravení nelze přirozeným způsobem vysvětlit. Ve více jak 100 letých dějinách Lurd je jen 54 případů uzdravení uznáno za zázračné. Počet lékařským způsobem nevysvětlitelných uzdravení se odhaduje na 7500. Podle mínění odborníků mohlo by být uznáno více uzdravení za zázračné, ale ošetřující lékaři před uzdravení neudali přesnou diagnozu nebo se dopustili jiné chyby v ošetřování, a pro tyto nejasnosti případy byly vyloučeny z dalšího zkoumání. Církev se nežene za zázraky, musí je přiznat, protože věří v Boha, který má moc zasáhnout i do přírodních zákonů i v tomto 20. stol-

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Svatý Otec Jan 23. jmenoval novým biskupem v Berlíně mons. Alfréda Bengsche, dosavadního světicího biskupa pro berlinskou část diecéze která leží ve vých. Německu. Mons. Bensch má 40 let. - Kard. Döpfner, býv. berlinský biskup, nyní arc. z Mnichova promluvil ve čtvrtek večer v německé televizi a žádal všechny odpovědné činitele, aby udělali světu mír a aby ulehčili v utrpení obyvatelům Berlína a vých. Německa. Obyvatele sovětského okupačního pásma kard. Döpfner vybízel, aby nezoufali, ale v Bohu hledali sílu k lásce, která přesahuje všechny hranice; ve středu odpoledne východnoněmečtí policisté zastavili kard. Döpfnera, když pěšky se ubíral do vých. části Berlína, aby vykonal několik návštěv na rozloučenou, protože v neděli opouští Berlín. Komunistická policie odúvodnila svůj čin slovy, že jméno kard. Döpfnera stojí mezi osobami, jejichž vstup do vých. Berlína je nežádoucí. Už v úterý východnoněmečtí policisté zastavili auto kardinálovo na demarkační čáře, ale kardinál mohl vstoupit pěšky na území vých. Berlína.

Asi 20.000 poutníků a 1300 nemocných je přítomno 88. národní poutní francouzských katolíků do Lurd. Mons. Théas, lurdský biskup, připomněl zasvěcení Fran^cie P. Marii z 15. srpna 1638; vykonal je Ludvík XIII. v kostele P. Marie v Aubeville v Normanském království; pak promluvil na téma pouti: celá Církev musí být misionářskou, a končil výzvou, aby použ pro všechny přítomné znamenala vnitřní obnovu a nové nadšení k šíření Kristova království v jejich okolí.

V Annecy ve Francii začala novéna modliteb a poutí, které jsou oslavou 300. výročí beatifikace sv. Františka Saleského a 50. výročí přenesení tělesných pozůstatků tohoto světce a sv. Františky Chantalové, která spolu se sv. Františkem založil řád sesetr od Navštívení P. Marie.

Katolická diecéze byzanstko slovanského obřadu v Križevcích v Jugoslávii vzpomíná ~~XXX~~ 350. výročí svého sjednocení v Rímě. 19. listopadu 1611 schismatický biskup diecéze mons. Simon Vrantaja složil vyznání víry a spolu se svými věřícími se vrátil do lůna římské diecéze. Križevcká diecéze zahrnuje všechny jugoslávské věřící vých. obřadu; čítá 56 000, kteří jsou rozptýleni v 50 farností na celém území Jugoslávie. Diecéze má 61 kněží a 9 řeholníků.

President Vietnamské republiky Ngo Dinh Diem navštívil ve středu vietnamské mariánské poutní místo v Lavagu a byl přítomen mši svaté. Svatyně v Lavagu je v těchto dnech cílem velké národní pouti.

V Leopoldville v spolkové konžské republice se koná v těchto dnech sjezd katolických družstev. Je přítomno na 50 delegátů ze všech krajů býv. belgického Konga.

Váží důstojník světového oceánu Kard. Jana
arc. Blažeje v tomto v Remeši; karta ref. nro 6, 12.
číslo v. Jan L. Valtík

Vážení Mgr. P.

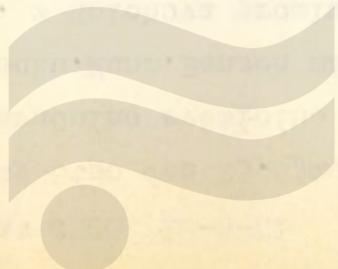
První mormon

Q

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Svatý Otec Jan 23. jmenoval novým přísedícím kongregace pro vých.Církev mons.Jana Křtitele Scapinelliho di Leguigno,který dosud byl podsekretářem kongregace pro mim.církevní záležitosti.Je nástupcem tit.arc.mons.Coussy, který byl před několika dny jmenován pro sekretářem kongr.pro vých.Církev. Kardinálem protektorem Svrchovaného řádu maltézských rytířů sv.Otec jmenoval kard.Pavla Giobbeho, který byl dlouhá léta internunciem v Holandsku. Sv.Otec zaslal pozdravný telegram novému biskupovi z Berlína mosn.Alfrédu vi Bengschovi.Blahopřeje mu k jeho novému úřadu a posílá ap.požehnání též všem věřícím berlínské diecéze.

V sobotních dopoledních hodinách sv.Otec udělil obvyklou generální audienci v Castel Gangolfi.Bylo přítomno několik tisíc věřících téměř všech pětisvětadilů;sv.Otec vyslovil svou radost nad tím:je to charakteristikou Církve tato jednota v mnohosti.Jen Církev je opravdu světová, je nad rozdíly národnostními,tradicionálními a rasovými:jen Církev proto dovede dát opravdový světový pokoj.Bohužel ve světě,lidé když mluví o míru,mají na mysli pokoj své vlastní země,pokoj zakladající se na prvenství své vlastní ideologie ke škodě druhých.Sv.Otec vyslovil svou bolest nad tím,že některí sice mluví o míru,ale ve skutečnosti rozdělují národy,rozsvérají nenávist,bolí ho,pravil,že zmnoha zemí vyhánějí řeh.sestry a kněze,když ti byli taklik let ztrávili v práci k dobru oné země a jim zakazují volně pracovat,řeh.sestrám a Církvi vůbec vděčí za svou dnešní vysokou životní úroveň. Závěrem sv.Otec vybízel k modlitbě za mír ve světě,aby zmizela nenávist a rozdelení a mezi lidmi zavládla opravdová láska.

Biskupové Filipín vydali společný pastýřský list,ve kterém vybízejí věřící k věrné účasti na liturgických slavnostech a zvl. na mše svaté.Liturgie je nejen oficiální bohoslužba Církve,nýbrž školou křesťanského života v národní svatyni amerických katolíků ve Wahingtoně bude zřízena kaple za svěcená P.Marii Čenstochovské.Záštitu nad tímto plánem převzalo severoamer. biskupů polského původu. Američtí Poláci tak chtějí zanechat trvanlivou památku na 1000.výročí pokřestanění Polska.

Podle ročenky britského ministerstva výchovy katolické školy Anglie mají 547 088 žáků, tj. o 17 000 víc než r.1958.Statistika zahrnuje pouze kat. školy,které dostávají státní podporu.Kat.školy tzv.nezávislých bylo r.1960 590 a měly celkem 73 221 žáků.

Cesta Církve ve světě podél v pojetí sv. Pavla.

V čísle z 20 května t.r./1961/ utiskuje italský časopis La civiltà cattolica článek kardinála Bey Cesta Církve ve světě v pojetí sv. Pavla. Tato cesta, praví autor, není nijak cestou triumfální. Za 19 set let získalo náboženství Kristovo jen třetinu obyvatelstva země a při tom z 900 milionů pokřtěných je jen 500 římských katolíků. Když se díváme nazpět, neujde nám též, že tento stav "Církve stál mnoho a mnoho obětí. Některé krajiny, které bývaly kdysi celé katolické jsou dnes převážně nekřesťanské, jako na př. Malá Asie a krajiny severní Afriky. V jiných zemích jsou katolíci podrobeni neustálému pronásledování, hnuti bezbožec hrozí odvrátit celé národy od víry. Bezpočetné jsou řady mučedníků, kteří za dvě tisíciletí prolili krev za katolickou víru. A uvnitř Církve samé, za tu dlouhou dobu, kolik roztřek, rozkolů a bludů se vyskytlo. Jistě nemíníme hlásat pesimismus a nechceme vidět v životě ŽPF Církve jen a jen stinné stránky. Je na nás, abychom viděli a obdivovali také tolik dobroty a svatosti, toli hrdinství a moudrosti. Ale právě tento protiklăd, který neujde ani nepřátelům/ŽPF Církve ani jejím věrným synům, se stává často předmětem rozeprí a disputací. Jak je to možné, že je v Církvi tolik svatosti a s druhé strany i tolik stínu? Jak je to možné, že se někdy vyskytuje takový rozpor mezi tím co se učí a tím co se koná? Nesmíme si myslit, že je to problém nový. Už sv. Pavel jej dobře zná a on první se s ním snažil vyrovnat. Když se obrátil ke křesťanství, oplýval velikou radostí a ohnivou láskou ke ŽPF Kristu Pánu, k Církvi. Právě pro tuto velkou lásku cítil živě palčivý rozpor mezi ideálem a skutečností. ~~Alexejus~~ Ve svých listech však podává i skutečné a promyšlené rozřešení této otázky.

Zkušenosti sv. Pavla nebyly zrovna radostné. Církvi v Korintě věnoval sv. Pavel obzvláštní péči. Půl druhého roku tu pracoval po dobu svého prvního příchodu, často jim posílal důvěrné posly, listy a ještě dvakrát je navštívil. Ale právě tato skupina mu způsobila nejvíce smutku a rozčarování. ŽPF Už za pět let od svého založení se korináni rozdělili na strany a skupiny, které ohrožovaly mír a jednotu Církve. Sv. Pavel se doslechl, že se tam i dějí hříchy,

jaké se nevyskytují ani u pohanů. Z zlořády se větřely i do náboženských slavností. Na t.zv. hudech lásky se jedni přejídají a druzí trpí hladem. Apoštol se přiznává, že ho jímá "smutek nad smutkem", když o tom všem slyší, a že je dojat až k pláči. Přiznává se též, že se cítí donucen zakročit přísně, a přijít tam "s metlou" a potrestat každou neposlušnost.

Jinou zkouškou pro sv. Pavla byl neúspěch při apoštolské práci. Když pronesl v Aténách na Areopagu svou klasickou řeč, někteří se mu smáli a pošklebovali sňmu. Mýpy Jeho spoluúracovníci v kázání evangelia nebyly vždycky též nejlepší. Byli to někteří obrácení židé, kteří se odvolávali na sv. Pavla i sv. Jakuba, ale při tom rozširovali nauku, kterou ani jeden ani druhý apoštol nehlásal, zavazovali křesťany zachováváním strozákonného předpisů a obřízkou. Sv. Pavel si trpí ztěžuje na tyto "falešné bratry", kteří proti němu brojili a popouzeli ostatní. Nemůžeme tedy říci, že sv. Pavel neviděl všechny ty potíže, o kterých se mluví dnes, a že neznal v onu palčivou krizi, která plyně z protikladu mezi ideálem a ubohou skutečnosti.

S druhé strany však musíme říci, že sv. Pavel neztráci naději. Z jeho dopisů vidíme, že si jasně uvědomuje, že tyto potíže souvisejí se samou podstatou Církve, že k ní patří. Začíná chápát to, co mu předpověděl Pán: "Já mu ukáži, kolik má trpět pro mé jméno. Věří pevně, že Církev přežije všechny tyto obtíže a že zvítězí nad všemi svými nepráteli, právě pro to, že je královstvím Kristovým zde na zemi. Je tedy Církev nezničitelné a nepřemožitelná. Odkud se tedy berou všechny potíže a všechny nedokonalosti? Především se nesmí zapomínat, že Církev je živý organismus a že tedy podléhá všem zákonům stvořeného života. Jako živé tělo musí růst pomalu a utrvrzovat se, musí se zdokonalovat postupně. Křesťané jsou sice vykoupeni, ale přesto musejí po celý svůj život bojovat proti vášním a zlým náklonnostem. Každý živý organismus se ovšem vyvýjí pod vlivem okolí, které na něj působí příznivě nebo nepříznivě. Církev roste v okolí, které se nazývá jedním slovem: svět. A tento svět, jak praví sv. Jan je dosud celý v moci zlého knížete. Sv. Pavel proto napomíná Korinťany, aby se měli dobře napozorovat proti všem útokům, které přicházejí zvenčí, tím více, že se jim zcela nemožou

vyhnout, protože ve světě žít musejí. Není tedy divu, že se někteří křesťané ukazují slabými až těmto útěkům podléhají. Budou tedy v Církvi ſtále odpady hřichy, pronásledování a nebezpečí. Dokonce prorokuje, že přijde čas, kdy lidé ani nesnesou už pravou nauku abudou si sami vyrábět pravdu podle svých choutek a zálib. Konečně třetí zákon řídí vývoj Církve, t. j. mysterium kříže. Církev není tělem Krista oslavěným, ale pokračuje jeho život zde na zemi, který celý byl ve znamení kříže. Sv. Pavel sám sebe nazývá svící, která se má spálit, aby osvítila cestu jiným. Čemu se tedy máme divit, když ~~života Církve~~ vidíme, že život Církve je tak uzce spojen s křížem, utrpením a neúspěchem?

Když tedy sv. Pavel tak ~~jakým~~ citlivě vnímal tyto problémy, nemůžeme se divit, že je vnímaáme i my v dnešní době. I my vidíme nejdnotnost, pronásledování, slabosti a hřichy. Nejde ~~jinak~~ o nějaké osobní malé rozepře, ale jde tu o samu skutečnost, že 400 milionů pořtěných křesťanů se odtrhlo od jednoty mystického Těla Kristova. A přece i my musíme věřit, jako věřil pevně sv. Pavel v nezničitelnost a nepřemožitelnost Církve. Vidíme kolem sebe, že nejsou všichni svatí, jak by měli být, a přece musíme věřit, že Církev je svatá. Věříme v účinnost tajemství kříže, věříme tedy, že všechna pronásledování, neúspěchy a obtíže, které nás potkávají, že ſtále utrpení má smysl, jako mělo smysl utrpení ~~Našeho~~ Kristovo. Je ovšem značný rozdíl mezi Božským Vykupitelem a námi. On byl svatý dokonale a pro těho hřichu, mezi námi křesťany hřich buší každodenně. Jak je možné, že to Bůh připouští? Sv. Augustin kdysi odpověděl aforisticky, že Bůh raději ze zla nás vyvede k dobru, než by překazil možnost zla, protože by tím zničil lidskou svobodu, nejcennější dar Boží.

Přes všechny tyto neúspěchy a slabosti nás chce Bůh vést k pevné důvěře v sebe a v nesmírné milosrdnosti. Chce nás naučit, že ideál, který nám postavil před oči se nedá uskutečnit vlastními silami, že musíme prosit a ~~že~~ modlit se v pokroku o uskutečnění království božího na zemi. Sv. Pavel se často obrací ke Kristu, když mluví o Církvi. On zístane věčným jejím vzorem, ale také útočištěm ve všech nesnázích, protože kromě něho není žádné jiné jméno na nebi i na zemi, ve kterém by bylo spásy. Když pak všechno bude jemu podřízeno tak jak on je podřízen Otcem, nastane končné vítězství Boha na zemi.

Svatý Otec Jan 23. sepomodlil v neděli v poldne s věřícími na nádvoří pa-
pežské vily Anděl Páně. Předtím vykonal krátkou projížďku ^{xautem} okolím m stečka
Cstel Gandolfo a okolo Albánského jezera, nă němž se před rokem konaly
Olympijské hry.

17. září bude zahájen v Něpoli 8.týden modliteb a studií na heslo "Za křes-
ťanský východ". Zahajovací proslov pronesl kard.Hamlét Cicognani, sekretář
kongregace pro vých.Církev, který byl minulý týden jmenován vatikánským stá-
tním tajemníkem.

Na podzim bude cydána publikace "Statio orbis" o dvou svazcích.Je to ofi-
ciální dokumentace o událostech Světového eucharistického sjezdu,který se
loni konal v Mnichově.První svazek ~~maxximální~~ obsahuje stručný popis hlavních sjez-
dových dnech a pak příležitostné články slavných 16 autorů německých zemí.
Druhý svazek - Dokumenty - podává liturgické texty, oficiální kázání a pak
texty konferencí a vybraných řečí z dopoledních bohoslužeb a zasedání.
Dodatek k tomuto druhému svazku tvoří gramofonové desky o trvání 60 minut
s ukázkami řečí sv.Otce, kard.legáta Testy, Wendela, Döpfnera a Königa a
dalších osobností.

Svýcarské pošty vydají 18.září sérii 4 známek zobrazujících 4 evangelisty
Známky tvoří pokračování série začaté už m.r.,na níž bylo zobrazeno 5 nej-
slavnějších švýcarských kostelů. Švýcarsko tak chce šířit křesťanskou myš-
lenku poštovními známkami.

Východoněmecká policie nedovolila
~~Nové jmenování biskup berlínský mons. Alfredu Bengschovi~~ odebrat se z východ-
ní části Berlína do části západní, aby se oficiálně ujal řízení diecéze.
Mons.Bengsch sídlí ve východní části města.

V Detroitu se bude konat příští rok v dubnu sjezd Americké katolické spol-
lečnosti pro školy a výchovu. Sjezd má téma: jak šířit ekumenické smýšlen
Misionář P.Pavel Arnadt, že společnosti verbistů, dokončil první slovník
řeči Ngadha. Pracoval na něm přes 30 let.Slovník bude velmi užitečnou po-
můckou pro misionáře,kteří pracují v západní části ostrova Flores, ve kte-
ré se mluví touto řečí.

Při kat.univ.Notre Dame
~~v měste South Bend ve státě Indiana ve Spoj.státech~~ se koná v těchto dne-
sjezd řeholníků.V úvodním kázání místní biskup mons.Pursley volal po vět-
ší a praktické účasti laiků na apoštolské a misionářské práci Církve.Ne-
ztratíme nic,podáme-li ruku laikům,našim bratřím v Kristu a když jim dá-
me účast na své práci, mil mu Pursley.

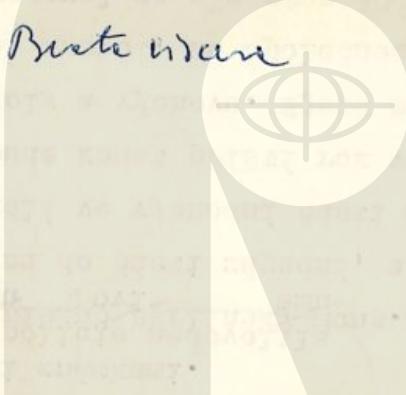
~~Dne smíšeného počtu v roce.~~

~~Vlastn. d. (dne) vstř. když : tel. vloženou se nechá pro slyš.
zvuky a zvuku, střílejte bez vlož. dne 18. října~~

~~(přev. do místního
času)~~ ~~Dom Nacionis
Caserne.~~

~~Pravděpodobně Dom Transfigurare~~

~~Myšleno : Brno vlastn.~~

~~Ustanovení většin~~

Dom Nacionis

Caserne.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

VM. Svatý Otec Jan 23. zaslal kard. Döpfnerovi, býv. biskupovi berlínskému, který nedávno byl jmenován arc. v Mnichově pozdravný telegram. Děkuje mu za to, co vykonal pro Církev v berlínské diecézi v tak těžké poválečné době, a posílá mu své apoštolské požehnání, které rozšiřuje i na kněze a věřící berlínské diecéze. - Kard. Döpfner se v neděli oficiálně rozloučil s Berlínskou diecézí. Na prostřeanství před kostelem sv. Petra Kanisia v Charlottenburgu celebroval slavnou pontifikální mši svatou, a při ní promluvil k přítomným, jichž bylo naž 5.000. Berlínská diecéze je ve znamení kříže, katolíci západu i východu mají za úkol překonávat všechny bariéry a hraniče Lurdy. V Lurdech skončila v neděli večer národní poutě silou lásky francouzských katolíků. V dopoledních hodinách sloužil pontifikální mši dvacet arc. z Bourges kard. Lefebvre: připomněl poutníkům jejich povinnost katolíků vzít na sebe úkol šířit Krista v dnešním světě, který je znavený, který klesá pod břemennem ničícího materialismu, který je dezorientovaný tolika klamnými sliby; z druhé strany duch zla probouzí všude nenávist a rozpory všeho druhu.

Bylo přítomno na 20 000 poutníků ze všech krajů Francie.

Belgie. V úterý začíná v Lovani 33. sociologický týden. V pondělí se slavil v Lovani studijní den na téma: ^{etkání} ~~Sxxx~~ s celýstvým světem. Dnešní svět můžeme charakterisovat jako chvíle zblížení zemí a civilizací. Proto některé stránky světovosti Církve vystupují více do popředí a kladou nové požadavky na masy věřících.

NSR. V Königsteinu u Frankfurtu nad Mohanem skončil letošní už 11. sjezd na heslo: Církev v tísni, Kirche in Not. V závěrečných usneseních se prohlašuje nesmíritelnost mezi náboženstvím a komunismem. Byli přítomni zástupci 30 zemí, velmi četní byli příslušníci národů dnes pod jhem komunistů. V závěrečných usneseních se připomná, že komunismus se nezřekl svého cíle zničit náboženství a nynější sociální řád. Boj proti náboženství v poslední době se ještě zostřil. Z druhé strany můžeme konstatovat s radostí, že téměř všude v zemích, v nichž trvá pronásledování, náboženský život se posílil a prohloubil; to dokazuje, že komunismu se nepodařilo umlčet duši, jež je svou přirozeností křesťanskou. V posledních týdnech Církev encyklikou Mater et Magistra a komunismus programem sovětské kom. strany znova světu povíděl jaký je jejich sociální program. Konfrontace učiněná na sjezdu v Königstei mezi kat. sociální naukou a sociální praxí komunistickou jasně ukázala, jak

Církev chrání svobodu člověka, jeho důstojnost a řád ustanovený Bohem. Účastníci sjezdu Církve v tísni v závěrečných usneseních děkují sv.Otci za jeho jasná a útěchyplné slova pro pronásledované bratry a vybízeli katolíky, aby uskutečnili úkoly, jež jim klade soc.encyklika sv.Otce. Závěrečná usnesení připomínají všem katolíkům jejich povinnost znát komunismus a správně jej posuzovat; nemají důvěřovat zprávám, které často jsou nedostatečné a nesprávné o náb.situaci v zemích za žel.onou. Usnesení konečně se obracejí k nánoženským i občanským autoritám a žádají je, aby věnovali zvláštní vzpomínkový den národnímu zotročeným a umlčené Církvi.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Ve své řeči z 1.května kubánský ministerský předseda Fidel Castro ohlásil dvě nové "revoluční" zákony: o znárodnění, tj.zabraní, soukromých škol a pak, že budou zrušena všechna dosud udělená povolení k pobytu pro cizí kněze.Výjimka mohla být poskytnuta jedině těm kněžím, kteří se aktivně nezúčastnili tzv. kontrarevoluce. Tento poslední zákon dosud nebyl přijat, ale už víc jak dva měsíce je důsledně prováděn.Sta kněží a řeh.sester muse lo opustit Kubu, tak např. všichni kněží diecéze Camaguey dostalo rozkaz odejít do 48 hodin; podobné zprávy docházejí i z jiných diecézí; v některých případech nebyli ušetřeni ani kněží a řeh.sestry narození ^{na} Kubě samé:17 řeh.sester společnosti Nejsvětější Krve Páně až na jednu všechny Kubánky, dostalo dovolení usadit se v Kanadě. V Havaně měly školu pro dívky od r.1902, v jejích budovách nyní se usadily kubánské vojačky. V květnu kubánské autority žíkaly, že kněží a sestry odcházely dobrovolně, prý jim jejich svědomí nevytýkal správné chování. Neřeklo se ovšem, že většina kněží a sester byla terčem urážek a násilí, že vyučovali na zabraných školách,že byli násilím vyhozeni na dlažbu ze svých domů, takže opravdu neměli jiné volby než "dobrovolně"odejít z Kuby.Kubánští katolíci tak byli zbaveni svých kněží. Řekli jsme "svých kněží"; i když pocházeli z ciziny, Kubu zvolili za svou novou vlast a k jejímu povznesení kulturnímu i sociálnímu chtěli upřímně přispívat.

Kněží prý se přidali ke "kontrarevoluci". Není tomu ale tak dávno, co dnešní kubánská vláda velebila postoj katolických laiků, kněží i biskupů, protože se postavili za revoluci proti Battistovi. Můžeme opravdu říci, že katolíci na Kubě zpočátku podporovali Fidela Castru, že se činem i svými životy přičinili o zdar této revoluce. Je známo, že arcibiskup z

svým zárokem zachránil Fidelu Castrovi život. Katolíci si slibovali mnoho od Castrovy revoluce. Když začala první reformní opatření, biskupové i když s určitou reservou,jak ji žádala opatrnost a zkušenost, neodpováděli těmto často radikálním zásahům, poukazovali na to, že jsou nutná, a nabádali k jejich uskutečnění.Nejvyšší kubánské autority tehdy neskrývaly svou radost nad tímto postojem představitelů Církve."Nedostalo se jim žádného projevu přízně od revoluční vlády - pravil jeden vládní představitel - a přece se staví kladně k zákonu tak spravedlivému;kubánská Církev zaujímá opravdu revoluční postoj..."

Dnes Církev prý je s kontzarevolucionáři. Nezměnila se Církev - změnil se ráz "revoluce". A je zajímavé poznamenat, že čím více revoluce dávala najevo známky a snahy odporující heslům, za nichž se zrodila, a pro které je podporovali kubánští katolíci, tím více rostl boj proti Církvi, proti jejím zřízením a jejím představitelům. Tento boj se stal charakteristickou známkou dnešního kubánského veřejného života.

Jak chabá jsou ve skutečnosti všechna obvinění proti kněžím a proti Církvi: vždy pod politickým nátěrem, který jim dává vláda, najdeme věrnost kněžskému úřadu. Tak např. tři kněží zajatí s povstalcí: nanejvýš jim lze vytknout jako zločin, že chtěli poskytnout duchovní pomoc těm, kdo o ni požádali. Fidel Castro zapomněl, že katoličtí kněží byli i s jeho vojsky, když ta se skrývala na kubánském venkově, a že tam šli s nemenším nebezpečím než ti, co šli s povstalci proti Castrovi.

Kubánská vláda tedy zpočátku považovala katolickou hierarchii za svou spojenkyni; začala ji považovat za svou nepřítelkyni, když biskupové považovali za svou povinnost varovat věřící před omylům a nebezpečím ideologie, na Kubu importované; zvl. když 7. srpna 1960 v pastýřském listě otevřeně na psali: "Katolicismus a komunismus jsou dvě pojetí člověka a světa, která stojí úplně proti sobě, a která nelze smířit. Když Církev odsuzuje komunistickou nauku a komunistický systém, nečiní to ze stranickosti, nestaví se za určitou skupinu, kterou by komunistický systém nejvíce postihoval... Činí to v obraně nezcitelných práv člověka..."

Odpověď vlády na otevřená slova biskupů byla kampaň pomluv, urážek a útoků v tisku, rozhlasu, televizi a na veřejnosti. Katolíkům nebylo dovoleno se bránit stejnými zbraněmi. Po slovech přišly i činy. Násilí vyvrcholilo za dnů nezdařeného povstání: někde došlo k otevřené honičce po kněžích, řeholních sestrách a katolických laicích, kterým se dal vytknout jedině jejich důsledný katolický život, a že poukazovali na pravý cíl vládních opatření. Bylo uvězněno mnoho kněží, v Camaguey i biskup. arcibiskup koadjutor z Havana a jeden z jeho světících biskupů a několik kněží se zachránili jen útěkem na argentinské velvyslanectví.

Býj proti kněžím pokračuje, i když snad ne metodami otevřeného násilí. Opatření má být kněžská činnost úplně znemožněna.

Jedna naděje zůstává: Dějiny dvaceti století ukazují, že pronásledování Církve konec konců vždy uškodilo zemi samé, v níž se dálo.

Boj proti kněžím a proti Církvi - i když zakrytý politickými polmutkami má jen jedno odůvodnění

Na Kubě podobně jako jinde Církev je pronásledována protože brání nejvyšší hodnoty ducha, křesťanské pravdy a lidské důstojnosti. Církev je brání bez ohledu na nebezpečí, kterým se tím vystavuje. Zůstává vždy věrná svému poslání, ať si se mění doby, politické systémy a vlády. Jako na Kubě prostovala proti Battistovi, tak nyní pozvedla svůj hlas proti omylům Castrovy. Pro tuto její nezměnitelnost a statečnost ji jedni nenávidí ale druzí milují.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

Boj proti kněžím a proti Církvi - i když zakrytý politickými polmutkami má jen jedno odůvodnění

ústav pro studium
totalitních režimů

VM. Péčí vat. státního sekretariátu bude 30. srpna sloužena zádušní mše svatá za kard. Dominika Tardiniho, býv. státního tajemníka; v ten den uplyne 30 dní od jeho úmrtí.

Nicaragua. V městě Managua v Nikaragui se účastní 36 arcibiskupů a biskupů střední Ameriky společné konference. Na programu porad je otázka pronikání komunismu do kruhů politických, školských, novinářských, rozhlasových^a televizních a dělnických zemí střední Ameriky.

USA. V městě Oklahoma City začal Liturgický týden na heslo "Písmo svaté, život a bohoslužba". Řečníci prvního dne vyzvedli, že největším úspěchem křesťanů naší doby je opravdovější a osobnější účast na mši svaté. Mše svatá se stává znovu slavností kolektivu věřících, pravil jezuita P. Vilém Leonard předseda Americké liturgické konference; katolíci se učí nejen být přítomni u svaté, poslouchat ji, ale účastnit se jí srdcem a svým vlastním hlasem, jako členové kolektivu Církve, jako bratří a děti jednoho otce; uvědomují si že používají svého vznešeného privilegia, a ne že pouze plní tížviou povinnost. Další přednášky na Liturgickém týdnu am. katolíků, který se koná v Oklahoma City, se zabývaly Písmem sv. a jeho vztahem ke křesťanskému životu, a pak o posvátném stavitelství, pokud má vztah k svátostem a liturgickým slavnostem. Farní kostel má být postaven tak, aby sloužil eucharistické oběti: má připomínat rodinu s nesčetnými bratřími a sestrami, shromážděnými okolo rodinného stolu.

Itálie. Ve čtvrtek začne v Asisi kurs kristologických studií. 27. srpna promluví ~~osobní~~ tajemník sv. Otce mons. Loris Capovilla na téma: Papež Jan 23. a všeobecný koncil. Kursu se zúčastní kard. Agagianian, sekretář kongr. šíření víry, ~~prefekt kongr. obřadů~~ kard. Gajetán Cicognani a benátský patriarcha kard. Urbani.

NSR. Na sjezdu teologů v Königsteinu u Frankfurtu nad Mohanem prohlásil P. de Vries, prof. na Pap. ústavě pro vých. vědy v Římě, že doba ještě není zralá pro koncil, který by uskutečnil sjednocení křesťanů. P. De Vries mluvil o pravoslaví a koncilu. Jako velkou potíž při nutných rozhovorech, které musí předcházet sjednocení, uvedl skutečnost, že není nikdo, kdo by mohl mluvit jménem pravoslavných církví, protože ty jsou mezi sebou rozděleny. Dále: 85% příslušníků pravoslavných církví žije pod komunismem. Jako příčinu duchovní rozdělenost P. De Vries uvedl, že nauku o Sobornosti, tj. nositelkou pravdy není hierarchie, nýbrž celý věřící lid musí určit, co je pravá nauka. Předsta-

stavitelé pravoslaví dále kladou k započetí jednání o jednotě podmínky které pro katolickou Církev jsou nepřijatelné, např. zrušení článku víry o papežské neomylnosti a pak řadu novot a doplnění, které byly zavedeny po schismatu s Konstantinopolem. To ovšem neznamená, že příští koncil bude bez významu pro budoucí sjednocení. Právě naopak, jestli se podaří koncilu dodat Církvi nové krásy a horlivosti, jak je to touhou sv. Otce, pak koncil také přispěje k unii. Při případném sjednocení katolické Církve s pravoslavnými církvemi bude muset být dána pravoslavným věřícím záruka, že si budou moci ponechat svou liturgii, svou teologii a celou svou strukturu, kdežto pravoslavní musí přijmout celý katolický poklad víry i s primátem papeže. Na II. vat. koncilu může být objasněna nauka o papežském primátu a jeho neomylnosti – na I. vat. koncilu prohlášená poněkud urychleně vzhledem na kvapící politické události; tak se tento článek víry může stát přijatelnějším pro pravoslavné. Dále musí na koncilu být učiněno zřejmý, že dalekosáhlá autonomie patriarchů je slučitelná s primátem papeže, pravil závěrem P. de Vries.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

23/8/61

23/8/61

Konstantinopol. Patriarcha z K., který je čestným primasem pravoslavných církví, prohlásilže sjezd pravoslavných církví s olany na měsíc září na ostrov Rhodos nebude mít ráz panortodoxního koncilu, ale jen přípravného synodu; ten připraví pořad jednání pro opravdový koncil, který se bude konat někdy později. Na tomto přípravném synodě bude jednáno o otázkách, které se týkají víry, o liturgických otázkách, o podstatě řeholního života, o výchově kněží, o manželství ~~duchovních osob~~, o kanonických překážkách manželsvě kněží, o církevním roce, o vztazích mezi pravoslavnými církvemi a východními křesťanskými církvemi a konečně o otázkách týkajících se sotí.

Spojení

Hong Kong. Mezinárodní kolektiv 10 učenců, odborníků v Písmě svatém a v čínštině dokončilo překlad celého Písma do čínštiny. Přitom použili neoficiální písané řeči, ale ~~Kolektiv vedl italský františkán P. Gabriel Allegra~~ prostě, méně ozdobně řeči hovorové. Jedenotlivé knihy už byly vydány tiskem. Nyní má být vydáno v jednom svazku celé Písmo sv. Plán přeložit velé Písmo svaté P. Allegra pojat před 30 lety, když byl rektorem kněžského semináře v Hengyangu v provincii Čejan. Do překládání se dal za druhé světové války. Neště než komunisté mohli zničit jeho dílo, předal R. 1946 vydal Zalmy, 47 knihu Moudrostia mudrce, pak knihu Job atd. stehoval se do Honkongu, tam vydal 5 kníží možisových, a pokracoval ve své práci spolu se svými pomocníky a poradcí. Nyní je překladatelské dílo Písma sv. do čínštiny skončeno.

Belgie. Chargé d'affaire izraelského státu v Bruselu odevzdal ap. administrátorovi mechelenšké diecéze mons. Suenenskovi soustrastný list své vlády k úmrtí arc.kard.van Roeye. V listě se poukazuje na statečný postoj kardinálu za židovského pronásledování za nacismu. Kard.van Roey dal Církvi a celému belgickému národu příklad bliženské lásky a bratrskosti. Týdeník Židů v Belgii uveřejnil děkovný dopis velkorabína z Antverp, který připomírá, jak zemřelý kardinál neúnavně hleděl zasáhnout ve prospěch pronásledovaných Židů a ulehčit jejich osud. - Za nacistické okupace Belgie kard. van Roey ~~násilí~~ nedal se vyprovokovat k žádnému projevu, kterému by nacisté mohli zneužít pro sebe. V září 1941 pravil tato slova, která jsou aktuální i dnes: Někteří lidé říkají, že Církev se může přizpůsobit jakémukoliv vlivu. Musíme rozlišovat: Církev se přizpůsobí vládě, která chrání osbě svobody a nečinní násilí svědomí. Když ale nějaký systém poruší práva svědomí, pak se s ním Církev nemůže smířit a nemůže jej přijmout.

Jižní Korea. Svatý Otec Jan 23. jmenoval svým pap. preláttem korejského kněze Pavla Kim ~~Max~~ Changhyuna. Je to první jihokorejský kněz, kterému se dostalo tohoto vyznamenání. Mons... byl dvakrát vězně pro svou víru:

záslosti. Zatímco většina jiných moci... až do poloviny dvacátého století bylo možné vyslat nejdříve ho uvěznili Japonci za 2.světové války a pak severokorejští komunisté za nedávné občanské války.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Guinea.Arc. z Conakry mons.de Milleville vydal patsýřský list k otázce zrušení soukromých škol, jež bylo nadhozeno v zemi."My všichni jsme byli překvapeni, ano hluboce zarmouceni, že na sjezdu demokratické strany se žádalo zrušení soukromých škol a poafričení všech náboženských spolků. V takových požadavcích je nepřimaveldlnost, a země se buduje s Božím požehnáním tehdy když se vyvaruje veškeré nepravedlnosti..Mons.de Milleville dále jen ~~xxxxxx~~

píše, že i kdyby byly zrušeny soukromé katolické školy, Církev by nepře-

stala ve své apoštolské činnosti a ve vzdělávání věřících v pravdách víry; stran poafričení náboženských zřízení mons.De Milleville píše: Církev vždy hleděla se ^{v Africe} stat africkou.Nečekala až na rok 1961 aby jmenovala africké kněze biskupy, Církev má Afričana kardinálem. Nikdy nepodléhala nátlaku zevně, je a zůstane nezávislou na každé světské moci.- Pastýřský list mons de Millevilla arc. z Conakry byl čten v neděli ve všech kostelích Guiney. Podle ^{rizní} zpráv tisk. kanceláře severoamerických katolíků v posledních měsících 44 z 69 katolických škol 1.stupně bylo vzato Církvi.

Spoj.státy. Gen.představený misijní společnosti Bílých otců P.Leo Volker dlí v těchto dnech ve Spoj.státech na vizitační cestě svých řeholníků.

V jedné tiskové konferenci pravil, že nejnaléhavějším úkolem misionářů v dnešní Africe je naučit tamější národy žít pospolu v pokoji ve vzájemné

úctě k právům druhého národa.Nejlepším prostředkem, jak toho dosáhnout je příklad.V mnoha zemích, pokračoval P.Volker, Afričané ztotožňovali Církev

s jedním rádem nebo řeh.společností.Kde Církev je už pevně ustavena, ~~že~~ tam nastal čas ~~xxxxx~~ změnit poněkud metodu a ukázat věřícím bohatství a různorodost Církve tím, že se pošlou do jednoho území příslušníci různých řeholních skupin.Africané tak uvidí různorodost, jež existuje v Církvi, a budou

vzdělání duhem spolupráce mezi řeholníky misionáři, kteří snad patří k různým národům. Uvidí její světový charakter.

VB.Universita v Manchesetru ve V.Brit. bude mít svou první katolickou kolej.Bude otevřena v září.Universitní autority kolej schválily a přijaly její zastoupení v interfakultní radě.Je zřízena jako universitní koleje v Oxfordu a Cambridgi. Má 120 pokojů, kapli, jídelnu a několik sálů pro schůzky a přednášky.Kolej ponese jméno slavného kardinála z 16.století Allena, který v zahraničí pracoval ze všech sil na výchově kněží pro anglický ostrov za královny Alžběty I. Kátolíci ve V.B. byli krutě pronásledováni.

USA.Od 25.do 27.srpna se koná při kat.universitě Notre Dame v South Bend ve státě Indiana 12.sjezd hnútí pro posvěcování rodinného života -

Christian Family Movement. Sjezd má téma: Rodinný život - středisko sociální obnovy. Bude přítomno na 800 manželských párů a 200 kněží; kněží jsou většinou duchovní rádci spolků kat. rodin a odborníci v otázkách kat. výchovy.

VM. Svatý Otec Jan 23. přijal v pondělí ve zvl. audienci skupinu 600 poutníků z Parcelyn, které vedl tamější biskup mons. Modrego. Poutníci darovali sv. Otci na památku audience reprodukci P. Marie Montserratské, kterou sv. Otec před lety navštívil; audiencí, jak to vyjádřil jménem všech biskup mons. Modrego poutníci - dělníci, obchodníci a řemeslníci . chtěli poděkovat sv. Otci za jeho poslední pastýřský list Mater et "agistra. Několik myšlenek o této encyklike rozvedl sv. Otec v následující alokuci-Encyklikou Církve chtěla říci spravedlivé slovo stran důstojnosti lidské práce. Encyklika podává souhrn základů sociálního života, jedná o právech a povinnostech všech. Není možná naprostá rovnost všech, protože Pán nedal všem stejně schopnosti; je však nutné neustálé úsilí, aby životní podmínky chudších byly zlepšeny plněním příkazů spravedlnosti a lásky. Encyklika se obrací ke všem národům. Boha tí mají dovést ~~posvěcovat~~ svůj majetek, chudší mají ~~zak~~ řídit svou činnost k tomu, aby pozvedali svou životní úroveň. Jedni mají pomáhat druhým. Pravé bohatství je v práci, spravedlivá mzda za práci má kromě jiných prostředků připravovat spravedlivé rozdělení bohatství země. Avšak tam kde není hmotného bohatství, může vždycky existovat nadpřirozené bohatství: to se projevuje šlechetností při práci a v utrpení: příklad toho nám dal Kristus Pán, který pracoval jako prostý dělník 25 nebo 30 let. Svatý Otec pak srovnal přijetí jakého se dostalo nové encyklike Mater et Magistra ~~septuagesima~~^{způsobem} jakým byly přijaty enc. Rerum novarum a Quadragesimo anno. Ti kdo obyčejně kritizují všechno, tentokrát většinou alespoň mlčeli. To ale neznamená, že encyklika se setkala se souhlasem naprostým, byť jen v podstatných bodech.

My věříme v nadpřirozený život a nadzemský; spravedlnost nám pomáhá posvěvat se prací. Bezpochyby Církve usiluje vždycky o pokrok, a to nejen po stránce duchovní, nýbrž i materiální. Církve je věčná, po nás přijdou druzí, kteří přizpůsobí sociální nauku Církve potřebám nových budoucích dob. Závěrem sv. Otec poznamenal, že s radostí ~~prehližel~~ statistiku barcelonské diecéze, která má mnoho kněží; vyzýval přítomné, aby i oni ^{podle} svých možností podporovali růst kněžských povolání ať už pro svou vlastní zemi nebo i pro cizí; v některých z nich je opravdu katastrofální nedostatek kněží. Všem přítomným audienci udělil své ap. požehnání.

Indický min. předseda Nehru zahájil v ponděli diskusi o novém pětiletém plánu hospodářského rozvoje země. Přitom uvedl enc. Mater et Magistra jako příklad nového smýšlení, kterým musí být prodchnuta současná hospodářs-

Biskupové vých. Německa se sjeli do vých. pásma Berlína na svou výroční konferenci. Předsedou byl zvolen místo kard. Döpfnera, který byl přeložen do Mnichova, nový berlínský biskup mons. Bengsch. Podle kat. tiskové kanceláře KNA východoněmecké autority znovu nedovolily kard. Döpfnerovi vstup do východní části města, kde se chtěl rozloučit se svými kněžími. Kard. Döpfner proto sloužil mše svatou v jednom kostele v západní části města a mňáží z východní části se s ním v duchu spojili při podobné liturgické funkci ve vých. sektoru. Ani novému biskupovi mons. Bengschovi nebylo dovoleno odebrat se do západního sektoru; mons. Bengsch měl sloužit mše svatou za pokoj duše kard. Döpfnera předchůdce na berlínském biskupském stolci, mons. Viléma Weskama. Východoněmecké autority daly zavřít kat. hřbitov sv. Hedviky, který leží na rozhraní mezi východním a západním sektorem. Vstup na hřbitov je zakázán. Na hřbitově je pochován mons. Weskam, kard. von Preysing, známý berlínský ap. poštola studující mládeže Karel Sonneschein. Část hřbitova, která leží přímo na rozhraní byla barbarsky zneuctěna a zničena.

V Lovani začal 33. misiologický týden, který pořádá tamější kat. universita. Účastníkům poslal telegram a své ap. požehnání sv. Otec. Misiołogický týden má téma: Poslání Církve v méně vyvinutých zemích, které nedávno dosáhly samostatnosti".

Biskup z Atlanty (severoamerickém) mons. Hyland v state Georgia vyhlásil zvláštní modlitby za pokojnou integraci žáků černé pleti do státních škol. Integraci žádá spravedlnost a láska, prohlásil mons. Hyland. Podobná prohlášení učinili další místní biskupové.

Desetitisíce věřících připutovalo na pouť k svatyni P. Marie v Lavangu v jihovietnamské republice. V rámci pouťi se konal též národní mariánský sjezd a den modliteb za vlast. Mons. Ngo Dinh Thuc slavně konsekroval baziliku za přítomnosti vietnamských biskupů a místopresidenta, který byl též přítomen mše svaté pro vietnamské vojsko. Svatý Otec poslal poutníkům pozdravný telegrama své ap. požehnání.

Kat. americká psychologická společnost koná koncem srpna své výroční symposium v Novém Yorku. Část prací jednoho dne bude věnována otázce, jaký je úkol psychologie při výběru a výchově kandidátů kněžství a řeh. života. Na pořadu jsou přednášky na téma: Užívání psychologických testů v diecézní semináři a pak Psychologické testy a církevní právo. Jak známo právě před měsícem vyšel o této otázce napomenutí Nejv. kongr. sv. Oficia:

nabádá se k velmi opatrnému užívání testů a odsuzuje se povinné testování kandidátů kněžství a řeh. života.

italská televize vysílala tento týden pořad o poslední sociální encyklice Jana 23 Mater et Magistra. Sedm předních katolických pracovníků v novinářství a sociální otázce podlo svůj pohled na encykliku, a co je v ní nejvíce zaujalo. První se ujal slova zástupoce redaktora vatikánského L'Osservatore Romano dr. Alessandrini: Začátky sociální nauky Církve jsou vázány na jev, který dějepisci nazývají průmyslovou revolucí; jsou jí méně hluboké změny, způsobené v hospodářském a společenském životě vynalezením strojů. Odraz těchto změn na život pracujících vede Církev, aby zaujala postoj vůči těmto významným jevům. Sociální nauka Církve je konec konců nauka morálního rázu. Encyklika Rerum novarum - jedna z 80 encyklik Lva XIII. - vyšla r. 1891. Byla vydána několik let po průmyslové revoluci, ale zřejmě byla připravována delší dobu; příprava využila zkušeností a iniciativ katolických sociálních apoštolů ve Francii, Německu a Švýcarsku. Encyklika Rerum novarum neznamenala poslední slovo, ani je nemohla dát. Vyslovuje několik základních zásad, které jsou vždy platné, protože koření ve skutečnosti, v pravdě jež najdeme v křesťanském zjevení. A protože hospodářský a sociální svět, a tedy i lidský, abychom tak řekli, se mění podle okolností, je jasné, že i sociální nauka Církve musí být doplnována čas od času. Proto čtyřicet let po vydání Rerum novarum Pius XI. vydává encykliku Quadragesimo anno, a nyní 30 let po Quadragesimo anno vychází Mater et Magistra, která je odpovědí Církve na nové změny, které se objevily.

Svůj pohled na enc. Mater et Magistra jako zástupce světa práce podal poslanec a odborářský pracovník Butté: encyklika obsahuje významnou zásadu, pravidlo: nadbytku a bohatství vyrobených zboží musí odpovídat patřičná odměna ze strany společnosti; nejen se musí vyjít vstříc potřebám dělníků, ale pomoci mu pozvednout se na vyšší životní úroveň. Hospodářský rozvoj musí být provázen i sociálním rozvojem. A dále: encyklika žádá, aby dělník byl zastoupen i v řízení podniku.

Rektor Katolické university B.S.P. z Milána František Vito viděl jádro encykliky v zásadě, že ekonomická činnost nesmí být rozdělena od mravního řádu. Lidská je střed společnosti i ekonomie. Proto svatý Otec volá, aby se zajistila ekonomická bezpečnost lidské osobě, dělník má mít možnost zabezpečit svou existenci a nejen to, překonat komplex, že žije z denní mzdy.

Musí se mu poskytnout taková mzda, aby si mohl i něco ušetřit pro budoucnost.

Hospodářské rozdíly se dnes už dotýkají ne pouze jednotlivců, nýbrž celé společnosti, pokračoval prof. Vito, proto encyklika se dotýká otázky vstupu nových národů do světového společenství; lidé nesmí si počínat na ekonomickém poli tak jak si počívali v minulém století. I ekonomický řád je podřízen řádu mravnímu a musí se jím řídit.

Jako jeden z posledních promluvil o enc. Mater et Magistra býv. florentský starosta prof. La Pira: on vidí encykliku v souvislosti s ostatními činy pontifikátu Jana 23.: s ohlášením všeobecného sněmu a s prvním jeho rozhlasovým poselstvím, které mělo heslo "Jednota a pokoj". I nová soc.encyklika chce přispět k míru a bratrsví mezi národy, bratrství zakladajícím se na spravedlnosti a lásce. A konečně prof. Lazzati, univ. profesor a novinář poznamenal, že uveřejnění encykliky ještě neznamená její uvedení ve skutek. To čeká na nás, na kat. laiky: encyklika se může a musí stát kvasem nové křesťanské civilizace.

It. V Assisi za přítomnosti četných osobností italského církevního politického a kulturního světa byl zahájen 19. kurs kristologických studií. Kurs organizuje sdružení Pro civitate cristiana - Za křesťanskou civilizaci, má letos za útsřední téma přednášek článek kréda: Věřím ve svatou Církev. Účastníkům poslal pozdravný list sám sv. Otec; píše mj. že svatost Církve, kterou její členové viditelně vyzařují, je snad nejúčinnější prostředek, jak u odloučených bratří vzbudit ~~zimní~~ touhu po návratu k jednotě. Na prvním zasedání promluvil kard. Gajetán Cicignani, prefekt kongr. obřadů a pak italský ministr obrany Andreotti.

Guinea. President guinejské republiky veřejně v rozhlasovém projevu hrozil arc. z Conakry mons. de Millevillovi vypovězením ze země. Mons. de Milleville dal číst v kostelích své arcidiecéze pastýřský list, ve kterém vyslovil hluboké rozhořčení násd tím, že na sjezdu guinejské demokratické strany se žádalo zabrání souří ^{kro} misijních škol. Mons. de Milleville to nazval nespravedlností vůči Církvi, a dodal, že misionáři budou pokračovat ve své práci v Guineji, i když jim školy budou odňaty.

Kuba. Revoluční soud v Santigu odsoudil dva kněze Jose Rojo Seijase a Reineiro Lebroc Martíneza na 20 let vězení. K témuž trestu byl odsouzen předseda Kat. federace universitních studentů Alberta Mullera Quintanu. NSR. Dílo německých biskupů "misereor" poskytlo 10 000 marek kat. misionářům, kteří pracují mezi příslušníky kmene Masai v Tanganjice. Tento kmen

pro různé kolnosti zůstal na velmi nízkém stupni sociálním i kulturním vzhledem k ostatním obyvatelům země. Poskytnutá subvence má přispět k tomu, aby se zdokonalil jejich systém obdělávání půdy. Mezi příslušníky kmene Masai pracují už 10 let misionáři ze společnosti Otců Ducha sv.

Francie. Na 2000 studentů se zúčastní 7. národní pouti francouzských seminaristů. Poutě se koná od 31. srpna do 3. září ve Strasburku. Bude přítomen kard. Feltin, arc. z Paříže a kard. Bea, předseda koncilového sekretariátu pro jednotu křesťanů. Pouť bude zakončena na půdě NSR pontifikální mší svatou. Mladí seminaristé tak dosvědčí ducha bratrství, který vládne mezi dvěma národy, jež tolíkrát stály proti sobě ve válkách.

W. Hanek
Př. spou. Star pro seminaristy řítkého, řítkého
ml. obs. mn. & františek Feltin. Odmítl kádele je
mn. tř. sloužit pouti v lete

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

českého rozhlasu, který má svoje logo "český a český". I nový logo evropského rozhlasu má svou vlastní identitu s českou a českou kulturou. Její logo je slovo "český" a český logo je slovo "český".

Ústav pro studium totalitních režimů

Ravat CECO 26-8-61

Svatý Otec Jan 23. udělil v sobotu dopoledne generální audienci v audienčním sále v C.G. Bylo přítomno několik tisíc poutníků a turistů z Itálie i dalších zemí evropských i ze zámoří. V příležitostném italském proslovu sv. Otec vyslovil svou radost nad tím, že je přítomno mnoho mládeže, jinochů i dívek; to nabádá k důvěře do budoucna, a zahání pokušení k pesimismu a vyvraždění těch, kdo mluví o zlatých starých časech. Pak přítomným rozvedl poslední příběh, který vypráví ve svém evangeliu sv. Jan: o zázračném ryboklovu a potvrzení primátu Petrovi. Dodnes se opakuje tato scéna: každému papeži při zvolení jakoby K.P. říkal: Miluješ mě více než tito. Velké je tajemství Božích uradků: dítě lidských rodičů, bratr všech, kdo byli znovu zrozeni v křestní milosti je pozdvížen ke kněžství a dokonce i aby zasedl na Petruv stolec. Od každého papeže se žádá důkaz neomezené lásky k božskému vykupitele. Svatý Otec končil prosbou o modlitbu za Církev a za papeže. Závěrem audiencie, když byl udělil své apoštolské požehnání, krátce pozdravil skupinu 20 šlechty junáků skautů z Paříže.

V Salcburku se bude konat od 1. do 3. září sjezd mariánských sodálů na téma Naše poslání v Církvi a ve světě. Bude přítomno ~~naší~~^{ou} zástupci všech 350 mariánských družin Rakouska.

~~3. září~~ přijme kněžská svěcení v Helsinkách dñ. Matti Voutilainen; ~~je to~~ to třetí Fin doby poreformační, který se stane knězem. P. Voutilanen je konvertita a stal se katolíkem za svých studijních let.

Ve Versajích začala svá zasedání Rada katolického zemědělského hnutí. Je přítomen kard. Lefebvre z Bourges, předseda biskupské komise pro venkov. Předseda hnutí Constant Peigne promluvil o příčinách odkřesťanění francouzského venkova a že metodách evangelizace a jeho návratu ke Kristu k Církvi. V Assisi pokračuje 19. sjezd kristologických studií, který jedná o Církvi

~~na téma~~ svaté. Mj. byla přečtena konference indického jezuity P. Jeronýma D'Souzy, na téma ~~jsou~~ Jsou svatí v pohanském světě. O svatosti a vědě promluvil prof. na lékařské fakultě římské university Lambertini. Přednáškám prvého dne bylo přítomno na 2000 osob.

Formosa má více než 200 000 katolíků. R. 1952 jich bylo sotva 20 000. Nyní pracuje na Formose 588 kněží, 459 řeh. sester a 72 bratří laiků. Domácí klér čítá 171 kněží, 274 sester a 20 bratří laiků. 110 čínských kněží a 13 kněží jiného původu učí na formózských universitách a universitních kolejích.

~~X~~ Přináší: ~~nechte~~ u. J. J. Šimone, poprvé a množ. v. Pro takému množství, až mohlo o třetí množ.

Není žádným tajemstvím, že proslový sv. Otce Jana 23., i když jsou určeny kvalifikovaným skupinám, nebývají ~~zavádějí~~ doktrinální pojednání o té či oné otázce, jak jsme si na ně zvykli z doby pontifikátu Pia XII. Proslový Jana 23. jsou rozhovory otce, Kristova zástupce na zemi, s jeho duchovními dětmi. Jan 23. si obyčejně vezme za východisko úryvek Písma svatého, Nového nebo i Starého zákona, jak se vyskytl v ten den při liturgii mše svaté nebo breviáře - a pak z neho vyvodí nějaké praktické poučení pro své posluchače, velmi často, aby v nich posílil naději v konečné vítězství dobra nad zlem Krista krále věků nad jeho dnešními protivníky. ~~Před několika týdny~~ ^{and, often from a} kněží v breviáři četli o vítězství Da-vida nad obrem Goliášem. Svatý Otec rozvedl a aplikoval onen příběh na při audienci knězem, členům Kněžské misijní jednoty dnešní situaci Církve: "Ano, i my my stojíme pred obrem Goliášem... Stojí- me před někým, kdo se zdá být velkým a mocným. Ale není silný, není mocný: jedná se přece o utoky zla, bludu, zádostivosti, nasilí. Nejednou se nás zmocňuje strach a lekáme se myšlenky na zítřek. A přece i tento obr, který se pyšně zdvihá před námi bude jednou muset ustoupit vůli Boží, před jeho milosti a milosrdenství. Ani se nesmíme domnívat, že vítězství tohoto našeho Golíáše bude znamenat naprostou záhubu všeho: I tam, kde on vládne, žijí dál duše živící se naší vírou, duše, které zůstávají věrnými nebo jsou nám blízké, protože mají účast na témž křesťanském a apoštolském ideále."

~~Jer~~ ^{t/} Jsou to překrásná slova, slova apoštola a proroka. Učí nás nespolehat na lidské výpočty a úsudky. Nemáme směšovat ~~se~~ ^{toho} vidíme svýma očima s Božími plány; a s prostředky jeho milosti. Učí nás léčit zlo tím že v sobě zvětšujeme dobro; bojovat proti nepřátelům tím že budeme zdokonalovat sebe sama posilovat ~~víru~~, modlitbou, ^a ~~na~~ ^{pro} prací v jistotě, že nakonec nikdo nic nezmůže proti Bohu, kdežto na druhé straně ^{Bůh} dovede vše, i teď, když my už si nevíme rady. Komunismus už je přemožen tam, kde se setkává s bezbrannou ale nepřemožitelnou statečností hrdinů a mučedníků.

Malý slabý David, který vystupuje na kolbiště proti obrovi Goliášovi, před stavuje katolickou Církev, ten malý hlouček bojovníků bojovníků, skrovnyckých jednotných ve svém svatém boji, posilovaných a piných radostí, protože si jsou vědomi, že mají za sebou činy, slova a modlitby svých bratří.

"Nechť předstoupí obr Goliáš se svým vyhrožováním a s celou svou velikostí.

mil dle u. R.

"We have to wait. like Cz; moreover most fort. figures were, also when
absorbed a two-color start; & stay outside that limit lies a fortification;
"We have to wait - until we're in. then - start to be more forced - does
more white, white the last 2 forced.
and

The solution

Podobně jako kdysi jinoch David z Petléma, tak děti Kristovy Církve, kněží i laici půjsou proti němu a nad ním zvítězi - in virtute Dei - Boží mocí
O konečném výsledku (tedy nemůže být pochyb.) Osud komunistického obra, který stojí na vratkých nohách ideologického bludu a se vydává za nepřítele Boha, je už stanoven. Dějiny mluví v náš prospěch - i dnešní dějiny.

Podobně ~~jak~~^z zněla slova Jana 23. v nedávném proslovu, mluvil zemřelý Pius XII. ~~V~~Je pravda, že moc stojící na ~~tek~~^{akci} slabých a vratkých základech může nekdy dosáhnout hmotných a viditelných úspěchů, takže^u pozorovatele^m málo hluboce^u vzbudí ~~podiv~~^{- akci vedenia myslit}; ale přijde okamžik, kdy bude triumfovat nezdolný zákon a ten pak zničí vše co bylo postaveno na skrytém nebo zjevném nepoměru mezi velikostí hmotného zevnějšího úspěchu a slabostí vnitřní hodnoty a jeho mravního základu. Tento nepoměr existuje dál, když veřejné autority zneuznávají vládu nejvyššího zákonodárce a ho popírá^t; ~~jednou~~^{sice} on dal moc vládce^u, ale též stanovil a určil její hranice.

Materiální síla a násilí nesmí nikoho skličovat a uvádět ve zmatek. Tím méně Církve; ^{ku nuc} ta pracuje pro Krista a s Kristem. Ví že on ji poslal, ví že on bude s ní a jí bude pomáhat. Každá hmotná síla je prospěšná a odolává bouřím a věkům, pokud ~~je~~ se nechává řídit a vést požadavky spravedlnosti. Ne-li pak stojí navratkých nohách.

Ne-li pak stojí na vratkých nôhach.
Spornejte si súčasť o býv. Danube & Slovakia - roky totožné sibírské
z Píseň, kde uvedené skaličky reprezentujú a jde o súčasť písma. Dnes
Bach je zanechaný, pretože nemá využitie pre nás moderní: činem a nejde o
autogram. Pravdepodobne: dnes hľadame nové možnosti, kde sa rekoncili
vše, kde uvedené skaličky dokážu, že tie sú dovedomí a užívajú nové. Prevedci
ty neprepáčia štýlu, a tie súme blízko tomu, aby námeli ťaži.
Bach patrí Č. republike - die Bach je nejdôležitejší a má.
(zádušný a písací peče)

v neděli vpoledne sv.Otec udělil své ap.požehnání poutníkům a turistům, kteří se shromáždili ve vnitřním dvoru papežské vily v C.G.Předtím se s přítomnými pomodlil modlitbu Anděl Páně.Krátce promluvil k zaměstnancům italských pošt,kteří přijeli do C. na motocyklech.Sv.Otec je nabádal k opatrnosti na cestách.

Světový tisk referuje o kázání,které polský primas kard.Wysz.pronesl k po-tníkům u svatyně P.Marie Čenstochovské. Na mř. svátek P.Marie tam připutovalo na 150.000 lidí.Kard.W. veřejně ~~ukázal~~^{uvedl} na rostoucí potíže,které komunistické autority ~~finančně~~^{finančně} vyučování náboženství.Přes záruky,kterých se nám dostalo když státní autority dovolily vyučování náboženství ve školách - katolické školy jsou dnes rušeny jedna po druhé.Có je ale horšího: kontrole ministerstva vyučování má již být podrobeny osoby,které vyučují pravdám víry v kostele. Kard.W.pravil,že to představuje zásah do pravomoci biskupů; posláni šířit svou nauku Kristus svěřil biskupům akněžím,ne ministerstvem inspektořům.Jestli někdo se domnívá,že stát smí šířit svou světový názor, pak musím říci,že tak smí činit způsobem který respektuje svobodu občanů, bez donucování a násilí; nemá právo užívat k tomu propagačních prostředkům,které jsou majetek lidu.To,co nás lid, z velké většiny katolický, bojovalo dává k dispozici státní autoritě,nesmí se užívat k tomu,aby se ~~znač~~ proti světovému pojetí a názorům,k nimž nás lid se hlásí. Kárd.W. dále vyzýval polské věřící ~~aby~~^{ne} pomáhat kněžím v usilí,aby Bůh nebyl vyhnán z polských rodin; poukázal na to, jak svoboda svědomí je v Polsku ohrožena a dodal:~~občan~~ občané mají právo kritiky, já, třebas katolický biskup nepřestávám být polským občanem, a zdá se mi nejsem nejšpatnějším občanem mám proto právo vyslovit kritiku jednání autorit;toto jednání odporuje duchovnímu poslání katolické Crkve. Je naší svatosvatou povinností,končil kard.Wys.vychovávat naše děti v kat.víře.

Francouzská sekce hnutí kat.dělnické mládeže bude konat svůj sjezd v Issy les Moulineaux od 8.do 10.září.Na programu je příprava II.světového sjezdu hnutí, chystaného na říjen v Rio de Janeiro.

V Assisi pokračuje kurs kristologických studií. O svatosti mezi západními odloučenými křesťany promluvil italský jezuita P.Dominik Grasso,prof. na Pap.universitě Gregoriáně v Římě.P.Grasso poukázal na nové duchovní probuzení v řadách protestantů,na jejich touhu po svátostech,po askesi a po mariánské úctě;to vše dokazuje,že svatost ve všeobecném smyslu existu

je v protestantském světě, a nechybí tam ani svatost, kterou bychom mohli nazvat hrdinnou. Ovšem mezi svatostí protestantů a katolíků je podstatný rozdíl, schází jí dovršení, korunování, kterého se jí může dostat jen v kat. Církvi.

~~Lege~~

~~Lege~~

~~EJ~~

Vášn ol. Dr. arch. ml. ~~František hr. Šimola~~ "Inventus"

~~Zákonky~~

~~inventus~~

"holophaen antiční"

ant. původem v. k. m. m. l.

ant. sladatele v. XII. st.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

120 000 českých a slovenských posluchačů konstituovaných v

ant. sladatele v. XII. st.

ústav pro studium
totalitních režimů

VM. Svatý Otec Jan 23. přijal v pondělí dopoledne ve zvl audienci účastníky konference o nových zdrojích energie. Tuto konferenci pořádá v těchto dnech OSN. Sv. Otec pravil, že práce účastníků sjezdu mají svůj odraz i na poli lid- ském, mravním a duchovním, protože se týkají člověka a jeho opravdového bla- hobytu. Připomněl, že se celé této otázky dotkl v encyklike Mater et Magistra "Lidé vám budou vděční za tento skutek tělesného milosrdenství - hledání nových energií k ulehčení jejich námah a k jejich výživě; a Bůh vám to odpla- tí. Kdokoli pracuje pro dobro svých bratří vzdává chválu Bohu a scolává na sebe jeho milosti." Sv. Otec dále pravil, že jejich práce je udržuje v neustálém styku s Boží všemohoucností: I ty tajemné síly, které činíte předmětem svých vádání jsou jeho dílem. Opravdoví vědci - zkušenost to dokazuje - uzná- vají bezevšeho nekonečného Stvořitele a oshotně dávají na jeho postoj křes- ťanské pokory. Jednají s onou bázni Boží - timor Domini - kteroužtolik chváli Písmo a kterou označuje všem jako začátek a konec pravé moudrosti. Corona sapientiae timor Domini - Koruna moudrosti je Boží bázen - četl kněz v bre- viáři: Bázen Boha, která dává rozkvést pokoj a spásu. - Audienci bylo pří- tomno na 200 vědců a technických odborníků z 60 zemí. Přední účastníky před- stavil sv. Otec P. Emanuel Brevery, zástupce SN pro hospodářské záležitosti.

VM. Vatikánský L' Oss. Romano přináší zprávu o vypovězení arc. z Conakry mons. de Milleville. Mons. de Milleville dal čist v kostelích své diecéze past. list ve kterém hájil kat. soukromé školy v Guineji; školy mají být zestátněny. Mons. de Milleville nazval toto rozhodnutí nespravedlivým. Pres. republiky prokomunista Seku Turé vyzval arcibiskupa, aby svá slova odvolal, jinak že bude vypovězen ze země. Jak referují tiskové kanceláře, mons. de Milleville svá slova neodvolal, protože je žádala jeho biskupská odpovědnost. Proto byl vypovězen ze země a už v sobotu přijel do Dakaru, hl. města Senegalu.

Berlín. Ve všech kostelích berlinské diecéze byl čten v neděli první pas- týřský list nového biskupa mons. Bengsche. Mons. Bengsch vybízí věřící k mod- litbě: nikdo z nás neví, jaké má Pán s námi úmysly; jedno však je jisté: všemi zkouškami, které ná nás sesílá, nás chce už spojit k sobě. Mons. Bengsch dě- kuje býv. berlinskému biskupovi kard. Döpfnerovi za vše co vykonal pro diecé- zi a končí slovy díků a oddanosti sv. Otci. - Mons. Bengsch se měl zúčastnit společné konference německých biskupů, která začala v pondělí ve Fuldí. ale východoněmecké komunistické autority mu nedovolily odebrat se na území západního Německa. Do Fuldy nemohli přijet ani biskup z Mísně a ze Zhořelce.

X } Na téma Jan 23. a II. vat.koncil promluvil osobní tajemník sv. otce
mons. Loris Capovilla. II.vat. sněm přizpůsobí mluvu Církve chápání dnešních li-
di

Boloňa. Arc. z Boloně kard. Lercaro v rámci zvláštní pobožnosti odevzdal kněží
a představitelům katolických spolků diecéze text enc. Mater et Magistra.
V příležitostné řeči kard. Lercaro ~~psal~~ že je důležité, aby věřící znali
plný text enc. a ~~z~~ ji učinili předmětem svých rozjímání; a aby se ze všech
sil přičinily, aby byly uvedeny ve skutek.

(konané v katedrále)

Radiovaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Londýn. Angličtí kat. biskupové zřídili biskupskou komisi pro otázky sjednocení křesťanů. Předsedou komise je arc.z Liverpoolu mons. Heenan, sám konvertita, který se těší velké úctě u představitelů ostatních církví a už léta je přítelem nového anglikánského primasa dr. Ramseye. Cílem komise, jak pravil mons. Heenan v interview s redaktorem deníku The Times je podporovat a informovat jednotlivce i organizace o vývoji v ekumenickém hnutí v Anglii práci koncilového sekretariátu pro sjednocení křesťanů. Vzájemné pochopení mezi křesťany ještě neznamená, že se smí zapomenout na věroúčné rozdíly, a aby někdo mohl říci, že jedna církev je stejně dobrá jako druhá. Zřízení biskupské komise pro otázky sjednocení křesťanů bylo přijato v protestantských kruzích s radostí; "komise může znamenat začátek nové kapitoly v dějinách vztahů mezi církvemi v Anglii", pravil gen. tajmeník Rady svobodných církví, tj. skupiny neanglikánských náboženských společností.

NSR. Týdeník spolku německých kat. žen uspořádal anketu mezi svými čtenářkami stran jejich přání, co by měl přivodit příští všeobecný sněm. Anketa se setkala s velkým zájmem. Přání se z velké většiny týkají liturgie, např. aby při mši svaté bylo dáno více místa domácí živé řeči. Zmínky zasluhuje přání, aby při mších svatých věřící byli seznamováni i s úseky Písma, které doposud nemají místo v liturgii: jde o nové sestavení epištol a evangelíí, ~~na výroční program~~, v němž by se věřící seznámili téměř s celým životem K.P. Navrhoje se dále zvýšení věku pro přijetí svátosti biřmování aby se z něho stala opravdu svátost dospělosti. Některé čtenářky si přály aby věřící směli někdy přijímat pod obojí způsobou. V otázkách týkajících se praktického křesťanského života je na předním místě otázka manželské morálky, zdůrazňuje se, že je nutné připravit snoubence na manželství i po náboženské stránce, a nezapomíná se ani na ty, kdo žijí v neplatném manželství; jak jim ulehčit cestu zpět k svátostem a k ^{Téměř ve všech} ~~Církvi. XXVIII.~~ ^{dopisech} čtenářky týdeníku Frau und Mutter ujištují, že se modlí a budou modlit za zdar koncilu.

Gabun. President středoafričkého státu Gabon leon M'ba daroval nově jmenovanému světicímu biskupovi z Libreville mons. Františkovi Ndongovi k jeho jmenování biskupem osobní auto pro jeho pastorační potřeby.

✓ NSR. Luterská církev v NSR připravuje svůj příspěvek k II. vat. koncilu. Letos na podzim asi vyjde německy a anglicky kniha "Evangelium a koncil". Autoři knihy jsou pední luterští teologové. Rozhodnutí vydat tuto knihu přijala teol. komise, která připravuje příští plenární zasedání Světového svazu luterských církví; zasedání se bude konat v Helsinkách.

Časopis Křesťansko demokratická revue přinesl ve svém červnovém čísle memorandum, které jugoslávští biskupové poslali vládě ze své výroční konference konané od 20. do 23. listopadu m.r. Uvěřejnění memoranda je odpovědí na hlasy, které se na západě objevily, jako by v Jugoslávii byla ~~úplná~~ náboženská svoboda. Úvodem biskupové ~~píší že~~ je i jejich touhou, aby došlo k ~~normalizaci~~ normalizaci vztahů se státními autoritami; znamenalo by to mnoho pro stát i pro Církev: přispěje k uklidnění vnitřní situace a k zlepšení dobrého jména Jugoslávie v zahraničí. Poznamenávají, že definitivní normalizace vztahů mezi církevní a státní autoritou je výsledkem sv. stolice; oni biskupové mohou pomoci v přípravě a uskutečnění podmínek vhodných pro definitivní dohodu. Prvním předpokladem je vytvoření příznivého ovzduší pro jednání. Biskupové poukazují ~~na~~^{lo 45} bodech na okolnosti, které toto příznivé ovzduší překážejí a které činí z Jugoslávie část umlčené Církve. Třebas článek 6 a 7 zákona o náboženských společnostech-dovoluje všem občanům být přítomni náboženským obřadům a zakazuje, aby někdo občanům v tom bránil, ve skutečnosti tyto články oficiální autority nezachovávají. Obětí tohoto protizákoného tlaku jsou státní úředníci, učitelé, vojáci a školní děti. Kněžím se brání navštěvovat nemocné a umírající v nemocnicích a starobincích; vjakém a věznům je úplně nemožné účastnit se bohoslužeb. V několika případech kněží byli potrestáni, když zpovídali staré a nemocné lidí v jejich domech. Stát zakazuje vyučování náboženství, ale dovoluje a podporuje proti náboženskou propagandu, třebas většina národa se hlásí k nějakému náboženství; stát by toto náboženské cítění měl respektovat. Biskupové dále ve svém memorandu žádají, aby jim bylo dovoleno otevřít malé semináře pro výcviku nastávajících kněží, aby řeholním společnostem byly vráceny kláštery a kostely, které jim byly odňaty, a aby směli stavět nové kostely, kde je toho třeba. Biskupové poznamenávají, že nyní žádný biskup není ve vězení a jen málo kněží; přece jen někteří z nich byli odsouzeni pro plnění svých čistě kněžských povinností. Na některých místech lidoví soudci zakročují proti kněžím s větší přísností jen proto, že jsou kněžími. Biskupové končí osvědčením své lojality vůči státu a dodávají, že odevzdání memoranda je projevem jejich přesvědčení, že vyjasnění poměru mezi Církví a státem jen cestné prospěje zemi. - Memorandum katolických biskupů jugoslávské vládě dokazuje, že V jugoslávii stále vládne komunismus, komunismus i když pdole moskevských očí neortodoxní, ale přece jen protináboženský. Je známo, že v pr-

ních deseti letech jugoslávští komunisté vystupovali proti církvi a náboženským společnostem s nevídanou krutostí: v živé paměti je nastrojený proces proti kard. Stepincovi, který zemřel m.r.; k smrti byl odsouzen dr. Popp, hlava protestantské Církve. Desítky biskupů, katolických i pravoslavných bylo uvězněno, sta kněží zabito, tisíce uvězněno nebo posláno do koncentračních táborů. Byl zabaven církevní majetek, řady církevních budov použit k profánním účelům, náboženský tisk potlačen: před válkou bylo v Jugoslávii na 150 různých katolických časopisech; dnes existují jen dva malé měsíčníky. V pozdější době násilí ustoupilo do pozadí, ale jak vidíme, pronásledování byrokratické a nejednou i otevřené neustalo.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Jan XXIII. blahopřeje mons. Skoupému k padesátinám kněžství

Ctihonrému bratru Karlovi Skoupému, brněnskému biskupovi papež Jan XXIII.

Ctihoný bratře, pozdrav a apoštolské požehnání!

K radostným událostem bychom měli připočít den, který pro tebe nadchází. Slušelo by se, aby v ten den slavnostně se nesl naše ^{slavný} ~~XXIIII~~ ^{blahopřání}. ~~tedy~~ Slavíš totiž v tomto měsíci padesátiny svého kněžství. Bohužel, naše radost se mění v ~~XX~~ bolest, protože prožiješ tento výroční den daleko od svého milovaného stádce, na neznámém místě a v samotě tam, kde jsi internován.

Avšak nechybí ti, ctihoný bratře, čistá radost ve svědomí, protože si nemáš co vyčítat. Právem smíš na sebe vztahovat slova svatého Pavla: "Překupuji radostí i při veškerém svém soužení" /2 Kor 7,4/. "My se chlubíme i souženimi. Víme přece, že v soužení se cvičí trpělivost, trpělivost pak působí vyzkoušenost, vyzkoušenost zase vede k naději" /Řím 5,3-4/.

Kéž ti stále září před očima ^{tato} ~~blahá~~ naděje, ať tě utvrdí v přesvědčení, že nebude bez užitku všecko to, co musíš nespravedlivě snášet. Plodná síla Boží milosti dává růst všude tam, kde někdo nevinně strádá pro svou ~~neohroženost~~ ve svěřeném úřadě, a přinese i později v budoucnu jako plod něco velkého, ušlechtilého, mocného a milého, co konec konců bude k slávě Boží a k dobru i lidí.

To vše předvídáme do budoucna. Nyní pak chválíme tvou prozřetelnost a starostlivost, se kterou jsi pracoval k prospěchu a okrasce brněnské diecéze. Pečlivě ses mimo jiné stáral o opravu kostelů poškozených nebo zničených ve valci a o to, aby diecézní seminář se naplnil kandidáty kněžství. Nemenší píli jsi vynakládal na to, aby se rozvíjel víc a více liturgický život mezi věřícími a zvláště úcta k Nejsvětější svátosti a aby mládeži se dostalo křesťanské a náboženské výchovy. Všechny tyto iniciativy nabádaly k nejlepším nadějím do budoucna; bohužel zlé časy, které nadešly, to vše překazily.

Velmi nás to bolí, a vyslovujeme vroucí přání, aby ses mohl co nejdříve vrátit k řízení své diecéze a žít v klidu a pokoji, až přejdou truchlivé a neklidné doby. Zatím nechť tě posiluje a ti dodává útěchy Bůh zástupů svou mocnou pomocí. Ať tě zachová při síle pro šťastnější časy.

Se srdcem hluboce dojatou a s city opravdové lásky udělujeme tobě, cti-

ctihodný bratře, jakož i kněžím a věřícím brněnské diecéze apoštolské požehnání. Kéž je vám zárukou a příslibem božího milosrdenství a hojných nebeských darů.

V Římě u svatého Petra, dne 5. července r. 1961, třetího našeho pontifikátu.

Papež Jan XXIII

/vlastnoruční podpis/

VM. Svatý Otec Jan 23. udělil ve středu dopoledne generální audienci v C.G.

Bylo přítomno na 11 000 poutníků a turistů z Itálie i jiných zemí. Svatý Otec věnoval pozornost ve své italské alocuci svátka sv. Růženy Limské a vyzvedl její čistotu a trpělivost: Čistota, panenskost je ctnost a nesrovnatelná síla kat. Církve. Září nejen na vojích duší zasvěcených Bohu, nýbrž na všechny věřící rozličných stavů. Bůhužel svět vždy dává najevo nepochopení pro tuto ctnost a pohrdá jí. Denní tisk a divadlo málokdy vyzvedají hrdinství čistoty, kdežto téměř denně se šíří o tom, co k této ctnosti odporuje. ✓ Svatý Otec vybízel přítomné mládež, aby si vážili ctnosti čistoty a šli ve šlépějích svatých paniců a panen. - Dříve než udělil své závěrečné ap. požehnání připomněl přítomným, že dnes uplynulo 30 dní od smrti kard. Dominika Tardiniho a spolu s přítomnými se za pokoj jeho duše pomodlil kající žalm De profundis. - Za pakoujšího kard. Tardiniho byla v dopoledních hodinách sloužena zádušní mše svatá. Celebroval ji v kostele P. Marie in Traspontina ap. nuncius v Itálii mons. Grano. Bylo přítomno 9 kardinálů, nejvyšší vat. autority, členové dipl. sboru akreditovaného u Sv. stolice a zást. italského min. předsedy.

VM. Výnosem Posv. úřadu pro udělování odpustek sv. Otec uděluje odpustky tří let věřícím, kteří se skroušeným srdcem políbí nohu u bronzové sochy sv. Petra ve Vat. basilice a při tom se modlí střelnou modlitbu: Sv/Petře, or. za nás. Odpusť sv. Otec chce přispět k zvýšení úcty k prvnímu papeži.

✓ NSR. Němečtí biskupové, kteří se sešli na svou výroční konferenci do Fuldy, ke hrobu sv. Bonifáce, apoštola Německa, protestují proti omezování náboženství ve vých. Německu a ve sov. okupační vých. Berlíně, když biskupové prohlášují svou solidaritu s biskupy, kterým nebylo dovoleno zúčastnit se konference. Je to po prvé za sto let, co se konají konference ve Fuldě, že státní autority zabránily některým biskupům, aby byli přítomni. Jak známo východoněmecké autority nedovolily vstoupit na území západ. Německa biskupovi z Berlína, mons. Bengschovi biskupovi z Míšně mons. Spulbeckovi a kap. vikáři ze "hořelce" mosn. Piontkovi. Konference byla zahájena pobožností nad hrobem sv. Bonifáce v úterý; ve středu večer ji zakončil kard. Döpfner, nový arc. z Mnichova.

✓ V úterý večer byl zakončen v Assisi letošní kurs kristologických studií na téma Věřím v Církev svatou. V prvních večerních hodinách byla světová premiéra oratoria "Svatá na věky" od Armando Renziho. Provedl je orchestr italské rozhlasové a TV. společnosti a pěv. sbory Sv. Cecilia a ap. pěv. sboru

Sixtinského koncila autor. Na to se konal světelny průvod do basziliky sv. Františka, v níž benátsky patriarcha kard. Urbani sloužil půlnoční mši svat v odpovídajících hodinách v úterý promluvil na téma: II/vat. sněm a posvěcení knězů i věřících. Na tomto zasedání pronesl též přednášku italský ústavní soudce dr Jäger, která měla titul: Naše doba je doba světců.

Francie: Na ní vzkazní nle v L'Isle Adre + abbe ^{Mr} Henry Breuil, řeho z největší fr. vědci v paleontologii
95 let. Abbe Breuil byl z rozhodnutí abo
byl expertem v prehistorické záležitosti.
Hlavně

Byl pokrovce prehistorické etnologie ve francouzské univerzitě
Lillea paleontologi, a pak prehistorie na fr. Franc. Adre.

Radiovaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

**ústav pro studium
totalitních režimů**

/Cath. Readers Digest, červen, 1960/

V červnu loňského roku, se sešlo ve Filadelfii na 2.000 chirurgů, praktických lékařů a výzkumných pracovníků, aby byli přítomni jedinečnému obřadu. Poprvé v historii "Mezinárodní kolegium chirurgů", bylo uděleno členství a nejvyšší lékařské vyznamenání řeholní sestře Marii Benediktě, z řádu "Lékařských misionářských Sester". Tak byla odměněna její pozoruhodná zručnost v lékařském povolání. Tohoto vyznamenání si nevydobyla na žádné universitě, ale v bambusových chatrčích rozpařené džungle ve Východním Pakistanu.

Usměvavá modrooká řeholnice je dnes představená tříset lékařských pracovníků: doktorů, sester, ošetřovatelek, magistrů farmacie, roentgenových specialistů a sekretářů. Všichni pracují na lékařském výcviku pro misie. Matka Benedikta cestovala po celé zeměkouli, ~~vedoucí~~^{byla} 21 nemocnic a středisek svého řádu v Americe, Anglii, Již. Americe, Pakistánu, Záp. Africe, Indii a Ghaně.

Již jako malé, 12leté děvče toužila stát se řeholnicí, a možnoli chirurgem. Později studovala s výborným prospěchem a právě v den, kdy byla promována na lékařku, vstoupila do řádu "Lékařských misionářských Sester", a přijala šedomodrý hábit. Tři léta na to, když papež dovolil řeholnicím studovat medicinu, navštěvovala Lékařskou kolej v Pensylvanií. Později pracovala na interním oddělení v nemocnici "Milosrdenství" a stala se první asistentkou vrchního chirurga. Právě když ji bylo třicet let, byla přidělena do Východního Pakistanu.

Její dosavadní praxe nebyla však vhodnou přípravou na její příští úkol. V Pakistanu ~~jí čekála~~ "nemocnice", ~~skládající~~ se ze dvou prázdných místností v sešlém baráčku. ~~Neměla~~ lékařského nářadí, zásoby vody, ani elektřiku. V jejím okrese byla jedna nemocnice, která při dělení Indie po odbodu Angličanů zůstala bez lékařského personálu. Mladá Sestra měla převzít péči o 6 milionů lidí.

přemí
 Největším problémem bylo podezřívavost domorodého obyvatelstva, které žilo v rákosových chatrčích s hliněnou podlahou. Jedli jednou denně, šatstva měli málo nebo žádné, dopravních prostředků nebylo, hygiena žádná. Vesničané trpěli hroznými nemocemi, trápeni pověrami a strachem po staletí. Lidé se dožívali průměrně 27 let a jen ti nejzdatnější jedinci je přežili v tomto tropickém pekle. Něco málo t. zv. lidových doktorů ~~hned~~ bezohledně vydíralo. Nemocníci pokládali lidé za místo, kam se jde umřít.

Jejím prvním činem bylo rozšířit "nemocnice", kde zřídila na 50 lůžek. Naproti v podobném baráčku bydlil muž, který zuřivě protestoval proti přítomnosti Sestry a házel po ní blátem. Podkopával základy "nemocnice", dokud ji Matka Benedikta neohradila vysokou zdí. Teď měla nemocnici, ale žádné pacienty. Získala ~~jen~~ několik vzpírajících se pacientů, jejichž příbuzní hrozili Matce pomstou, jest-li jejich ženy nebo děti neuzdraví. Aby ji vyzkoušeli, přinášeli jí pacienty beznadějně nemocné.

Jeden křesťanský domorodec jménem Niši, bydlící 50 km daleko, byl napaden lupiči, když zakopával tržbu za rýži na svém dvorku. Lupiči jej omráčili obuškem a bodli jej ~~a~~ zhnutým nožem do břicha. Ostří proniklo do dutiny prsní a těsně minulo srdce. Až za týden po zranení se rozhodli jeho přátelé dopravit jej k Matce Benediktě. Přineslo jej 8 mužů na hrubých nosítkách. "Nikdy v životě", říká Matka, jsem neviděla něco podobného. Ihned jsme operovali s jedinou sestrou, s kterou jsem přijela a tu jsem ucítila v hrudi nemocného jakousi hroudu. Byla to hrst trávy, vražená do rány jeho přítele. Ta mu vlastně zachránila život, protože uzavřela prsní dutiny a udržela po celou tu dobu potřebný tlak. Po pěti operacích a šesti měsících se Niši vrátil zdráv na své rýžové pole." - "Jednou zase, ráno ve 3 hodiny přiběhl posel, že nějaká žena krvácí k smrti. Spěchala jsem do její chatrče, kde na hlíně podlaze konferovali tři domorodí "lékaři" s manželem nemocné. Poň vadž bylo proti zvykům, aby "lékaři" viděli tvář vdané ženy nezahalenou, dávali příkazy manželovi, který sám pak manželku léčil. Vykoukl vždycky ze dveří, vypráví Matka, "až popsal lékařům stav nemocné. Lékaři se opět poradili, řekli

mu co má dělat a on zase vklouzl dovnitř. Ostře jsme se pohádali, ale nakonec jsem dostala svolení k jejímu dopravě do nemocnice. Lékaři mi však hrozili těžkými následky, jestli ženu nevyléčím. Díky Bohu, v nemocnici se uzdravila."

"Když jsem končila operace za toho strašného horka a vlhkosti vzduchu, lilo se ze mne jako z konve", říká Matka. Ačkoliv zařízení nemocnice bylo nedostatečné, dosáhla toho, co bychom nazvali chirurgickým rekordem: V pěti letech provedla 5.000 operací, třetinu z nich těžkého rázu. Často pracovala 20 hodin denně. Úmrtnost při operacích byla neuvěřitelně malá: dvě desetiny procenta, t.j. z každých 500 pacientů ztratil život jen jeden. Když nedůvěřiví domorodci byli svědkem tohoto úžasného úspěchu, počali Matku mít rádi. Ti, co jí vyhrožovali, ji nyní nejvíce podporovali. Pacienti přicházeli z okruhu 300 km. Matka Benedikta se během svého ~~prvního~~
~~devítiletého~~ devítiletého pobytu nesetkala s případem, který by nebyl komplikován anemií, malarií, červy, nebo tuberkulosou. Téměř v žádném případě nebyl čas posílit tělesně pacienta tak, aby ~~mohl~~^{se} bezpečně podrobit operaci. "Děvět z každých desíti pacientů, které jsme operovali," říká Matka, "by bylo za normálních podmínek kvalifikován^{a)} jako příliš slabý a riskantní."

Přesto, že operace a správa nemocnice pohltily veškerý její čas, Matka stále plánovala dopředu. Jejím snem bylo vybudovat moderní nemocnici v Dacca, 120 km jižněji. Dacca měla sice nemocnici, ale nemohla splnit požadavky na ni kladené. Některí vládní úředníci slíbili pomoc, až se jí podařilo koupit jediné vhodné místo, které bylo příliš drahé. Kromě toho potřebovala milion dolarů na stavbu. Trvalo to 4 léta, než je sehnala. Podobná nemocnice by stále v Americe 5 milionů, ale v Pakistanu je práce levná. Také ^{a)} Pkistanská vláda přispěla nejakými penězi. "Navštívila jsem některé prominentní osobnosti z půmyslových kruhů i 40krát, než mi napsali šek," říká Matka. V záru tropického slunce dohlížela prakticky na každou položenou cihlu, když se stavělo. Smlouvala ceny, zkoumala kvalitu cihel, lezla na zdi, aby se přesvědčila, že dělníci nemíchají příliš mnoho ~~nám~~ píska a málo cementu.

Dnes její nemocnice "Svaté rodiny" je nevýstavnější budovou v Dacca. "Naše sestry", vykládá Matka Benedikta, "neučí náboženství, a jejich jediný vliv jest křesťanská láska při práci, a to je vliv velmi mocný.

Jednou přinesli do nemocnice čínského obuvníka, který umíral. Domorodí lékaři mu dali všechny možné drogy, které zakryly příznaky pravé nemoci. Našli jsme v ledvinách nádor, který pronikl do hrudní dutiny. Operovali jsme, a když pacient nabyl vědomí, první věc co řekl, bylo toto: "Děkuji Vám Sestro. Já i moje rodina se staneme katolíky." A za rok skutečně on a 12 členů jeho rodiny byli pokřtěni. Nyní pod jeho vlivem mnoho dalších Číňanů bylo přijato do Církve."

Matka Benedikta za posledních 5 let na svých inspekčních cestách, ~~piatnáctem~~^{Mazimán} nacestovala na 300.000 km. Ale její srdce je stále v Misích ~~jejich~~ jejích Sester a nemocných, hledajících pomoci. "Kdybych mohla", říká Matka, "hned zítra bych se vrátila do Pakistánu."

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Arc. z Conakry v africké republice Guinei, který byl v sobotu vypovězen ze země, a nyní dle v Dakaru, vydal prohlášení novinářům. "Byl jsem vypovězen, protože jsem protestoval proti některým usnesením konference demokratické strany, která se týkají Církve; ~~česk. exekutivní~~ a zvl. proti ~~značně~~ všech misijních škol a proti návrhu dát státní ráz všem náboženským spolkům. Církev chce být africká s Afričany, přece ale nesmí ztratit svůj katolický ráz." Mons. de Milleville pravil, že mu nebyla poskytnuta píležitost podat vyšvětlení; protože odmítl ze své vůle opustit diecézi, kdežto řízení mu svěřil sv. Otec, byl zatčen, odveden na letiště a doveden k letadlu, které odjízdělo do Dakaru. Pokud vím, končil mons. de Milleville, je to po prvé, že z africké země je vypovězen katolický biskup. "Mons. de Milleville dodal, že cílem ^{je} pastýřského listu, který vyvolal hněv guinejského prezidenta, bylo uklidnit guinejské katolíky, a ujistit je, že Církev je neopustí. Už r. 1960 došlo k zestátnění 44 misijních škol; tehdy guinejská vláda ujistila arcibiskupa, že školy 2. stupně zůstanou ve správě Církve. Nyní vláda své slovo nedodržela.

X Bondělí byl v Assisi předposlední den letošního kursu kristologických studií. Kard. Agagianian, prefekt kongr.šíření víry, mluvil o tom, jak Církev ukazuje svou svatost. I dnes můžeme být svědky velkého rozkvětu svátých v kat. Církvi, překrásných důkazů lásky a dokonce i hrdinství a mučednictví u laiků, kněží i biskupů. Rektor Pap. koleje pro východní otázky P. Raes pojednal o otázce, zda existují svatí ve vých. odloučené církvi.

O encyklice Mater et magistra promluvil v Detroitu mons. Jiří Higgins, ^{ústředí am. katolíků} ~~sekce pro Kat. akce~~ Encyklika hájí právo dělníků účastnit se vlastnictví a řízení podniků. Stát nemá právo nahradit nebo dokonce vyloučit svobodnou činnost jednotlivců; jeho povinností je řídit, dávat podněty, koordinovat a pořádat činnost jednotlivců nebo skupin v zájmu ^{dobra} společného. Nepokoje, které panují poslední dobu v sev. Rhodesii nemálo uškodily i práci misionářů. Devět kostelů bylo už zničeno. V sev. Rhodesii pracuje jako misionáři též nekolik českých a slovenských jesuitů.

Indonéská vláda objednala 250 000 exemplářů Písma svatého, aby je rozdělila katolickým rodinám země. K tomu účelu uvolnila ze státního rozpočtu obnos 62 a půl milionu rupií. Písmo svaté bude tisknout tiskárna Arnold, v Ende na ostrově Floresu, která patří misionářům ze spolbožího slova.

Vape. lab. & mes. will 3 next bilge' shelti me' suiva'
for first class of. publice: full boat 3 yrs. we have spiffy
way more Vape's ^{10/6} than 10 at prop. mrs. Bow a [#] thing
mrs. Neal they're! Use 3 fish. w. on barge' will be
spiffy. Vape's - boat publice isn't publice spiffy, rt. w.
the ^{10/7} hotel mrs. Vape ~~is~~ (16. inc ^{10/7} to its flays.
no more. mrs. M)

June 1951. north w. On pe *Hartmannia p. br.* Flapin, dry
forest in D. Savuti area? white fruits, interior-, positive &
negative part $\frac{1}{2}$ dolomite. In doline doline north of
p. br. M. : north w. north w. On ^{C. a.}

31/8/61

243/1

Otázka jednoty křesťanů v anglické sněmovně lordů

V půli května t.r. došlo v anglické sněmovně lordů k velmi zajímavé a také dlouhé diskusi. Jejím předmětem nebylo nic jiného než otázka jednoty křesťanů. Při onom zasedání dr. Fisher býv. primas anglikánské církve seděl po ~~a naposled~~^{po} ~~prve~~^{Jako} lord arcibiskup; od onoho zasedání a od chvíle, kdy byl nastolen jako nový primas dr Ramsey ~~bude~~^{je} dr Fisher členem sněmovny jen jako lord. Při této příležitosti ~~xix~~^{yévoda} z Arranu navrhl, aby sněmovna vyslovila své uspokojení nad nedávnými schůzkami hlav křesťanských církví a naději, že to přispěje k větší jednotě křesťanů. Vlastně to byla debata o tom, zda dr Fisher jednal správně či ne, když v prosinci m.r. šel do Vatikánu a naštívil papeže. Celkem promluvilo 22 řečníků, mj. tři biskupové anglikánské církve - kromě dr Fishera samotného - a též tři přítomní katoličtí lordové. Řečníci byli zástupci snad všech náboženských vyznání: skotské církve, metodista, kongregacionalista, lord Brabazon řekl že mluví na anglické židy, lord Beveridge za ty, kdo nepatří k žádné náboženské společnosti. Jen jeden řečník se vyslovil proti debatě a řekl, že nesouhlasí s návštěvou dr. Fishera ve Vatikánu. Byl to baptista viconte Alexander z Hillsborough. Všichni ostatní souhlasili s iniciativou dr Fishera. Původce debaty dokonce blahopřál dr Fisherovi ~~jeho~~ "victoriaální" cestě. Vřelá slova pronesl též katolík vévoda z Longfordu: v návštěvě u papeže viděl velmi krásný zdvořilostní čin, který zvěční jméno dr. Fishera, i kdyby snad návštěva něměla žádné jiné pozitivní výsledky. Pro anglikánského biskupa z Chelmsfordu návštěva ve Vatikánu patří do kapitoly: ekumenické hnutí. Právem dr. Fisher po skončení debaty všem řečníkům za jejich slova uznání mohl děkovat.

Slova
Baptisty lorda Alexandra byla velmi ostrá. Zná jen 39 článků, knihu obřadů
zvanou Prayer book a jen Písmo, anglikánská církev má být církví protes-
tamtskou a takovou má také zůstat. Dr. Fisher mu odpověděl, že ze své stra-
ny chce zůstat protestantem, ale že chce být současně i katolíkem. Dodal:
"Hned: zde se skvýrá bolestné drama anglikánské církve. Lord Alexander se bojí
že katolická idea vede do Říma a proto trpce poznamenává: "Nelze popřít, že
v nauce i v praxi byla v této zemi v uplynulých 40, 50 letech neustálé při-
bližování Římu."

Cesta a iniciativy dr.Fishera byly schváleny, jediným hlasem proti.Debata však měla daleko větší význam, než jen posoudit čin dr.Fishera.Byla to debata o jednotě křesťanů.Ne tak o tom,že je nutná, ale o způsobu, jakým

X Náme vni, jížmi řeč lord Alcester řekl k plenářům katedr. ; písni nezv. 43/2
Lord Ferrier mluvil následně. Řeče se Shorth, abt se nedokáli mít v něm vliv a celkovlosti, mluví
ji kdo pojímá a jakými prostředky se má o její uskutečnění pracovat.
Nejdříve je všechno v rukou církve
Někteří řečníci žádali málo. Např. původce debaty mluvil jen o jednotě myslí, a myslil jí více než jednotu ve víře. Rozdíly v nauce zdá se pro něho neměly velký význam. Všechna křesťanská vyznání prý slouží témuž Bohu, patří ke Kristově církvi a pracují za příchod Božího království. Ať se tedy sjednotí a tak veřejně prohlásí tuto jednotu víry a snah, a ať se rozhodnou učinit tak co nejdříve. Jiný řečník se domníval, že Kristova církev se má projevovat na zemi v různých formách; to se dá smířit s vytvořením jednotné fronty proti ateismu.

Jiní řečníci dávali najevo starostlivost o pravdy víry. Anglikánský biskup ze Southwellu vyzvedl, že evangelium nemluví o církvích nebo o náboženských společnostech v množném čísle, nýbrž o jedné Církvi. Rozdělení je dědictví, které nám daly dějiny. Je naší povinností hledět je překonat, tím že si navzájem odpustíme a že se budeme navzájem milovat. "Odvažuji se trvát, že nejnáležavější věcí dnes je aby laici, členové církve, pocítili živě, že naše rozdělení jsou nejen škodlivá a politovánihodná, nýbrž i mravně špatná, že jsou pohoršením pro naše svědomí a výcikou naší křesťanské víry."

Řada řečníků došla k závěru, že dnes došlo k změně ve vztazích mezi křesťany rozličných vyznání. Vládne ovzduší bratrství a to už znamená positivní výsledek. Podle některých je však to málo.

Často padlo jméno římskokatolické Církve. Zasluhuje pozornosti, že o osobě papeže se mluvilo jen s uctivostí a často s obdivem; mluvili o něm jako o svatém Otci nebo o Jeho svatosti. Lord Ferrier pravil, že byl-li dr. Fisher odvážný, když požádal o audienci, papež se prokázal ještě odvážnějším. Velmi chválilo zřízení koncilového sekretariátu pro jednotu křesťanů. Řečníci znali, jak se katolická Církev dívá na jednotu. Lord Milverton pravil správně: "Pro katolickou římskou Církev jednota je ení cíl, je velkolepá skutečnost; a jednota bude znova nastolena sjednocením přijetím ostatních církví v této jednotě už existující." *

Katolický lord z Longfordu se zmínil o duchovním probuzení u anglikánů, zvláště na universitách; jeho slova byla vyvrácením tvrzení lorda Norwiche: "Velká část obyvatel Anglie se domnívá, že existují jen dvě náboženství: římskokatolické, které není pravé, a pak to druhé, které je bezvýznamné" Lord Longford připomenul, že katolická Církev samotná má více členů než

všechny ostatní křesťanské církve dohromady. A uvedl několik svědectví, jak i katolická Církev touží po sjednocení s ostatními křesťanskými církvemi. Katolíci se neuzavírají vůči ostatním křesťanům, vidí v nich své bratry, protože i oni se modlí Otčenáš; tak to se sv. Augustinem řekl sám Jan XXIII. Poslední se ujal slova dr. Fisher. Vyslovil svou naději, že sjednocování bude pokračovat. Zůstávají beze sporu velké a mnohé rozdíly, ale lze nad nimi vybovat mosty." Bez pochyby doba přiblíží víc a více anglikánskou církev k římské Církvi. To se nedá vyjádřit v nějakém dokumentu, ale je skutečnost, že v našich rozhovorech s katolíky Velké Británie a v rozhovorech, které katolíci konají s reformovanými církvemi na evropské pevnině, si uvědomujeme, že nedorozumění pomalu mizí."

Není bez významu konečně, že londýnské The Times na druhý den na stránce, na níž referovaly o této beze sporu jedinečné debatě v anglické komisi sněmovně lordů, přinesly i malíčkovou zprávu: katolický biskup z Liveropoolu m. mons. Heenan pozval na čaj nově jmenovaného arcibiskupa z Canterbury - nástupce dr. Fishera - dr. Ramseye a jeho nástupce jako arcibiskupa z Yorku dr. Coogana

ipak. první v Bruselu
Svatý Otec Jan 23. udělil ve středu dopoledne zvl. audienci poutníkům z parlamentu.
Byl též přítomen předseda rady vlády a předseda a mistropředs. krajského soudu diecéze Eisenstadt, vedeným jejich biskupem mons. těpánem Laszlem Poučníkem, kteří poděkovali sv. Otců za zřízení této diecéze. Svatý Otec připomenuje, že dříve diecéze patřila ke třem rozdílným diecézím: maďarské, německé a charvatské, a přece všechny p. jila jedna víra. Taková je Církev mnoha národů, ale jedna víra, jeden pastýř. Svatý Otec vybízel k modlitbě za všechny, kdo se od této jednoty s Kristovou Církví odloučili, aby se vrátili k jednotě.

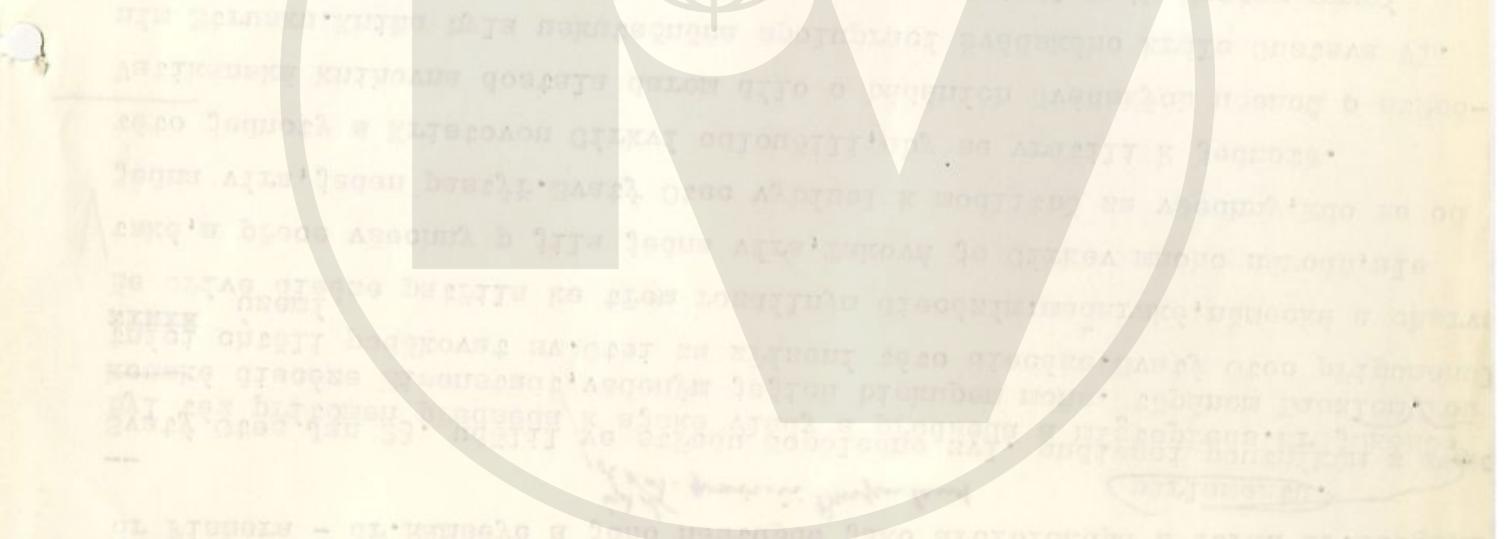
Vatikánská knihovna dostala darem dílo o bádáních švédských učenců o středním Etruskovi. Kniha byla uskutečněna spoluprací švédského krále Gustava VI. Adolfa. Předt itelům vat. knihovny ji odevzdal admirál Erik Wetter, první maršálek švédského královského dvoru.

Na konferenci OSN pro vyloučení a snížení počtu osob bez státní příslušnosti stolici dominikán P. de Riedmatten. P. de Riedmatten prohlásil, že zasedání konference znamenala další skutek ve prospěch všech kdo trpí následky neutěšné situace po 2. světové válce. Třeba na konferenci nebyly využívány pracována definitivní a úplná dohoda stran této otázky, přece jen byly schváleny významné články, z nichž některé znamenaly splnění návrhů předložených P. de Riedmattenem. Kard. Norman Gilroy, arc. ze Sydney prohlásil při otevření nové školy, že vláda si je plně vědoma nespravedlnosti, které se dopouští tím, že užívá peněz

ý veřejných fondů výhradně pro státní školy. Všichni občané platí daně stejnou měrou. Není spravedlivé, aby jen děti některých z daní měly užitek.

✓ Tradiční pouti cikánů do Lurd se účastní na 5000 cikánů. Poutě byla zahájena ve čtvrtek ráno. V odpoledních hodinách cikáni měli společnou pobožnost u lurdské jeskyně za přítomnosti biskupa mons. Théase. Ve dnech pouti bude uděleno mnoho křtu a řada cikánských dvojic uzavře svatost manželství.

Podle zprávy tiskové kanceláře Reuter a Ansa kat. biskupové střední Ameriky protestovali u min. předsedy kubánské republiky Fidel Castra proti rozsudkům smrti. Žádají též slušnější a spravedlivější zavážení se zajatci.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Páříž. Ústřední mezin.kat.organizaci vyzvalo členy všech spolků, které jsou při něm zastoupeny, k modlitbě za zdar II.vat.sněmu. Za dny za koncil jsou zvoleny suché dny. V září tr. se členové kat.spolků mají modlit na úmysl, aby koncil přivodil obnovu uvnitř Církve, o suchých dnech adventních v prosinci na úmysl koncil a jednotg, v březnu 1962, o postních suchých dnech, aby koncil znamenal začátek nového jara Církve, v červnu 1962 aby znamenal nové Letnice - zde se myslí na misijní úkol Církve a v září 1962 aby koncil byl dosvědčením katolicity Církve. Budou vydány zvláštní tisk viny, které osvětli věřícím jednotlivé úmysly.

Peru. První krok k pozemkové reformě, již je v republice Peru tolík zapotřebí učinil biskup z Huancavelica mosn.Coronado.Rozhodl, že rozparceluje 10 tisíc hektarů půdy, které patří diecézi a dá 300 venkovským rodinám. Ty budou moci pohodlně spláct cenu za pozemek ze své úrody. Výnos bude určen postavení kostela a školy pro novousedlíky. Peruánský biskup tímto svým rozhodnutím následuje příkladu čílských biskupů, který rpněž začal rozdělovat půdu patřícím Církvi rolnickým rodinám.

Španělsko. Informační a statistický úřad kat.Církve uveřejnil výsledek ankety o návštěvě nedělní mše svaté. Procento věřících, kteří pravidelně chodí na mše svatou jde od 100% až do 10%. V baskických krajích a v provincii Navarra až 99% věřících pravidelně chodí na mše svatou, kdežto ve velkých průmyslových městech někdy jen 8%.

Rakousko. V nastávajících 15 letech bude postaveno ve vídeňské arcidiecézi 78 kostelů, aby diecéze mohla čelit pastoračním požadavkům zvl. na vídeňském předměstí. V uplynulých 10 letech bylo postaveno 10 kostelů.

Oxford. Na oxfordské universitě dokončila svá studia první žena z Tanganjiky. Je to kat.studentka Basila Renjuová, která bydlela v koleji aCatholic Worker" a studovala sociální a politické vědy.

Bolívie. V Bolívii byl zrušen tzv.národní patronát nad Církví. Parlament který se sešel na mimořádné zasedání, aby vypracoval několik změn v přijal ústavními téměř všemi hlasy zrušení článků ústavy, kterými vláda měla právo patronátu nad kostely, obročími, zřízeními a nad církevním majetkem a církevními osobami; a konečně se růží právo vlády navrhnut arcibiskupy a biskupy a vyvolit je z tří osob, které navrhne senát, a konečně udelovat církevní hodnosti kanovníků a obročí osobám, které navrhnu církevní kapituly. Zrušení těchto vládních výsad se považuje za výsledek úsilí bolivijského episkopátu.

odstranit dosavadní činnost, již Církev stála v pozici slabšího vůči státu Biskupové vyslovili své uspokojení nad zrušením článků a ~~prohlásili~~, že to odpovídá, smýšlení bolivijských věřících a že je to jakoby dar vlády k 4. nár.eucharistickému sjezdu, který se právě v ony dny konal v Santa Cruz.